

ข่าวสารกัลยาณธรรม

ปีที่ ๔ ฉบับที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๒

พระบรมราโชวาทในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว “การปิดทองหลังพระ”

การทำงานด้วยใจรัก ต้องหวังผลงานนั้นเป็นสำคัญ แม้จะไม่มีใครรู้...ใครเห็น
ก็ไม่น่าวิตก เพราะผลสำเร็จนั้นจะเป็นประจักษ์พยานที่มั่นคง ที่พูดเช่นนั้น เหมือน
กับสอนให้ปิดทองหลังพระ

การปิดทองหลังพระนั้น เมื่อถึงคราวจำเป็นก็ต้องปิด ว่าที่จริงแล้วคนโดยมาก
ไม่ค่อยชอบปิดทองหลังพระกันนัก เพราะไม่มีใครเห็น แต่ถ้าทุกคนพากันปิดทอง
แต่ข้างหน้า ไม่มีใครปิดทองหลังพระเลย พระ... จะเป็นพระที่งามบริบูรณ์ไม่ได้

ปีที่ ๕ ฉบับที่ ๑๗
ฉบับกันยายน ๒๕๕๒

พิมพ์แจกเป็นธรรมทานจำนวน ๒๐,๐๐๐ เล่ม
โดยชมรมกัลยาณธรรม

- เลขที่ ๑๐๐ ถ.ประโคนชัย ต.ปากน้ำ
อ.เมือง จ.สมุทรปราการ ๑๐๒๗๐
โทร. ๐-๒๗๐๒-๗๓๕๓
และโทร ๐-๒๗๐๒-๙๖๒๔
- ๙๘/๖-๗ ซอยศิษย์วิทยุ ถ.สาทรเหนือ
แขวงสีลม เขตบางรัก กทม. ๑๐๕๐๐
โทร. ๐-๒๖๓๕-๓๙๙๘
โทรสาร ๐-๒๖๖๖-๓๘๐๗-๘

ที่ปรึกษา: พระอาจารย์สุรศักดิ์ เขมรังสี
พระอาจารย์ไพศาล วิสาโล
พระอาจารย์วุฒิชัย วิฑริเมธี
พระอาจารย์นวลจันทร์ กิตติปัญโญ
อาจารย์ ดร.สนอง วรอุไร
อาจารย์ ดร.บรรจบ บรรณรุจิ
อาจารย์สุภีร์ ทุมทอง
อาจารย์ ทวีศักดิ์ คุรุจิตธรรม

คติธรรมประจำฉบับ

ลองมองให้กว้าง จะพบว่าคนที่
สวมเสื้อคนละสีกับเรานั้น มีหลายอย่าง
ที่เหมือนเรา... จริงอยู่เขาอาจทำอะไร
บางอย่างที่ไม่ถูกต้อง หรือเกินเลยไปบ้าง
แต่อย่าให้สิ่งนั้นปิดบังสายตาของเรา จน
มองไม่เห็นความเป็นมนุษย์ของเขา...
อย่าลืมนึกว่า...ยิ่งเราเห็นผู้อื่นมีความเป็น
มนุษย์น้อยลงเพียงใด ความโกรธเกลียด
ที่ตามมาจะทำให้ความเป็นมนุษย์ของเรา
ลดน้อยถอยลงเพียงนั้น

พระอาจารย์ไพศาล วิสาโล
www.visalo.org

วัตถุประสงค์

๑. เผยแพร่พระธรรมคำสอนของ
องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
๒. เผยแพร่ประชาสัมพันธ์กิจกรรม
ของชมรมกัลยาณธรรม
๓. เป็นสื่อกลางระหว่างสมาชิกชมรม
กัลยาณธรรม
๔. เป็นสื่อกลางระหว่างกลุ่มผู้อุทิศตน
เป็นแนวหลังทางธรรม

สารบัญ

คำถาม “ธรรม” ที่น่าสนใจยิ่ง (ตอนที่ ๖)..... ๔	
เรื่องหมาๆ	๑๐
บ้านทรายทอง	๑๔
ร่วมอนุโมทนาเจ้าภาพในงานแสดงธรรม....	๑๘
กำหนดการจัดงานแสดงธรรม	๓๐
ใบคำขอลงทะเบียนทางไปรษณีย์ สำหรับผู้ที่ เป็นสมาชิก	๓๑
ใบคำขอลงทะเบียนทางไปรษณีย์ สำหรับผู้ที่ ไม่เป็นสมาชิก	๓๒
คำแนะนำในการลงทะเบียน	๓๕
คิดถึงแม่ คิดถึงความดี	๔๑
ประวัติพระอาจารย์มิตซูโอะ คเวสโก	๔๒
ประวัติหลวงพ่อเอี้ยน วิโนทโก	๔๓
ประวัติพระอาจารย์ชาญชัย อธิปัญโญ	๔๔
ทำงานที่ดี และทำให้ดี คือได้ทำบุญ ตลอดเวลา.....	๔๕
ช่างมันฉันไม่เกลียด	๕๐
ประวัติศาสตร์แห่งจิตวิญญาณ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๒	๕๔

คำถาม “ธรรม” ที่น่าสนใจยิ่ง (ตอนที่ ๖)

โดย อ.ทวีศักดิ์ คุรุจิตธรรม

คำถามที่ ๙ : อาจารย์ครับ ผมได้ไปเรียนพระอภิธรรมมาซึ่งสอนเกี่ยวกับเรื่องจิต-เจตสิก-รูป-นิพพาน และทราบว่า เมื่อจิตดวงสุดท้ายก่อนที่คนเราจะตาย (ซึ่งเรียกว่า “จุติจิต”) เกิดขึ้น “ปฏิสนธิจิต” ก็จะสืบต่อจากจุติจิตทันทีโดยไม่มีอะไรมาคั่นกลาง เรียกกันตามภาษาชาวบ้านว่า “ตายปุ๊บก็เกิดปั๊บทันที” จะไม่มีดวงจิตวิญญูญาณล่องลอยเพื่อหาที่เกิดใหม่แต่ประการใด

แต่ญาติของผมคนหนึ่งซิคครับ เขาฝันเห็นลูกชายที่ตายไปมาบอกว่า *ทิวเหลือเกินหนาวเหน็บจับใจเหลือเกิน ช่วยทำบุญอุทิศส่วนกุศลไปให้หน่อย* เขาจึงไปตัดกบาตรตอนเช้า แล้วขอถือโอกาสเลี้ยวพระทั้งวัดในวันต่อมา พร้อมมอบสิ่งของ เช่น เสื้อกันหนาวเพื่อให้พระไปแจกจ่ายต่อยังเด็กนักเรียนที่ยากจนในชนบท หมวกไหมพรม (ซึ่งใช้ได้ทั้งพระและฆราวาส) และสิ่งของเครื่องใช้ที่จำเป็นอื่นๆ พร้อมกับกรวดน้ำอุทิศส่วนกุศลไปให้ ปรากฏว่าหลังจากนั้นอีก ๓ วัน ลูกชายมาเข้าฝันบอกว่า สิ่งที่ทำบุญไปนั้น ตัวเขาได้รับแล้ว ขอบคุณคุณแม่และคนที่บ้านมากๆ เลยที่เป็นธุระช่วยจัดการให้ และยังบอกต่ออีกว่า ตอนนั้นเขายังต้องเร่ร่อนไปก่อน ไร้รอยคอยอีกระยะหนึ่งถึงจะไปผูกไปเกิดต่อไป

ผมก็เลยมีเงง-ง-ปวดหัวอยู่หลายตลบ ไม่ทราบว่าเชื่อทางไหนดี เพราะญาติของผมคนนี้ธรรมะธรรมโม อยู่ในศีลในธรรม ทำบุญ-ปฏิบัติธรรมเป็นประจำ เขาเองไม่ได้พูดบดทรวง เพราะเป็นลูกชายของตนเองแท้ๆ ที่ตายไป อาจารย์ช่วยกรุณาไขข้อข้องใจในเรื่องนี้ให้ด้วยซิคครับ

ผู้ตอบ : เป็นปัญหาที่น่าสนใจยิ่ง และเป็นปัญหาที่คาใจคนทั่วไปมาทุกยุคทุกสมัย หลักสำคัญอยู่ตรงที่ว่า คนตอบก็ยังไม่ได้ตายจริงๆ ฉะนั้นจะไปรู้ถึงสภาวะหลังตายได้อย่างไรกัน และต่อให้มีการตายลงจริงๆ แล้วไปเข้าฝันบุคคลในครอบครัวแล้วมีผู้นำมาถ่ายทอดต่อ แล้วเราจะไปเชื่อผู้ถ่ายทอดได้อย่างไรว่าเขาพูดจริงหรือไม่จริงอย่างไร

พระพุทธองค์ทรงตรัสว่า ธรรมะเป็นเรื่องลึกซึ้ง เป็น “ปัจจัยตั้ง” เป็นสิ่งที่ผู้รู้พึงรู้ได้เฉพาะตน ฉะนั้น ผู้ปฏิบัติบางคนปฏิบัติไประยะหนึ่ง ก็สามารถสัมผัสรู้จริงกับสิ่งที่ตาเปล่าคนเราไม่เห็น เช่น สามารถเห็นผี ติดต่อกับเทวดาได้ ไปท่องสวรรค์-นรกได้ รู้ชีวิตตนในภพชาติก่อนๆ ได้ (เรียกว่ามี “บุพเพนิวาสานุสสติญาณ”) ล่วงรู้ถึงการตายของสัตว์ทั้งหลายว่า เป็นอย่างไรบ้าง กำลังจะไปเกิดใหม่เป็นอย่างไร (เรียกว่ามี “จุตูปปาตญาณ”) สามารถอ่านความในใจของคนอื่นได้ (เรียกว่ามี “เจโตปริยญาณ”) รวมทั้งมีความสามารถพิเศษอื่นๆ ซึ่งมนุษย์ธรรมดาไม่มี เช่น มีหูทิพย์ ตาทิพย์ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ล้วนมีปรากฏในคำสอนและอยู่ในพระไตรปิฎกทั้งสิ้น ซึ่งทุกคนสามารถไปค้นอ่าน พิจารณา และใช้ดุลยพินิจ (ศัพท์ธรรมะเรียกว่า ใช้ “โยนิโสมนสิการ”) ไคร่ครวญให้รอบคอบ ก่อนจะตัดสินว่าจะเชื่อหรือไม่เชื่อได้

ฉะนั้น สิ่งที่คุณเขียนจะกล่าวต่อไปนี้ ย่อมอยู่ในดุลยพินิจของผู้อ่านที่จะไตร่ตรองพิจารณาดูตามที่ตนเห็นสมควรต่อไป

ผู้ตอบ : การศึกษาพระอภิธรรมเป็นการศึกษาใน ๔ เรื่องใหญ่ คือ จิต-เจตสิก-รูป-นิพพาน แต่ปัญหาที่คุณถามนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับจิตโดยเฉพาะ ฉะนั้น ผู้ตอบจึงขอเน้นเฉพาะเรื่อง “จิต” เป็นสำคัญ ส่วนอีก ๓ เรื่องจะขอไม่กล่าวในที่นี้

“จิต” เป็นธรรมชาติที่รับรู้อารมณ์ต่างๆ ได้ คำว่า “อารมณ์” ในที่นี้ หมายถึง สิ่งใดก็แล้วแต่ที่มากระทบจิต หรือที่จิตไปรับรู้ อย่างเช่น ท่านผู้อ่านกำลังอ่านบทความนี้อย่างใจจดใจจ่อ ตัวหนังสือของบทความนี้ที่ท่านผู้อ่านกำลังอ่าน ก็เป็นอารมณ์ของจิตผู้อ่านในขณะนั้น หรือท่านผู้อ่านกำลังจ้องไปที่ภาพบนฝาผนัง ภาพที่ฝาผนังก็เป็นอารมณ์ของจิตผู้อ่าน ณ ขณะนั้นเช่นกัน เป็นต้น

ธรรมชาติของจิตจะเกิดดับๆๆ ตลอดเวลาไม่มีหยุดนิ่ง ก่อนจิตดวงหนึ่ง (การรับรู้ในครั้งหนึ่งๆ) จะดับ ก็จะมีจิตดวงใหม่ (การรับรู้ในครั้งใหม่) ต่อๆ ไปเช่นนี้โดยไม่มีอะไรมาคั่นกลาง เรียกว่า พอจิตดวงเก่าดับ จิตดวงใหม่ก็เปิดปั๊บทันที ไม่มีช่องว่างเว้นแม้แต่นิดเดียว ภาษาธรรมะเรียกว่า “อนันตรปัจจัย” ส่วนการทำงานของจิตในแต่ละขณะๆ ซึ่งเราเรียกว่า “ขวนจิต” (อ่านว่า ชวะนะนะจิต) ก็เป็นเรื่องของการทำงานของจิต ซึ่งในพระอภิธรรมกล่าวว่า ทุกครั้งที่จิตทำหน้าที่รับรู้อารมณ์ที่มากระทบทางตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ ขวนจิตจะเกิดขึ้นถึง ๗ ขณะด้วยกัน เรื่องนี้ก็จะไม่ออกกล่าวถึง เพราะไม่ค่อยตรงกับคำถามเท่าใดนัก

ฉะนั้น หากว่ากันตามหลักฐานในพระอภิธรรม โดยพูดถึงการทำงานของจิตเป็นหลัก คนเราตายปุ๊บจึงเกิดปั๊บทันที เพราะจิตแต่ละดวงๆ จะทำงานสืบต่อกันอย่างไม่ขาดสายตลอดเวลา

ที่นี้ลองมาพิจารณาถึงการเกิดของสัตว์ (ซึ่งรวมถึงมนุษย์ด้วย) พระพุทธองค์ตรัสเกี่ยวกับเรื่องนี้ใน “โยนิ ๔” ไว้ดังนี้

คำว่า “โยนิ” แปลว่า กำเนิด หมายถึง ที่เกิด ที่ให้กำเนิดของสัตว์หรือมนุษย์ ซึ่งสรรพสัตว์ทั้งหลายมีแหล่งกำเนิดอยู่ ๔ ประเภทคือ

(๑) **ขลาพุชะ** ประเภทเกิดในครรภ์ ได้แก่สัตว์ที่ต้องไปเกิดอยู่ในครรภ์ก่อน แล้วจึงฟุ้งฟักตามระยะเวลาก่อนจะคลอดอกออกมาเป็นตัว เช่น มนุษย์ โค ม้า เสือ หมา แมว เป็นต้น

(๒) **อันตชะ** ประเภทเกิดในไข่ ได้แก่สัตว์ที่ต้องไปเกิดในฟองไข่ก่อน แล้วต้องอาศัยการฟักตัวสักระยะเวลาหนึ่ง แล้วจึงออกมาเป็นตัว เช่น ไก่ เป็ด นก มด เต่า กบ จระเข้ เป็นต้น

(๓) **สังเสทชะ** ประเภทเกิดในที่ชื้นแฉะ สกปรก หรือถ้ำโคล เช่น หนอน เชื้อแบคทีเรียหรือเชื้อโรคต่างๆ แมลงบางชนิด เป็นต้น

(๔) **โอปปาติกะ** ประเภทเกิดผุดขึ้น แล้วโตเป็นตัวเป็นตนทันทีเลย โดยไม่ต้องอาศัยเวลาฟุ้งฟักแต่ประการใด ทั้งยังไม่ต้องอาศัยพ่อแม่เป็นผู้ผสมพันธุ์ก่อนด้วย เกิดเพราะอำนาจของ “อดีตกรรม” เพียงอย่างเดียว ก็สมบูรณ์พร้อมเต็มตัว ไม่ต้องไปผ่านระยะทารก => เด็ก => หนุ่มสาว => วัยกลางคน => วัยแก่ เป็นช่วงๆ เป็นระยะๆ และเมื่อเวลาตาย ก็หายวับไปกับตา ไม่มีซาก หรือร่าง เหลือไว้ เหมือนคนหรือสัตว์ที่เป็นกายเนื้อ ด้วยคุณสมบัติที่ไม่มีกายเนื้อ แต่ก็มีย่างกายเหมือนมนุษย์และสัตว์นี้แหละ ที่มีผู้ตั้งศัพท์ให้ว่า “กายทิพย์” เป็นร่างกายในอีกมิติหนึ่ง ซึ่งไม่ใช่มิติแห่ง “กายเนื้อ” แต่เป็นมิติแห่ง “กายในรูปพลังงาน” โอปปาติกะ ก็ได้แก่ เทวดา พรหม สัตว์นรก เปรต อสุรกาย เป็นต้น

พลังงานที่อยู่ในร่าง “โอปปาติกะ” แต่ละร่างก็มีแสงสว่างไม่เท่ากัน สุดแล้วแต่บุญกรรมของแต่ละคนที่ได้สร้างและสั่งสมไว้ เช่น เทวดาที่อยู่ในชั้นที่สูงกว่าย่อมมีพลังงานมากกว่าและสว่างกว่าเทวดาที่อยู่ในชั้นที่ต่ำกว่า เป็นต้น

ชาวตะวันตกซึ่งก้าวหน้าในทางวิทยาศาสตร์อย่างมาก สามารถที่จะคิดกล้อง

ถ่ายภาพคนซึ่งมีประกายแสงเปล่งออกมาจากกายทิพย์ภายใน เรียกว่า “ออร่า” (Aura) ซึ่งแผ่ชานออกมาจากร่างกายมนุษย์ได้โดยจับภาพได้เป็นแสงสีต่างๆ อยู่รอบศีรษะและรอบลำตัว แต่ยังไม่สามารถถ่ายภาพ “โอปปาติกะ” ได้เต็มตัว เพียงแต่สามารถคิดค้น “เครื่องจับผี” (Ghost Detector) ซึ่งใช้ระบบการแผ่กระจายสนามแม่เหล็กไฟฟ้า (electromagnetic field) เวลาเคลื่อนพลังงาน (ซึ่งก็คือตัวโอปปาติกะ) วิ่งมาชนพลังงานสนามแม่เหล็กไฟฟ้าที่ยิงออกไป ก็จะมีเสียงร้อง “ก๊ืดๆๆๆ” ดังขึ้น แสดงให้เห็นว่ามีคลื่นพลังงานอีกชนิดหนึ่งในบริเวณนั้น นักวิทยาศาสตร์เชื่อว่าจะสามารถพัฒนาเครื่องมือเพื่อจับคลื่นพลังงานที่เป็นโอปปาติกะได้ในอนาคต แต่สำหรับผู้ที่สามารถเข้าฌานและถอดกายทิพย์ของตัวเองได้ ก็คงพบว่าเรื่องเช่นนี้เล่นไม่ยาก การพบกับผีสังนางไม้หรือเทวดาเป็นเรื่องที่เป็นไปได้ ไม่ใช่จะมีแต่ในนวนิยายเท่านั้น

ผู้ถาม : อาจารย์ครับ ผมเองก็ยังไม่เข้าใจอยู่ดีว่า ที่ว่าโอปปาติกะผุดเกิดขึ้นโตเต็มตัวเลย ไม่ต้องอาศัยพ่อแม่เป็นผู้ให้กำเนิดนั้นมันเป็นอย่างไร

ผู้ตอบ : แหม! ช่างเข้าใจซักจริงๆ นะ เอาอย่างนี้ คุณเองเคยนอนหลับฝันบ้างไหม

ผู้ถาม : เคยสิครับ

ผู้ตอบ : กิติแล้วครับ แล้วที่คุณฝันนั้นนะ บางคนฝันเห็นพ่อแม่ของตนที่ตายไปแล้ว มีโอกาสได้สัมผัสกับพ่อแม่ในฝัน มีการพูดคุย มีความรู้สึก เหมือนกับตอนท่าน “เป็นๆ” คือยังมีชีวิตอยู่ ทั้งๆ ที่ท่านก็ตายไปแล้ว ทั้งรูปร่างก็โตทันทีเหมือนตอนมีชีวิตอยู่ และไม่ต้องอาศัยบิดามารดา (คือ “ปู่-ย่า” หรือ “ตา-ยาย”) เป็นผู้ให้กำเนิด แต่ประการใด กายของพ่อ-แม่ที่เห็นในฝันนั้นแหละคืออยู่ในร่างของ “โอปปาติกะ” ละ

ที่นี้ ลองนึกถึงความฝันให้ดีๆ หลากๆ ท่าน คงเคยมีประสบการณ์กับฝันของตนบ้างก็ฝันว่า กำลังวิ่งหนีบรูษผู้หนึ่ง ถูมิดวิ่งไล่พันเอา ผู้ฝันก็วิ่งหนีจนสุดขีด และตกใจตื่นขึ้นมาหอบแฮ่กๆ บนเตียง ทั้งๆ ที่ในห้องนอนเปิดแอร์เย็นฉ่ำ แต่กลับแสดงออกจริงๆ ถึงความเหนื่อยที่วิ่งหนีขามา พร้อมกับมีอาการหอบเหนื่อย เล่นเอาคนข้างๆ ที่นอนด้วย “งง-มึน” ไปหลายตลบเช่นกัน นั่นแหละตัวละครต่างๆ ที่ปรากฏในฝันล้วนอยู่ในรูปของ “กายทิพย์” (ทางวิทยาศาสตร์เขาถือเป็นคลื่นพลังงานชนิดหนึ่ง และเรียกว่า “light body” แตกต่างจาก “กายเนื้อ” ซึ่งเรียกว่า “physical body” หรือ “flesh body”

จึงสรุปว่า การที่พระอภิธรรมบอกว่า ตายปุ๊บ-เกิดปั๊บ ก็คือเกิดในรูปหรือภาวะที่เป็นโอปปาติกะ นั่นเอง

“โอบปาติกะ” ในขั้นที่จิตยังยึดติดอย่างเหนียวแน่นในตัวของตนเอง (การยึดติดอย่างเหนียวแน่นนี้ ภาษาธรรมะเรียกว่า “อุปาทาน”) ใน “ปฏิจจสมุปบาท ๑๒” ซึ่งเป็นกฎแห่งการเวียนว่ายตายเกิดโดยอาศัยเหตุและปัจจัยทั้งหมด ๑๒ อย่าง หรือที่เรียกว่า ๑๒ ท่วงโซ่ อาศัยซึ่งกันและกัน พิสูจน์ให้เห็นว่า เป็นเพราะสิ่งนี้มี สิ่งนั้นจึงมี ก็ได้เขียนไว้อย่างชัดเจนว่า “อุปาทานเป็นปัจจัยให้เกิดภพ” คำว่า “ภพ” ในที่นี้ก็มาจากคำว่า “ภว” แปลว่า “ความมี” “ความเป็น” ฉะนั้น คนตายก่อนสิ้นลมหายใจครั้งสุดท้าย หากยึดติดกับอะไร ก็ไปบังเกิดเป็นอย่างนั้นๆ บางคนประสพอุบัติเหตุรถยนต์ชนตาย เลือดอาบไปทั้งร่าง “โอบปาติกะ” ที่เกิดจากร่างที่ตายนี้ ก็จะมีรูปร่างเหมือนกายเนื้อ ตอนตายนั้นแหละ ทั้งนี้ เพราะความยึดมั่นถือมั่นอย่างเหนียวแน่นในตัวตนของตนนั่นเอง ตอนนั้นพอเข้าใจไหม

ผู้ถาม : พอเข้าใจแล้วครับ แล้วที่ไปทำบุญตักบาตร เลี้ยงพระสงฆ์ทั้งวัด หรือถวายเครื่องใช้ไม้สอยต่างๆ นั้น ทำไมตัววิญญูณถึงได้รับ และก็เคยทราบมาอีกว่า บางดวงวิญญูณก็ไม่ได้รับ อาจารย์ช่วยไขข้อข้องใจให้หน่อยซีครับ

ผู้ตอบ : การที่วิญญูณของผู้ตายจะได้รับหรือไม่ได้รับนั้นขึ้นอยู่กับเหตุปัจจัยหลายๆ ประการ เช่น

ถ้าเขาไปเกิดในที่ที่ภาวะแวดล้อมไม่เปิดโอกาสให้เขาได้รับส่วนบุญได้ เช่น ไปเกิดเป็นเทวดาในสวรรค์ ซึ่งมีทุกสิ่งทุกอย่างพร้อมสมบูรณ์อยู่แล้ว อยากจะได้อะไรก็เพียงนึกเอา ก็จะได้สิ่งนั้น เพราะทั้งหมดเป็นการทำงานของจิตหรือมวลพลังงานทั้งสิ้น หากจะเปรียบเทียบง่าย ๆ ก็เหมือนกับตัวคลื่นวิทยุ หรือคลื่นโทรทัศน์ในโลกมนุษย์นี้เอง เช่นเวลาเขาส่งคลื่นวิทยุโทรทัศน์เกี่ยวกับละครเรื่องนี้ เรื่องนี้มีทั้งคน บ้าน เครื่องใช้ในบ้าน กับข่าวที่ตัวละครกำลังนั่งกินกัน ฯลฯ สิ่งเหล่านี้อยู่ในรูปของคลื่นพลังงานกลางอากาศใช้ไหม มองเห็นเป็นรูปเป็นร่างของสิ่งเหล่านี้กลางอากาศได้ไหม

ผู้ถาม : ตอนที่เขาส่งออกมาเป็นคลื่นวิทยุนั้นมองไม่เห็นรูป-ร่างอะไรหรอกครับ

ผู้ตอบ : พอเปิดเครื่องที่วิทยุ ทั้งภาพและเสียงพร้อมการเคลื่อนไหวต่างๆ ก็มาปรากฏที่จอทันที ทั้งนี้เป็นเพราะเหตุใด เพราะเครื่องที่มีจูนเนอร์สามารถจูนให้รับคลื่นพลังงานเหล่านั้นได้แล้วจึงแปลงออกมาให้เห็นทางจออีกทีหนึ่ง นี่ย่อมแสดงว่า หากผู้ใดสามารถจูนคลื่นกระแสจิตของตนให้ไปสัมผัสกับกระแสจิตของโอบปาติกะได้ ก็สามารถติดต่อสื่อสารกันได้ ฉะนั้นได้ก็ฉนั้น

หรืออย่างผู้ที่ต้องไปตกรอกเพื่อรับใช้กรรมที่ตัวเองได้ก่อไว้ สภาพแวดล้อมก็เต็มไปด้วยความทรมานตลอดเวลา ถูกนายนิรบาลลงโทษอยู่ไม่เว้นแม้แต่นาทีเดียว จะเอากะจิตกะใจไปขอหรือรับส่วนบุญจากใครได้อย่างไร

มีหลายๆ ท่านไปอ่านในตำราหรือในพระไตรปิฎกพบว่า ผู้ที่รับโทษทัณฑ์ในนรกบางคนถูกปล่อยออกเป็น ๒ ท่อน ได้รับทุกข์ทรมานอย่างแสนสาหัส เสร็จแล้วก็สามารถต่อตัวกลับเข้าไปใหม่เพื่อรับโทษทัณฑ์ต่อไปอีก จนกว่าจะหมดกรรม

หรือในกรณีของผู้ที่ถูกไฟนรกเผา หรือถูกโยนใส่กระทะทองแดงต้มทั้งตัวจนตาย แล้วก็กลับฟื้นขึ้นมาอีก แล้วก็ถูกไฟเผาหรือถูกต้มต่อไปอีก ทนทุกข์ทรมานเช่นนี้ จนกว่าจะสิ้นกรรม ก็อาจมีคำถามว่า สิ่งนี้เป็นไปได้ได้อย่างไรกัน?

ถ้าศึกษาเรื่องคลื่นพลังงานในทางวิทยาศาสตร์ ศึกษาเรื่องการทำงานของจิต (ซึ่งเป็นนามธรรม ไม่ใช่รูปธรรม) เรื่องโอบปาติกะ คือ ตายปุ๊บเกิดปั๊บได้เลย อย่างละเอียดถ่องแท้แล้ว ก็จะไม่สงสัยในเรื่องนี้

เพราะฉะนั้น สำหรับวิญญูณของคนตายในคำถามข้อนี้ เขามาขอส่วนบุญเอง ซึ่งเขาก็เตรียมคอยรับอยู่แล้ว เวลาที่แม่หรือคนในครอบครัวอุทิศบุญกุศลไปให้ (ให้ถึงถึงเรื่องคลื่นวิทยุ คลื่นทีวีที่ส่งมาในอากาศ มีทั้งรูปคลื่นที่เป็นทั้งเส้นผ่า เครื่องใช้ไม้สอย ฯลฯ) จิตวิญญูณของผู้ตาย หากจูนกับคลื่นที่ส่งไปให้ได้ ก็ได้รับฉนั้นแหละ ที่นี้พอจะเข้าใจเรื่องทั้งหมดแล้วหรือยัง

ผู้ถาม : เข้าใจแล้วครับ ขอขอบคุณที่อาจารย์ให้ความกระจ่างในเรื่องนี้ซึ่งผมไม่เข้าใจมานานเหลือเกินครับ

คำถามที่ ๑๐ : อาจารย์ครับ แล้วที่ว่า พ่อแม่เป็นผู้ให้แต่กายเนื้อ จริงๆ แล้วจะต้องมีวิญญูณของสัตว์ไปปฏิสนธิในครรภ์มารดา จึงจะตั้งท้องพัฒนาออกเป็นทารกได้ แล้วตัววิญญูณมันเข้าไปในท้องแม่ได้อย่างไร มันจะทะลุทะลวงเข้าไปส่วนไหนและเมื่อใด อาจารย์ช่วยไขข้อข้องใจให้หน่อยซีครับ

ผู้ตอบ : เนื่องจากเนื้อที่กระดากหมด ไว้คอยอ่านคำตอบในฉบับหน้าก็แล้วกัน นะครับ

ขอให้ทุก ๆ ท่านจงเจริญในธรรม
สวัสดิ์

เรื่องหมาๆ

อุทาหรณ์เตือนใจว่าการเกิดเป็นสัตว์
เดรัจฉานนั้นลำบากมาก มีภัยอันตราย
รอบตัวและหมดโอกาสที่จะได้สร้างบุญ
กุศลและบำเพ็ญภาวนาเหมือนมนุษย์

วันนี้เป็นวันนัดทานข้าวเย็นกับเพื่อนๆ เนื่องในโอกาสที่เพื่อนคนหนึ่งกลับมาเยี่ยมเมืองไทย ต่างคนก็ต่างคุยกันอย่างออกรส เพราะพวกเราต่างไม่ได้เจอกันมานานาน แต่เรื่องหนึ่งที่อดคุยถึงไม่ได้คือ เรื่องเรียม เรียมไม่ใช่ใครอื่นหรืออก และไม่ใช่แฟนของพี่ขวัญจากคลองแสนแสบ เรียมเป็นสุนัขพันธุ์ เซา เซา สีทอง เพศเมีย อันเป็นที่รักของทุกๆ คน และพวกเพื่อนๆ เพราะเป็นสุนัขอะไรก็ไม่ทราบ เอาใจยาก สันโดษ ไม่ชอบประจบนาย แต่อย่าให้ใครมาแหยมเขี้ยว หลอกล่อไม่เลิกแน่ ก็เลยบอกไปว่า เรียมตายแล้วนะ ทุกคนถามพร้อมกันว่า ตายเพราะสาเหตุอะไรละ มันเป็นสุนัขที่อดทนตัวหนึ่งเขี้ยวแหละ บางครั้งยังนั่งนิ่งเลยว่ามันมีความอดทนสูงกว่ามนุษย์บางคนเสียอีก

เมื่อตอนที่เรียมเป็นวัยรุ่น เรียมก็จับฉันไปหนึ่งที ด้วยเหตุที่ต่างคนต่างไม่เคยเห็นหน้ากันมาก่อน ฉันเองก็เพิ่งจะกลับมาจากเมืองนอก มันเองก็หวงแม่กลัวถูกแย่งคนรัก งานนี้ก็เล่นเอาเจ็บไปหลายวัน แต่แม่เองก็สอนฉันไม่ให้โกรธมัน และก็สอนให้เข้าใจในนิสัยของมัน ซึ่งเป็นประเภทที่รักสงบ ไม่ยุ่งกับใคร หงุดหงิดง่าย ระวังตัวสูง ด้วยเหตุนี้เอง เมื่อฉันเดินผ่านไปใกล้ๆ มัน มันจึงเล่นงานเอา เพราะเราเองที่แปลกหน้ามัน จึงเอาผิดกับเจ้าเรียมไม่ได้ หลังจากนั้นเราก็ญาติดีกันมาตลอด ไม่ทำร้ายกันอีก คงรู้แล้วว่า ฉันนี่แหละ เจ้านายของมันคนหนึ่ง

แต่ที่จะเล่าต่อไปนี้ จะเป็นเหตุที่คนหรือมนุษย์นี่แหละที่ทำร้ายมัน โดยมันไม่ตอบโต้เลย เข้าๆ เรียมจะเดินออกมากับแม่ทุกวัน แม่จะคุยกับมันเหมือนมันเป็นคนอีกคนหนึ่งของครอบครัว มันเองก็เหมือนรู้หน้าที่ผู้พิทักษ์แม่ทุกๆ วัน ที่จะต้องออกมาเปิดบิ๊มน้ำมัน จากนั้นก็จะไปนอนห่างออกไปจากตู้จ่ายน้ำมัน แต่ก็ไม่รู้ว่าจะเรียกว่ารถเจ้ากรรมหรือเป็นนายเวรอะไรของเรียม ขนาดนอนห่างจากบริเวณที่รถขับผ่านแท้ๆ ยังดันขับไปทับมันถึงที่ได้ เรียมร้องเสียงดังด้วยความเจ็บปวด ทุกคนที่ได้ยินต่างก็รีบวิ่งไปที่เรียม แต่คนขับรถสิ มองลงมาแล้วรีบขับรถไปเลย คงจะคิดว่าผิดที่สุนัขมานอนรอตทับเอง คำขอโทษ หรือความรับผิดชอบไม่มี เราก็มองหน้าเรียม

เรียมก็เข้ามาหา เหมือนจะฟ้องว่า “หนูถูกคนใจร้าย ขับรถทับ ช่วยหนูที” พวกเราก็พาเจ้าเรียมไปหาหมอ ปรากฏว่าขามันหัก แต่ด้วยที่มันยังเป็นวัยรุ่นอยู่ แผลจึงหายเร็ว

ต่อมาเจ้าเรียมก็ไปพบรักกับสุนัขข้างทาง หน้าตาสามีเป็นผู้ใด ก็ไม่มีใครทราบ ก็คิดว่า เอาไว้รอดูหน้าลูกๆ ของเรียมดีกว่า แต่ก็เพราะกรรมของมันอีกนั่นแหละ ลูกของเรียมทั้งห้าตัว ตายตั้งแต่อยู่ในท้อง ที่ทราบก็เพราะสังเกตเห็นว่า หลายเดือนแล้วทำไมยังไม่คลอดลูก แถมยังมีน้ำกลืนคาวๆ ไหลออกมาอีก เรียมก็เลยต้องเจ็บตัวอีก โดนผ่าตัดเอาลูกออก พอกลับมาบ้านก็ต้องมาใส่พลาสติกครอบคอเพื่อกันไม่ให้เลียแผลที่บ้านก็ล้อกันว่ามันแหละหมาใส่เรดาห์ ช่วงนี้แหละที่คนต้องป้อนข้าว และเช็ดตัวให้สุนัข จะเรียกว่าบุญของมัน หรือกรรมของคนนี้

กรรมต่อมาก็เริ่มมาเยี่ยมเรียมอีก มีอยู่วันหนึ่ง หลานชายของแม่ อายุประมาณยี่สิบต้นๆ ลากมิดตามมาที่บิ๊ม เสร็จแล้วก็ตรงเข้าไปหาเรียม โดยเรียมก็เห็นว่านายของมันเดินมา ก็ไม่คิดที่จะทำร้ายนาย แต่คนนี่ซี้ ง้างมิดตามขึ้นสุดมือแล้วฟันเข้าไปที่ปาก มันจนแหงง ฉีกขาดเลือดไหลเป็นทาง ครั้งนี้มันร้องด้วยความเจ็บปวด ดังมากกว่าครั้งไหนๆ น้ำตาไหลอาบแก้ม ลูกคำที่มาเติมน้ำมันเห็นเขากำลังจะฟันไปที่เรียมเป็นครั้งที่สอง ก็รีบวิ่งมาบอก พอพวกเราตามไปดู ก็ไม่เห็นผู้กระทำความผิดเสียแล้ว เหตุครั้งนี้สะเทือนใจแม่ของฉันมาก แม่คิดว่าทำไมต้องทำร้ายสุนัขขนาดนี้ มันทำอะไรให้เหวอถ้ามันเป็นต้นเหตุให้ใครเดือดร้อน แม่ขอรับผิดชอบเอง แม่ก็เดินไปที่บ้านหลานชายเพื่อสอบถามความเป็นมา เขาก็บอกว่าเรียมกัดแม่เขา แล้วพวกที่บิ๊มหัวเราะเยาะแม่เขา ซึ่งความเป็นจริงในช่วงเช้าทุกคนจะยุ่งเรื่องเติมน้ำมันให้ลูกคำเสียมากกว่า ไม่มีใครทราบว่าจะเรียมไปกัดแม่ของเขาเข้า ขนาดเขาไปทำร้ายเรียม ทุกคนยังไม่ทราบเลย เพราะมัวแต่ยุ่งกันอยู่กับรถลูกคำที่มาเติมน้ำมัน แม่ก็บอกว่าเอาละ ถ้าคิดว่าเรียมเป็นต้นเหตุแม่ทรุดตัวลงนั่งกับพื้น และก้มกราบหลานชายเพื่อขอขมาที่เรียมได้ทำกับแม่เขา แต่หลานชายกลับพูดขึ้นว่า ถ้าทำอย่างนี้ก็เป็นญาติกันไม่ได้ แม่ไม่ว่าอะไร เพียงแต่บอกสิ่งที่ตั้งใจมาว่า ในฐานะที่เป็นเจ้าของสุนัขตัวนี้ ยินยอมที่จะขอโทษและขอรับผิดชอบชดใช้ค่ารักษาพยาบาลทุกอย่าง ส่วนเรื่องที่คุณคิดว่าจะป็นญาติกันต่อไปหรือไม่แล้วแต่คุณมันเป็นเรื่องของคุณ ฉันก็มาเพียงเรื่องเท่านั้น

กรรมครั้งนี้ของเรียมทำให้ทุกคนในครอบครัวสลัดกันไปหลายวัน ด้วยความที่เวทนามัน และสงสารแม่ที่ถูกกระแทกกระเทือนใจ แต่แม่ก็มีสติมั่นคงมาก รับสิ่งกระทบและทิ้งอารมณ์นั้นได้เร็ว เพราะแม่ได้ผ่านการปฏิบัติธรรมามากี่หลายครั้งแล้ว แม่คงไม่อยากเอาวิชาไปคืนครู จึงปล่อยวางได้เร็ว แม่บอกว่าสัตว์เดรัจฉานที่อยู่ใกล้มนุษย์ หมายถึงมันจะมีชาติภพใหม่ข้างหน้าเป็นมนุษย์ แต่ด้วยความเป็นสัตว์ มันสร้างบุญเอง

ไม่ได้ จึงต้องมาพึ่งบุญของมนุษย์นั่นเอง

ครั้งต่อมาเริ่มก็โดนรถทับอีก ครั้งนี้เป็นถึงรถอ็อพโรด คันใหญ่ ยกสูง ก็เพราะความสูงนี้แหละที่มองไม่เห็นว่ามีสุนัขนอนอยู่ นี่เป็นความแท้ของรถที่นำภูมิโง่หรือนี้ แต่ครั้งนี้ก็ยิ่งดีกว่าครั้งแต่ก่อนหน่อยที่เจ้าของรถลงมาดูขอโทษแล้วก็จากไปตามระเบียบ แม่ก็บอก “กรรมของแเกาะะเรียนm อย่าไปโกรธเขานะ ให้อภัยนะเรียนm”

อีกไม่นาน เริ่มก็ต้องเจ็บตัวอีก เพราะเป็นช็อคโกแล็ตชีสต์ ตอนแรกก็ไม่มีใครรู้ว่าเรียนเป็นโรคนี้ พวกเราก็สังเกตเห็นว่ามันนอนมลงๆ จึงพาไปตรวจผลการตรวจปรากฏว่า มันเลือดจางแล้ว ต้องรีบผ่าตัด ก็เหมือนเดิมอีก ต้องใส่เรดาร์เหมือนเดิม คนต้องป้อนข้าวหมาอีก แม่ก็บ่นว่ามันเป็นอะไรของมันนี่ เป็นเหมือนคนเลย ลูกฉันก็เป็นช็อคโกแล็ตชีสต์ มาเจอหมาที่บ้านก็กลับเป็นโรคเหมือนคนอื่นอีก ฉันเป็นโรคกระดูกทับเส้น แกกััดันมาเป็นเหมือนกันอีก แกมาเป็นตามพวกฉันทำไมนะเรียนm (แม่ถามด้วยความง ในกรรมของเรียนm) ต่อไปแเกาะะเรียนm

พอเรียนมอายุได้ ๑๑ ปี มาได้ไม่กี่วัน ก็โดนทับเข้าอีกเป็นครั้งที่สาม ครั้งนี้มันไม่ร้องด้วยความเจ็บปวดเลย พี่สาวรีบนำขึ้นรถจะไปโรงพยาบาล และเปิดซีดีธรรมะของหลวงปู่พุทธะอิสระ วัดอ้อน้อย จังหวัดนครปฐม ให้เรียนฟัง แล้วพูดกับเรียนmให้นึกถึงแต่หลวงปู่ว่า “ได้ฟังอยู่บ่อยๆ ตอนเช้าๆ เรียนจำได้ไหม แเกาะะเรียนm ฟังอยู่ทุกวัน จำได้ไหม ตั้งสตินะเรียนm ความเจ็บ ความโกรธ อย่าไปคิด คิดแต่เรื่องกรรมะ ที่เคยฟังมานะ จำได้ไหม” เรียนmก็นิ่งอย่างเดียว

พี่สาวโทรศัพท์หาฉัน บอกว่าให้อาบุญให้เรียนมหน่อย มันเจ็บมาก ฉันก็เริ่มเลย “เรียนมจำได้ไหม ที่พวกพี่ใส่ชุดขาว แล้วหายไปหลายๆ วันนั่นนะ พวกเราไปปฏิบัติธรรมบุญจากการได้ปฏิบัติธรรมถือเป็นบุญใหญ่นะ เพราะเป็นบารมีอย่างหนึ่ง ได้ชำระล้างใจตัวเอง และเป็นบุญที่ส่องทางสว่างให้เราข้ามภพข้ามชาตินะ เป็นสิ่งที่พาเราให้พ้นอบายภูมินะเรียนm ด้วยบุญที่พี่ได้ทำมาตั้งแต่อดีตชาติจนถึงปัจจุบันชาติ รวมทั้งกุศลศีลทานทั้งหลายทั้งสิ้น และบุญจากการได้ปฏิบัติธรรม ขอให้ออมนำมาเป็นตบะเดชะเป็นพลวะปัจจัยส่งให้เรียนmได้เกิดเป็นมนุษย์ ได้สร้างความคิดดี สะสมบุญบารมีของตนเองนะ”

พลันเสียงของฉัน เริ่มก็หกลบลงและเงียบไป ฉันไม่เคยคิดเลยว่าต้องมาเป็นผู้บอกทางให้กับสุนัข หรือจะเรียกว่าปิดตาตอนตายให้มัน แต่อย่างน้อยก็รับรู้ได้ว่า เรียนm มีของดีติดตัวอยู่ตลอด โดยไม่ทุกข์ไปกับเวทนาของมันที่เจ็บปวดในกายนั้น ไม่ทรมานทรมายเหมือนผู้ที่ได้ฝึกสติมาแล้วด้วยดีเลย นี่แหละกรรมะจากการที่มันฟังสะสมมาตลอดทุกวัน อย่างน้อยจิตตอนตายที่สงบนี้ สามารถที่จะชี้หน้าความสุขและความทุกข์ของ

ดวงวิญญาณได้ ไม่ว่าจะป็นสัตว์หรือมนุษย์ จิตดวงสุดท้ายนี้ก็มีค่าสำคัญต่อทุกสรรพสัตว์เช่นกัน

ฉันก็เล่าให้เพื่อนๆ ฟัง ทุกคนก็สลดว่า ทำไมเรียนถึงมีความอดทนได้ขนาดนี้ และต่างก็แซวกันว่า บ้านนี้กรรมะธัมโม แม่แต่สุนัขยังมีกรรมะในใจเลย

จากหัวข้อเดียวกันนี้ ในเรื่องหมาๆ คงจะเป็นเพราะแม่ฟังนิยายกรรมะแล้วเกิดคิดถึงเรียนขึ้นมา จึงมาพูดเรื่องนี้กันอีกฉันเองก็เอะใจเหมือนกันเมื่อวานก็เพิ่งจะคุยกันไปทำไมแม่มาต่อเรื่องนี้ได้เหมือนได้คุยกันมาก่อนเลย แม่เล่าว่าเจ้าขุนทอง ซึ่งเป็นหลานของท่านเจริญ อยู่ที่วัดป่ามะม่วง ได้นำสุนัขที่ถูกทิ้งมาเลี้ยงไว้ที่วัดอยู่ ๖ ตัว แต่มีอยู่ตัวหนึ่งที่ชื่อเจ้าหมี ท่านเจริญได้ใช้ผาดจับดู ว่าเจ้าหมีเมื่อชาติที่แล้วนี้แหละได้เกิดเป็นมนุษย์ แต่ด้วยจิตดวงสุดท้ายมีโหมะครอบงำจึงต้องมาเกิดเป็นสุนัข และมีห่วงที่ต้องรอคอยให้ลูกหลานมาทำบุญที่วัดป่ามะม่วง เจ้าหมีก็ชะเง้อรอคอยอยู่ทุกวี่ทุกวัน มีอยู่วันหนึ่งที่ลูกหลานของเจ้าหมีเดินทางมาจากนครศรีธรรมราช และจะเดินทางต่อไปเชียงใหม่ แต่ด้วยไม่รู้ว่าจะเหตุใดจิตใจ จึงแะทำบุญที่วัดนี้ พอเจ้าหมีเห็นลูกหลานในอดีตชาติของมันก็ดีใจว่าลูกหลานของตัวมาแล้ว รีบวิ่งเข้าไปเลียแข้งเลียขา ล้อมหน้าล้อมหลังอยู่อย่างนั้น พอลูกหลานทำบุญเสร็จจะกลับบ้าน เจ้าหมีก็วิ่งตามไปส่งจนลับตา กลับมาก็กินมาเสียบลงไป จากเคยคอยประจบประแจงเจ้าขุนทองเจ้านายมัน มันแะรัลวงมากและไปนอนอยู่หน้าห้องพระกรรมฐาน แม่ซึ่งสังเกตเห็นเข้าว่า มันหายใจเริ่มรวรวิน ก็เลยเซ็ดเนื้อเซ็ดตัวเอาผ้าขาวปูให้มันนอน แล้วมันก็ไปอย่างสงบ ท่านเจริญได้บอกว่า มันหมดห่วงแล้ว บุญที่มันรอคอยลูกหลานก็ทำให้แล้ว ตอนนี้ถึงเวลาที่มันต้องไปแล้ว นี่แหละตัวอย่างของสัตว์เดรัจฉานที่ต้องรอบุญจากมนุษย์เราๆ

สุดท้ายเราสองคนแม่ลูกได้สนทนาธรรมในข้อนี้ ก็ได้ข้อสรุปว่า **จิตดวงสุดท้าย** นั้นมีความสำคัญกับคนและสรรพสัตว์ทั้งหลาย มิใช่หมายถึงเฉพาะแต่มนุษย์เท่านั้น เราที่เป็นมนุษย์ก็ต้องมีเมตตาต่อเหล่าสรรพสัตว์ทั้งหลายเพื่อที่จะแผ่บุญกุศลให้เขาได้รับ เพราะพวกเขาเองทำบุญไม่ได้ แต่มนุษย์นี้ทำได้ทั้งบุญและบาป สิ่งที่เรียนและเจ้าหมีเหมือนกันก็คือการเป็นเดรัจฉานเหมือนกัน และเหตุที่นำมาเกิดในชาตินี้ก็เพราะจิตถูกครอบงำด้วยโหมะ แต่สิ่งที่ต่างกันก็คือเรียนได้รับทุกข์เวทนาอยู่มาก ทรมานเพราะกายสังขารมาโดยตลอด และมันก็ไม่เคยที่จะจ้องทำร้ายกลับกับผู้ที่ทำร้ายมันเลย มันหยุดทุกอย่าง แม้ลมสุดท้ายของมันก็หยุดที่จะร้องครวญครางเพราะความเจ็บปวดสิ่งนี้เป็นตัวอย่างให้มนุษย์เราๆ ต้องมีเมตตาต่อสัตว์ที่อยู่ใกล้ชิดเรา เพราะเขาอาจจะเป็นญาติของเราก็ได้ที่รอเราอยู่จึงขออย่าได้สร้างเวรไว้กับเหล่าสรรพสัตว์เลย

...เขียนโดย น.ส. สัมจุก...

บ้าน

โดย ชนเรียร ภูทอง

วันหนึ่ง

ปลายปี ๒๕๓๘ แสงแดดยามเย็นส่อง ลมเหนือพัดแผ่วๆ มาปะทะผิวน้ำ หึ่งใหญ่ รับโทรศัพท์ที่ตั้งขึ้น ทันทีทันใดนั้น ผิวน้ำที่รับลมเย็นอยู่เริ่มซา เมื่อได้ยินเสียงที่ลอดมาจากโทรศัพท์ว่า “คุณตา ตายแล้ว” อะไรกันคุณตาออกจะแข็งแรง เกิดอะไรขึ้น! คุณแม่เองก็ไม่คิดเหมือนกันว่าคุณตาจะเสียชีวิตอย่างนี้เห็นว่าคุณตาปกติดีทุกอย่าง เมื่อใกล้ทานข้าวเย็น คุณตาบอกว่าปวดท้องจะเข้าห้องน้ำ ลักพักคุณตาก็ล้มตัวลงนอน แล้วหายใจแผ่วลงๆ และหมดลมไปอย่างสงบ ทุกคนในครอบครัวเสียใจมาก ลูกหลานร่วมกันทำบุญให้คุณตาตลอดระยะเวลา ๑๐ วันติดกัน

จากนั้นมาก็เริ่มทำธุรกิจใหม่พร้อมใจที่ยังโหวงๆ เปิดดำเนินการปลายปี ๒๕๓๙ ต่อมาเมื่อเข้าปี ๒๕๔๐ ก็เกิดสภาวะต้มยำกุ้ง เราก็ดิ้นดิ้นชะงะชะงะ เพราะหึ่งใหญ่และคุณแม่โดนฟ้องดำเนินคดีมากกว่า ๑๕ คดี ช่วงนั้นเครียดมาก คุณแม่คิดจะฆ่าตัวตาย หึ่งใหญ่ต้องเก็บอาวุธทุกชนิดที่อาจเป็นอันตราย ช่วงนั้นแม่จะเกิดปัญหา แต่พวกเราไม่ลืมพาคุณแม่ไปทำบุญ เราจะเลือกไปวัดที่ไม่ต้องเสียเงิน หรือแบบทำตามกำลังศรัทธา

วันหนึ่ง หลังจากทำบุญเสร็จ คุณแม่หิวข้าว หึ่งใหญ่ก็ควักเงินมาทั้งตัวมี ๑๐ บาท ค้นในรถก็หามาได้อีก ๑๐ บาท ส่วนคุณแม่ไม่มีเงินติดตัวเลย ดิที่คนเดินทางร่วมไปกับเรา เขาบอกเดี๋ยวเลี้ยงข้าว (เมื่อก่อนคุณแม่เคยให้เขามาตลอด เขาไม่ลืม) เราสองคนแม่ลูกก็รอดตายไปมือหนึ่ง แต่ใช้ว่าอยู่ที่บ้านจะมีกินนะ ดิที่คุณตาและคุณยายเป็นคนใจบุญ พาลูกหลานทำบุญใส่บาตรอยู่ทุกวัน และท่านยังเป็นผู้ทำนุบำรุงพระพุทธศาสนา ช่วยงานของวัดในละแวกบ้านเสมอมา อานิสงส์จึงส่งให้ลูกหลาน หึ่งใหญ่หาทางออกให้คุณแม่โดยเข้าวัดอีกนั่นแหละ ขอข้าวขอแกงจากหลวงน้ำ หลวงตา มาทานกันทั้งครอบครัว รวมทั้งลูกจ้างของเราด้วย ตอนนั้นห้องไว้ในใจอย่างเดียวว่า “**ทำเพื่อแม่ๆ**” คิดอยู่ในใจว่า เหตุใดครอบครัวเราลำบากถึงเพียงนี้ ทั้งๆ ที่ คุณทวด คุณตา คุณยาย จนถึงรุ่นเราก็ทำบุญไม่ได้ขาด ทำไมเราต้องประสบเคราะห์กรรมเจอคนโกงด้วย นี่เป็นปัญหาคาใจมาตลอด

ทรายทอง

ในปี ๒๕๔๗ เราได้วางมือจากธุรกิจอันปวดหัว ช่วงนั้นคุณแม่เริ่ม “**ปี๊ดแตก**” (เครียด ชอบโวยวายและดูด่าเมื่อไม่ได้ตั้งใจ) ทำอะไรก็จะเร็วมาก คิดปุ๊บทำปั๊บ คิดจะลงรถก็เปิดประตูรถเลย ทั้งที่รถยังไม่ทันจอด (คุณแม่คงนึกว่าเป็นสไปร์เตอร์แมน) ช่วงที่คุณแม่ของขึ้น เป็นช่วงที่ลูกๆ ต้องใช้วิทยายุทธจากสำนักนินจาที่เดียว เพราะคุณแม่ไม่รู้ไปฝึกวิชามีตบินมาจากไหน กรอรูปประกาศนียบัตรต่างๆ คุณแม่จับมาร่อนใส่คุณลูกๆ กันถ้วนหน้า แต่เราก็ไม่เป็นอะไร เพราะฝึกมาดีเหมือนกัน ยิ่งถ้าไม่มีของอะไรเป็นอาวุธให้คุณแม่ร่อน คุณแม่ก็จะใช้วิชาฝ่ามือไร้เงา และบาทาลอยฟ้าเข้าช่วย พอเห็นคุณแม่มีวิทยายุทธเก่งกล้าปานนี้แล้ว ลูกๆ ทุกคน (หึ่งใหญ่ ชายกลาง หึ่งเล็ก) เลยรวมหัวกันส่งคุณแม่ไปปฏิบัติธรรม ที่วัดผาณิตาราม และคุณแม่เองก็ชอบ เลยเข้าทางของเรา วิกรรมของคุณแม่ ณ บ้านทรายทอง จึงลดความรุนแรงลงตั้งแต่นั้นมา พอคุณแม่กลับจากการปฏิบัติธรรมแล้ว เจอหน้าลูกๆ ท่านั่งที่เลยว้าว่า “**พวกแกต้องไปบ้าง ฉันทไปมาแล้ว**” พวกเราจึงต้องผลัดกันไปทีละคน

ด้วยความที่อยากค้นหาคำตอบที่ค้างใจอยู่ เราเริ่มพาคุณแม่ไปงานบรรยายธรรมต่างๆ จนกระทั่งได้เริ่มมาฟังบรรยายของชมรมกัลยาณธรรม ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่มารู้จักชมรมได้ก็เพราะคุณแม่เป็นคนชอบอ่านหนังสือและหึ่งเล็กก็ชอบหาหนังสือธรรมะมาให้คุณแม่อ่านล่าสุดก็ซื้อหนังสือของท่านอาจารย์ ดร.สนอง วรอุไร มาอ่าน คุณแม่อ่านแล้ววางไม่ลง วิ่งมาหาหึ่งเล็ก บอก “**แม่จะไปหา ดร.สนอง วรอุไร อยู่ที่ไหน ไกลอย่างไรจะไปไม่หวั่น ด่วนเลยๆ**” นั่นแหละเป็นที่มาที่ทำให้พวกเราต้องค้นคว้าหาดาว (ชมรมกัลยาณธรรม) ทั้งๆ ที่บ้านอยู่ใกล้ชมรมฯ มาก แต่พวกเราก็ต้องใช้วิชานักสืบอยู่หลายเดือนกว่าจะเจอ แล้วฝันของคุณแม่ก็เป็นจริง ได้รู้จักกับชมรม ได้ฟังธรรมบรรยายของ ดร.สนอง วรอุไร และเมื่อพวกเราได้ฟังธรรมบรรยายขององค์บรรยายท่านสุดท้าย (หลวงปู่พุทธอิสระ) ก็เหมือนกับโดนฟ้าผ่ามาที่ตัว ยิ่งฟังยิ่งส่ายคั่นๆ ไปทั้งตัว ณ ที่นั่นเราปฏิญาณตนไว้เลยว่า อบายมุขทั้งหลายจะหยุดให้หมด และจะช่วยเหลืองานพระพุทธศาสนาเท่าที่พวกเราสามารถจะทำได้

ตั้งแต่นั้นมาครอบครัวเราก็เป็นแฟนพันธุ์แท้ของชมรมฯ จะไปฟังธรรมทุกๆ ครั้ง ที่ชมรมจัดงาน แล้วคุณแม่และหึ่งๆ ก็นั่งตาปริบๆ มองชมรมบริการทำงาน แล้วพูด

พร้อมกันโดยไม่ได้หมายความว่า “อยากช่วย
ชมรมฯ ทำงานจัง” แล้วก็มีการสั่งจากพวก
ฟ้า (คุณแม่สั่งงาน) สั่งพวกหญิงๆ ทั้งสอง
ว่า “ทำอย่างไรก็ได้ให้ฉันได้ช่วยงานชมรมฯ
ให้ได้” ลูกทั้งสองรับคำสั่ง จ้าแม่ เต็มใจจัด
ให้ จากนั้นมาครอบครัวเรา จึงต้องคอย
ขับรถพาคุณแม่เที่ยวมาเที่ยวไปที่ทำการ

ของชมรมฯ ที่ปากน้ำ บางทีไม่ได้ทำอะไรหรอก แค่ไปเห็นหน้าประธานชมรมแล้วก็กลับ
ถ้าคิดว่าเป็นเรื่องหนุ่มจีบสาว ก็ถือว่าจีบสาวติดไปแล้ว อีๆ คุณแม่ของหญิงๆ ก็ไป
นำเสนอกับประธานชมรมฯ เลยกว่า “ขอช่วยงานค่ะ” มีอะไรก็ให้บอกพวกเราด้วย ท่าน
ประธานก็ให้เริ่มทดลองงานด้วยการเป็นพนักงานเช็ดเก้าอี้ พวกเราก็เตรียมกระป๋องน้ำ
ผ้าขี้ริ้วไปร่วมทำงาน แต่ในใจก็รู้สึกอยู่ตลอดว่า พวกเราน่าจะได้ทำได้มากกว่านี้ ได้แต่
ร่วมอนุโมทนากับธรรมบิรุษทุกท่าน ที่ช่วยงานกันมากมาย

ต่อมาพวกเราพร้อมใจกันไปบอกกับประธานชมรมฯ อีกว่า “มีอะไรก็เรียกใช้
พวกเราได้ (พร้อมมานานแล้ว) บ้านนี้ถึงเงินจะน้อยแต่มีน้ำใจ” ตั้งแต่นั้นมา ฟ้าเลย
ประธานงานให้เรา เริ่มแต่งงานใส่ซองซีดี, ใส่ซองวารสาร, ใส่คู่มือลงทะเบียนพนักงาน และ
อีกอีกปีละ ที่ทำกันที่ละหลายพัน นับหมื่น ทำไปก็นึกไป ว่าผู้ใดที่ได้มาฟังธรรมแล้วเกิด
ดวงตาเห็นธรรม ครอบครัวบ้านทรายทองของฉันก็ขอร่วมอนุโมทนาไปด้วย ส่วนหญิง
เล็กก็ได้ช่วยงานถอดเทป, งานพิมพ์และงานเกี่ยวกับการเขียน การฟังเสียงอ่านต่างๆ
สรุปแล้วพวกเราก็ได้ช่วยงานกันทุกคน สมใจนึกของคุณแม่ไปเลย

และแล้วโชคของก็มาตกลงตรงคุณแม่และหญิงๆ เราได้โอกาสที่จะไปช่วยขายซีดี
และหนังสือธรรมะของชมรมฯ ไม่นึกไม่ฝันไว้เลยว่าตัวเองจะได้เข้ารอบ อู่ยโษที่นึกว่า
ประกวดนางสาวไทย พอฟ้าเปิด ร้านหนังสือของชมรมฯ ยังไม่ทันเปิด คนก็เข้ามารอ
มืดฟ้ามืดดิน มีคนมาสอบถามรายละเอียด
เกี่ยวกับสื่อธรรมะกันเยอะ คุณแม่ก็ตอบ
ได้หมด เพราะฟังและอ่านมาเยอะ พวกเรา
ก็เลยแนะนำสินค้าได้ พอเลิกงานก็จะ
อธิษฐานทันทีว่า “การชวนขายรับใช้
ชี้แนะแนวทางให้คนพบกับธรรมะของ
พระพุทธเจ้า เมื่อพวกเขาได้ยินได้ฟังแล้ว

เข้าใจ นำไปประพฤติปฏิบัติให้ถูกต้อง จนเกิดกุศลและปัญญา เราขอร่วมอนุโมทนาใน
บุญกุศลนั้นๆ” ในโลกใบนี้เราศึกษาหาวิชาความรู้กันมาเยอะแล้ว กว่าที่จะจบปริญญา แต่
พอตายแล้ว มาเกิดในชาติภพใหม่ก็ต้องเริ่มต้นใหม่ แต่ความสำเร็จที่ได้จากการฟังธรรม
รวมทั้งกุศลศีลทานต่างๆ ยังติดตัวเราไปทุกภพทุกชาติ โดยไม่มีการเริ่มต้นใหม่เลย
แล้วอย่างนี้เราจะไม่สร้างความสำเร็จที่เรียกว่าอริยทรัพย์หรือ

ช่วงหลังๆ ครอบครัวของเราก็เข้ามาช่วยงานของชมรมฯ ได้มากขึ้น ด้วยความ
เต็มใจและด้วยกำลังที่มี เพราะรู้ว่างานที่ชมรมฯ จัดนั้นเรียกว่า “มหาทาน” คือการให้ที่
สำเร็จประโยชน์ต่อปวงชน เป็นสาธารณกุศลแก่มวลชนทุกหมู่เหล่า ยังมีพระสงฆ์เข้ามา
ร่วมงานฟังธรรม ยิ่งได้บุญใหญ่ เพราะท่านคือเนื้อนาบุญอันประเสริฐ ย่อมให้ผลดีกว่า
นาบุญทั้งหลาย (การให้ทานแก่ผู้มีศีลมาก ย่อมมีผลมาก) และทีมงานทั้งหลาย ต่างมี
เจตนาอันบริสุทธิ์ที่จะให้ ย่อมเป็นประโยชน์ต่อผู้รับ และได้กุศลอันยิ่งใหญ่ด้วยกันทั้งสิ้น
ทุกๆ คนในชมรมฯ ล้วนทำงานด้วยความจริงใจ ทำจริง เจ็บจริง ไม่มีเก๊ก ไม่มีก๊ยก เลย
ไม่เกร็ง จนองค์บรรยายทุกท่าน ต่างชื่นชมว่า “ชมรมนี้เก่งนะ เข้มแข็งดีจัง”

สุดท้ายนี้หญิงใหญ่ก็ถึงบังอ้อซะที ว่าทำไมครอบครัวเราจึงโดนสภาวะต้มยำกุ้ง แม้ว่า
จะทำบุญกันไม่ขาด ก็หญิงเองนะซี เป็นเจ้ามือห่วยตั้งแต่อยู่มัธยมปลาย และพัฒนาขึ้น
เป็นเจ้ามือโต๊ะบอลตอนเรียนอยู่มหาวิทยาลัย ส่วนคุณแม่เป็นผู้ยิ่งใหญ่มาก เป็นเจ้าแม่เลย
(เจ้ามือห่วย) ถึงมันจะไม่ผิดศีลแต่มันผิดธรรมและผิดกฎหมาย และเป็นกรรมที่สร้างไว้
กับผู้ชาย พอครอบครัวทรายทองเราล้มได้ และคุณพ่อคุณแม่แยกทางกันได้นี้ ลูกค้า
ของคุณแม่ถึงกับสะใจ เพราะพวกเขาเห็นว่า ความแตกแยกของครอบครัวชาวบ้าน
เป็นงานบริการของเรา ทำให้ข่าวการล้มละลายของครอบครัวรู้ไปทั่วทุกสารทิศ

แม้ว่าครอบครัวของเราต้นจะคด แต่ตอนนี้ปลายเราตรงแล้ว เหมือน
มีทางด่วนโพลีเวย์ เมื่อเราทำให้ถูกต้องทั้งทางโลกและทางธรรมแล้ว
ก็ไม่ต้องไปคาดหวังว่าจะได้อะไรเท่าไร แต่สิ่งหนึ่งที่ได้ คือสายใยรัก
ของแม่และลูก ที่ล้มลุกคลุกคลานมาด้วยกันไม่เคยขาดสะบั้นเลย ทั้ง
ยังได้อริยทรัพย์เตรียมหยอดกระปุกไว้เป็นเสบียงกันทุกคนอีก หลัง
จากที่เราได้ชิมชั๊บเรียนรู้อริยธรรม บางครั้งก็ถูกทดสอบอยู่เหมือนกัน มี
คนมาต่อว่าคุณแม่ หญิงก็หันไปถามแม่ว่า “โกรธไหม” แม่ตอบ “ไม่โกรธ”
เพราะคุณแม่มีสติที่รู้ทันสิ่งที่มากระทบ แล้วไม่นำมาปรุงให้เป็นอารมณ์
เลยหยุดได้และไม่มีอะไรในอารมณ์ นี่คืออำนาจอันศักดิ์สิทธิ์แห่งธรรม
ที่เราทุกคนจะขอตั้งอัญญาทดแทนคุณพระพุทธเจ้าไปชั่วชีวิต

ร่วมอนุโมทนาเจ้าภาพงานในงานแสดงธรรม-ปฏิบัติธรรม

๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๒

๑. เจ้าภาพคำพิมพ์หนังสือแจกธรรมทาน

- คุณมณีรัตน์ ภาณุศักดิ์
- คุณเฉลิมพันธ์ุ์ สัมครพันธ์ุ์
- คุณพรเทพ อมรรวัฒนา
- ผู้ไม่ประสงค์ออกนาม
- คุณยุพิน เทียนอุตม
- คุณชวิน ยงยุทธ
- คุณจุฑารัตน์ แก้วน้อย และคุณตา
- คุณพวงพัชร ตั้งยืนยง
- คุณดวงใจ แยมกสิป
- คุณสรารัตน์ สาหรัยทอง และครอบครัว
- คณะพนักงานธนาคาร UOB
- คุณสุดใจ กาญจนกิจสกุล
- คุณเมยวรี ตัลยารักษ์ และคณะ
- คุณวรลักษณ์ สุขสมัย
- คุณสมมติ สุขสมัย
- คุณสุนันฎา สุขสมัย
- คุณพ่อธรรมรัตน์ - คุณแม่พรรณนิคำดา
- คุณแม่ม้วน สุขสมัย
- คุณอาณัติ - คุณศิริพร เชิดชูชัย และครอบครัว
- คุณภาณพ สุวพรหม
- คุณสุรเดช - ทพญ.สุชาติดา - น.ส.ชญาดา วัฒนบูรานนท์
- คุณปรานี วิวิทยาสิน
- คุณธวัชรรัตน์ สร้อยเพชร และครอบครัว
- พล.ร.ท.ทรงชัย วรอุไร และครอบครัว
- คุณกาญจนาเรวี กุลชาติวิจิตร และครอบครัว
- คุณปานจิต วงศ์อ่อนดี
- คุณพิชญ์สินี - นรินทร์ - บุษณี เพ็ชรอนุกุลบุตร
- คุณสมจิตร์ ชื่นชมชาติ
- ร.อ.สุวิทย์ - คุณอ๋อไฟ ทัดพิทักษ์กุล
- คุณวัชระ คุณรัตน์ดา - คุณชินกฤต เมธาพิรุฬห์ไชค
- คุณมาเพ็ญ - คุณสุวารีย์ ไชยเพชร และครอบครัว
- นพ.พล - คุณโสภิตรา - ด.ช.ธีรุตม์ ศิริชัย
- คุณสุภาณดี จันต๊ะคา
- คุณหล้า ชัยดวงดี
- คุณมา บุญชาญ
- คุณมังกร - คุณจินดา ชัยดวงดี
- คุณชานาญ อุสาแก้ว และคุณสาธิตา ชัยดวงดี
- คุณสวัสดิ์ อมรสิทธิ์
- คุณจากรุวรรณ คุ่มครอง
- คุณอรทัย ภูวเศรษฐ์
- คุณเกษณี ชลเชษฐ และครอบครัว
- คุณทองคำ ลิ้มประภัสสร
- คุณศรีนยา ชโลธร
- คุณพัฒนศักดิ์ วิศุทธิเมธ
- คุณปฤถณ วิศุทธิเมธ
- คุณวรรณภา กิติมหาคุณ และคณะ
- คุณเนียดา พงศ์พาชานาญเวช
- คุณขวัญใจ ชิวเลิศปัญญา
- คุณยุพดี สกุลวัฒนพงศ์
- อามาเสียมฮั่ว แซ่ลี
- คุณเบ็ทมาสน์ ศิลาวิภาพร
- พญ.แหวตา หล่ออารีย์สุธรรม
- คุณกนกนันท์ - คุณนรรจุนันท์ ชวนสนธิ์
- ครอบครัวค่ายแสง
- คุณฐิติวรรณ วงศ์เลิศศิริ
- คุณไชคชัย กิจเกษมทวีสิน
- คุณเพชรมน แสงเดือน
- คุณเมณฑา แสงเดือน
- คุณนันทน์ภัส นันทาทรรพ์มณี
- คุณวีระ ภัทรวรางกูร
- คุณสุกัญญา อัครพงษ์ไพศาล
- คุณเนิพนธ์ - คุณทักษิณา นิพัทธ์คานต์
- คุณพานิช เฮงรุ่ง
- คุณพานิ วรธนะประทีป
- คุณอุระ เลือเพลงศรี
- คุณบุษกร ณ ระนอง
- คุณสุายุสุนีย์ แสงนิมมวล
- คุณลินจี่ แซ่ตั้ง
- คุณผ่องพรรณ ธนกิจลีลาเจริญ
- คุณอรณี ธนกิจลีลาเจริญ
- คุณพีรเชษฐ์ ธนกิจลีลาเจริญ
- คุณอรนุช ธนกิจลีลาเจริญ

- คุณเฉษฎา มาเอม
- คุณอากาศรณ์ ณ มหาชัย
- คุณมันตรา มันถึง
- คุณวารารรณ์ วรธนะวรพงศ์
- คุณจันสตา หลวงพิทักษ์
- คุณเพ็ญศิริ ลีละวัฒนพันธ์ุ์
- คุณเน่งน้อย จามรมาน
- คุณสุพัตรา ศิริพัฒนกุลขจร
- คุณธัญพร ภู้งบอบน
- รศ.วรรณพร วณิชชานุกร
- คุณจินห์วรา ฐานวรกุล
- พญ.ปารมีตา มารศรี และครอบครัว
- คุณธีรวัช จงวิมาณสินธุ์ และครอบครัว
- อ.เมธิสา พักทอง และครอบครัว
- อ.วนิดา - คุณไพบุลย์ - คุณ สรวีศ จิตราอากาศรณ์
- คุณสายรุ้ง บุญมี และครอบครัว
- คุณคุณณี - คุณวราฤทธิ์ อรรถศิริ และครอบครัว
- คุณประสิทธิ์ - คุณวัจนา ฉิมเอี่ยม
- คุณเป็ยพร ฉิมเอี่ยม
- คุณภัทร ฉิมเอี่ยม
- คุณพงศธร วงศ์วัจกัน
- คุณบุญญาฤทธิ มารศรี
- คุณเบ็ญญา เจริญผล
- คุณรัตนา สาคร
- คุณศุภศรี กิตติตะขุ
- คุณเดารีนี จินกิจมัน
- บ.สตาร์คอร์ป โปรดักชั่น จำกัด
- คุณยัทัศน์ธรรมปาน่า (สมุทรปราการ)
- พ.ต.อ.บุญเสริม - คุณยุพดี ศรีชมภู
- คุณประอรพรรณ ชัยสถาวรวงศ์
- คุณมาลินี บุญชูใจ
- ทพญ.ลัดดา บุญชูใจ
- คุณราณี วงกลม และครอบครัว
- คุณทิพย์จุชา นาคจู
- คุณทรงศิริ เดชะโกศยะ
- คุณแม่ทวี เรืองรุ่ง และครอบครัว
- คุณปณิศจิ์ เอื้อสุดกิจ
- ครอบครัวลิมอรุณ
- คุณเมทรา หาญทรงคามิน
- คุณปรีชา ฉิมมาแก้ว
- ครอบครัวสุขสมัย
- คุณเม่งซิม แซ่ตั้ง
- นายแพทย์ทรงคุณ อุดมสิน
- คุณร่วมบุญ อุดมสิน
- คุณอมร - คุณวิภาพร - ด.ญ.รินลดา ติระศิริชัย
- คุณประพฤติ วัฒนพงษ์พานิช
- คุณเพิ่มพงศ์ - ด.ช.เอกสิทธิ์ ธนพิพัฒน์สัจจา

๒. เจ้าภาพคำผลิตีธรรมะ แจกธรรมทาน

- คุณเฉลิมพันธ์ุ์ สัมครพันธ์ุ์
- คุณพรเทพ อมรรวัฒนา
- คุณชวิน ยงยุทธ
- คุณเพลินพิศ นวาระสุจิตร
- คุณภขรล สุชินญาพร และครอบครัว
- คุณภาวดี จิตรประพัทธ์
- คุณจุฑารัตน์ แก้วน้อย และคุณตา
- คุณธณณณ แก้วสถิต
- คุณมนต์สนันท์ - คุณบุญชัย วิจารจันท์
- คุณเมยวรี ตัลยารักษ์ และคณะ
- คุณพีรนุช เป็ยมบัณฑิต
- คุณศุภกร - คุณธนวรรณ - ด.ช.พงศ์กร นิมิตวานิชกุล
- คุณภาณพ สุวพรหม
- คุณเศรษฐ์สิทธิ์ ต้นทอง
- คุณภิญญลักษณ์ กิรติพัฒน์นันท์
- คุณกาญจนาเรวี กุลชาติวิจิตร และครอบครัว
- รศ.ดร.ใจทิพย์ เข็วรัตน์พงษ์
- คุณวัชร - คุณรัตนา - คุณชินกฤต เมธาพิรุฬห์ไชค
- คุณวิชัย - คุณสุนทร โพธิ์นทีไท
- คุณอรทัย ภูวเศรษฐ์
- คุณพิชัย - คุณมาลี - คุณฐานิตา - คุณพิสุทธิ์ จันทรวิวัฒน์กุล
- คุณยุพดี ศรีชมภู อุทิศให้คุณแม่ยุพา ธิระชัยชยุติ
- คุณเนียดา พงศ์พาชานาญเวช
- คุณสมใจ วิริยธารากิจ
- คุณพวงทิพย์ หวังหลี่
- อ.สาธิต์ สุภาภรณ์
- คุณศิรินุช - คุณคันสยา ประวีณพร
- คุณวรชัย กิจสิริวิศาล
- คุณวีระ ภัทรวรางกูร
- คุณสุกัญญา อัครพงษ์ไพศาล

- คุณอดิสร - คุณลักขณา - ด.ช.ชยธร ลิงหุฑะ
- คุณพานิช เฮงรุ่ง
- คุณแฉ่งน้อย จามรमान
- คุณมทิรา หาญทรงคามิน
- คุณอมร - คุณวิภาพร - ด.ญ.รินลดา ตีระศิริชัย
- คุณประพฤติ วัฒนพงษ์พานิช
- คุณเพิ่มพงศ์ - ด.ช.เอกสหัส ธนพิพัฒน์สังจา

๓. ถวายเป็นค่าเดินทางหลวงพ่อปราโมทย์

- คุณเฉลิมพันธุ์ สมัครพันธุ์
- คุณพรเทพ อมรวัฒนา
- คุณชวิน ยงยุทธ
- คุณพวงพัชร ตั้งยืนยง
- คุณวิชาญ มินศิริ
- คุณวรลักษณ์ - คุณสุนัญญา สุขสมัย
- คุณสุรเดช - ทพญ.สุชาดา - คุณชญาดา วัฒนบูรานนท์
- คุณธวัชรรัตน์ สร้อยเพชร และครอบครัว
- คุณกาญจนากรพี กุลชาติวิจิตร และครอบครัว
- คุณอรอนงค์ เผ่าศรีเจริญ และครอบครัว
- คุณปานจิต วงศ์อ่อนดี
- คุณเกียรติศักดิ์ - คุณบุญรอด - คุณแอมอร เกียรติสิงห์นคร
- ร.อ.สุวิทย์ - คุณอำไพ ทัดพิทักษ์กุล
- ลูกหลานคุณพ่อเป็งเฮ้ - คุณแม่พร้อม บางมูลนาก
- คุณอรทัย ภูวเศรษฐ
- คุณพิชัย - คุณมาลี - ฐานิตา - พิสุทธิจันทร์ วัฒนรังกุล
- คุณพัทธนา วิศุทธิเมธ
- คุณพัฒนศักดิ์ วิศุทธิเมธ
- คุณธฤต วิศุทธิเมธ
- คุณปฤถวิศุทธิเมธ
- คุณศิรินุช - คุณศันสยา ประวีณพร
- คุณมานี รังสิโรภาส
- คุณสุภารัตน์ วัจจินดา
- คุณกฤติกา ติวะศรี
- คุณแฉ่งน้อย จามรमान
- คุณธัญพร ภูบั้งบอน
- ทพญ.ลัดดา บุญชูใจ
- คุณมาลินี บุญชูใจ

- คุณรานี วรกมล และครอบครัว
- คุณจำเรียง เรืองรุ่ง
- ครอบครัวคงสวัสดิ์ศักดิ์ - ตรรกาวณิช
- คุณปรีชา นิมมาแก้ว
- คุณร่วมบุญ อุดมสิน
- นพ.ทรงคุณ อุดมสิน
- คุณแม่ชิม แซ่ตั้ง
- คุณสุชาดา พฤษบุรณ์โกศล
- คุณณัฐวีร์ พฤษบุรณ์โกศล
- คุณปราณี อมรรวบุตร
- คุณชุตินา อนิวรรณชน
- คุณนิตยา อนิวรรณชน
- คุณเพิ่มพงศ์ - ด.ช.เอกสหัส ธนพิพัฒน์สังจา

๔. น้อมบูชาเป็นค่าเดินทาง อ.ดร.सनอง

- คุณพรเทพ อมรวัฒนา
- คุณชวิน ยงยุทธ
- คุณพวงพัชร ตั้งยืนยง
- คุณภาณพ สุพรหม
- คุณเศรษฐสิทธิ์ ต้นทอง
- คุณมยุรี ตัลยารักษ์ และคณะ
- คุณสุรเดช - ทพญ.สุชาดา - คุณชญาดา วัฒนบูรานนท์
- คุณพรณี คลออุฒิวัฒน์
- คุณปานจิต วงศ์อ่อนดี
- รศ.ดร.ใจทิพย์ เข็้อรัตนพงษ์
- คุณเกียรติศักดิ์ - คุณบุญรอด - คุณแอมอร เกียรติสิงห์นคร
- ร.อ.สุวิทย์ - คุณแม่อำไพ ทัดพิทักษ์กุล
- คุณบุตรพุท พันธ์อายุวัฒน์
- คุณจารุวรรณ คุ่มครอง
- คุณอรทัย ภูวเศรษฐ
- คุณยุพดี ศรีชมภู อุทิศให้คุณแม่ยุพา ธีรชัยชยติ
- คุณสมใจ ทองศรี
- คุณสกล เอี่ยมสินทรัพย์ - ด.ญ.กมลพร - ด.ช.ธันต์ เอี่ยมสินทรัพย์ และคุณนันทพร สมเจตน์
- คุณวรรณมา กิตติมาคุณ
- คุณนิพนธ์ - คุณทัศนาศา นิพัทธานต์
- ครอบครัวคงสวัสดิ์ศักดิ์ - ตรรกาวณิช
- คุณเมทิวา หาญทรงคามิน
- คุณสุนัน ธีรรัตกุล

- คุณสุชาดา - คุณณัฐวีร์ พฤษบุรณ์โกศล
- คุณปราณี อมรรวบุตร
- คุณชุตินา - คุณนิตยา อนิวรรณชน
- คุณพ่อประเสริฐ ตีระศิริชัย
- อุทิศให้คุณแม่ชานรัตน์ ตีระศิริชัย
- คุณเพิ่มพงศ์ - ด.ช.เอกสหัส ธนพิพัฒน์สังจา

๕. ถวายเป็นค่าเดินทางพระอาจารย์ไพศาล วิสาโล

- คุณเพลินพิศ นวาระสุจิตร
- คุณนารีรัตน์ ห่วงพีระวงศ์
- คุณพรเทพ อมรวัฒนา
- คุณสุรเดช - ทพญ.สุชาดา - น.ส.ชญาดา วัฒนบูรานนท์
- คุณปานจิต วงศ์อ่อนดี
- คุณสมจิตร ชื่นชมชาติ
- ร.อ.สุวิทย์ - คุณแม่อำไพ ทัดพิทักษ์กุล
- คุณบุตรพุท พันธ์อายุวัฒน์
- คุณอรทัย ภูวเศรษฐ
- คุณวรรณมา กิตติมาคุณ และคณะ
- คุณบุ๋มมาสน์ ติลาวิภาพร
- คุณลินจี แซ่ตั้ง
- คุณผ่องพรรณ ธนกิจลีลาเจริญ
- คุณอรณี ธนกิจลีลาเจริญ
- คุณพีระชัชวรินทร์ ธนกิจลีลาเจริญ
- คุณแจษฎา มาเอม
- คุณอาภาภรณ์ นมมหาชัย
- คุณเมทินตรา มั่นถึง
- คุณนวราภรณ์ วรรณนวรพงศ์
- คุณเจนัสดา หลวงพิทักษ์
- ครอบครัวคงสวัสดิ์ศักดิ์ - ตรรกาวณิช
- คุณเพิ่มรา กำปนาทแสนยากร
- คุณสุชาดา - คุณณัฐวีร์ พฤษบุรณ์โกศล
- คุณปราณี อมรรวบุตร
- คุณชุตินา - คุณนิตยา อนิวรรณชน
- คุณเพิ่มพงศ์ - ด.ช.เอกสหัส ธนพิพัฒน์สังจา

๖. ถวายเป็นค่าเดินทางหลวงพ่อมานพ อุปสโม

- คุณภาษณี จุลละศรี
- คุณทองทิพย์ พูลลาภ
- คุณสร้างคณา พรวิลาศศิริ
- คุณพรเทพ อมรวัฒนา
- คุณสุรเดช - ทพญ.สุชาดา - น.ส.ชญาดา วัฒนบูรานนท์

- คุณบุญจวรรณ ธีระศิลป์
- คุณปานจิต วงศ์อ่อนดี
- ร.อ.สุวิทย์ - คุณแม่อำไพ ทัดพิทักษ์กุล
- คุณเปอจุ แซ่ลิ้ม
- คุณอรทัย ภูวเศรษฐ
- คุณยุพา นุตระเฉลิมวิทย์
- คุณวิชิต ตั้งสุขนรินทร์
- คุณศิรินันท์ เผือกโสภาน
- พญ.เววตา หล่ออารีย์สูงธรรม
- คุณวีระ ภัทรวางกูร
- คุณสุกัญญา อัศวพงษ์ไพศาล
- คุณสมพร ศรีสุทัศน์กุล
- ครอบครัวคงสวัสดิ์ศักดิ์ - ตรรกาวณิช
- ครอบครัวสุขสมัย
- คุณสุชาดา - คุณณัฐวีร์ พฤษบุรณ์โกศล
- คุณปราณี อมรรวบุตร
- คุณชุตินา - คุณนิตยา อนิวรรณชน
- คุณเพิ่มพงศ์ - ด.ช.เอกสหัส ธนพิพัฒน์สังจา

๗. ค่าภัตตาหารถวายพระสงฆ์และองค์บรรยาย

- คุณชวิน ยงยุทธ
- คุณเพลินพิศ นวาระสุจิตร
- คุณพรภิรมย์ รัตนพันธ์
- คุณมยุรี ตัลยารักษ์ และคณะ
- คุณวรลักษณ์ - คุณสมมติต์ สุขสมัย
- คุณสุนัญญา สุขสมัย
- คุณพ่อธรรมวิชัย - คุณแม่พรณี คำดา
- คุณแม่มีวัน สุขสมัย
- คุณภาณพ สุพรหม
- คุณฐิติรักษ์ นิลสินณะคุปต์
- คุณเศรษฐสิทธิ์ ต้นทอง
- คุณสุรเดช - ทพญ.สุชาดา - น.ส.ชญาดา วัฒนบูรานนท์
- คุณบุญจวรรณ ธีระศิลป์
- อุทิศให้คุณพ่อเง็กแซ - คุณแม่เฉลิมศรี แซ่เตี๋ย
- นพ.พล - คุณโสภิตรา - ด.ช.ธีรุตม์ ศิริชัย
- คุณอรทัย ภูวเศรษฐ
- คุณพิชัย - คุณมาลี - คุณฐานิตา - คุณพิสุทธิ จันทร์วัฒนรังกุล
- คุณยุพดี ศรีชมภู อุทิศให้คุณแม่ยุพา ธีรชัยชยติ
- คุณเฉลิมพันธุ์ สมัครพันธุ์

- คุณสกล - ด.ช.ชันทัด - ด.ญ.กมลพร เอี่ยมสินทรัพย์ และคุณนันทพร สมเจตน์
- คุณนียดา พงศ์พานิชยานุเวช
- คุณศรีลลนา แดงทองดี
- อุทิศให้คุณพ่อมานพ - คุณแม่อัปสร วรอุไร
- คุณมานี รังสิโรภาส
- คุณสุภารัตน์ วังจินดา
- ครอบครัวค่ายแสง
- คุณแห่งน้อย จามรमान
- คุณธัญพร ภูบั้งบอน
- พ.ต.อ.บุญเสริม - คุณยุพดี ศรีชมภู
- คุณมาลีนี้ บุญชูใจ
- ทพญ.ลัดดา บุญชูใจ
- คุณรานี วรกมล และครอบครัว
- คุณจำเรียง เรืองรุ่ง
- ครอบครัวสุขสมัย
- คุณแม่รุ่งชม แซ่ตั้ง
- คุณร่วมบุญ อุดมสิน
- คุณประพฤติ วัฒนพงษ์พานิช
- นายแพทย์ทรงคุณ อุดมสิน
- คุณเพิ่มพงศ์ - ด.ช.เอกสิทธิ์ ธนพิพัฒน์สัจจา

๘. สังฆทานถวายองค์บรรยาย

- คุณเฉลิมขวัญ นีวาตวงศ์
- คุณณมพัทธดา ตั้งยืนยง
- คุณภาณพ สุวพรหม
- คุณเมยรี ตัลยารักษ์ และคณะ
- รศ.ดร.ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์
- คุณสุภาณดี จันทะคาด
- คุณวิมลรัตน์ โชติพัฒน์นันทน์ และครอบครัว
- คุณสุวีณา ชีขุนทด
- คุณแม่ทัศนีย์ ลีทวิสมบูรณ์
- คุณศิริลักษณ์ ลีทวิสมบูรณ์
- คุณทิพย์รัตน์ ลีทวิสมบูรณ์
- คุณนงกรณ์ จิวจรรย์กุล
- คุณพิริยา อธิกสุรพงศ์
- คุณจินตนา ลีทวิสมบูรณ์
- คุณอรทัย ภูวเศรษฐ์
- คุณพิชัย - คุณมาลี - คุณฐานิตา - คุณพิสุทธิ์ จันทร์วัชรังกุล
- คุณพัชรา วิศุทธิเมธ
- คุณธฤต วิศุทธิเมธ
- คุณวรรณภา กิติมหาคุณ และคณะ

- คุณนียดา พงศ์พานิชยานุเวช
- คุณสมใจ วิริยะธราภิก
- ลูกหลานอุทิศให้คุณพ่อมานพ-คุณแม่อัปสร วรอุไร
- คุณไชคชัย กิจเกษมทวีสิน
- คุณปราณี ฉัตรสมพร
- คุณพลอย ฉัตรสมพร
- คุณจิรัชญา ฉัตรสมพร
- คุณนันทน์ภัส นันทชาทรัพย์มณี
- คุณภัทราพร ชิดมพันธ์
- คุณธัญพร ภูบั้งบอน
- ด.ญ.ณัฐวณิช - ด.ช.ณัฐชนน ฉัตรเจริญมงคล
- ด.ญ.ปัดฉนพร - ด.ช.ปัดฉนวัฒน์ จันทิมามงกุฏ
- คุณสุกัญญา - คุณฉัตรชัย ฉัตรเจริญมงคล
- คุณกิตติศักดิ์ - คุณฉวีณา มีประทีป
- ด.ญ.สมฤทัย สมทรงพานิชย์
- คุณจินห์วราฐานวรกุล
- คุณเฉลียว เรืองรุ่ง
- พนักงาน บ.บางใหญ่ อลูมิเนียม อุทิศให้เทพเทวดา เจ้าที่เจ้าทาง ณ บ.บางใหญ่ อลูมิเนียม จำกัด
- คุณสิทธิเดช - คุณลักขณา ชวนะเวศน์ และครอบครัว
- คุณมทิรา หาญทรงคามิน
- คุณพิมพ์รา กัมปนาทแสนยาก
- คุณร่วมบุญ อุดมสิน
- นายแพทย์ทรงคุณ อุดมสิน
- ครอบครัวสุขสมัย
- คุณแม่รุ่งชม แซ่ตั้ง
- คุณพ่อประเสริฐ ติระศิริชัย
- คุณประพฤติ วัฒนพงษ์พานิช
- อุทิศให้คุณแม่ชานรัตน์ ติระศิริชัย
- คุณเพิ่มพงศ์ - ด.ช.เอกสิทธิ์ ธนพิพัฒน์สัจจา

อนุโมทนาบุญ บริษัท ธรรมสินสังฆภัณฑ์ จำกัด บริจาคผ้าไตร ๒๔ ชุดและผ้าอาบน้ำฝน ๖๐ ผืน เพื่อจำหน่ายเป็นรายได้การกุศลเข้าสมทบทุนชมรม กล้วยธรรมทั้งหมด โดยไม่หักค่าใช้จ่ายใดๆทั้งสิ้น

๙. ร่วมสมทบค่าดอกไม้ประดับตกแต่งที่

- คุณฐิติรักษ์ นิธิสันถวะคุปต์
- สมาชิก ๔๙๐๘๔๑๐

- คุณชัชปทิตี ชาญสมร และคุณสุวีรีย เทียงทัศน์บริจาคพวงมาลัย ๔ พวง
 - คุณณัฐวดี พิพิธวนิชการ บริจาคพวงมาลัย ๖ พวง
 - คุณปณิธา เล็กมณี
 - คุณแห่งน้อย จามรमान
 - คุณธัญพร ภูบั้งบอน
 - คุณปรีชา ฉิมมาแก้ว
 - คุณเพิ่มพงศ์ - ด.ช.เอกสิทธิ์ ธนพิพัฒน์สัจจา
- อนุโมทนาที่ทีมงานจัดดอกไม้ประดับเวที
๑. คุณเดิศจร เอ็มไพเนติ จากวัดปริวาส
 ๒. คุณวุฒิชัย ปลูกปลั่ง นศ.จาก รร.อาชีวศึกษาเสาวภา
 ๓. น.ส. เมวดี สิ้นสุวรรณเมธี น.ศ.จาก รร.อาชีวศึกษาเสาวภา
- อนุโมทนาบุญคุณศิรสวรรค์ สุนทรานันท์ เป็นเจ้าภาพ และจัดทำช่อดอกไม้ติดเสื้อแขกรับเชิญ

๑๐. บริจาคช่วยค่ากล้องและทีวี+เครื่องเสียง

- คุณกฤตนิทร์ พริงชอุ่ม
- คุณชญาดา เกษมคานต์
- คุณเมยรี ตัลยารักษ์ และครอบครัว
- คุณอุไร พลกล้า
- คุณวรรณิ์ เข้มเจริญ
- คุณสุพร ฤทธารมย์
- คุณจรุสพร ฤทธารมย์
- คุณสิริกร ต้นบุญเดิม
- คุณเสวีศักดิ์ อมรสิทธิ์
- คุณพิชัย - คุณมาลี - คุณฐานิตา - คุณพิสุทธิ์ จันทร์วัชรังกุล
- คุณเฉลิมพันธุ์ สัมครพันธ์ุ
- คุณวรรณภา กิติมหาคุณ และคณะ
- พญ.แววตา ทรูอารีย์สุนทรธรรม
- คุณพวงทิพย์ หวังหลี่
- อ.สาลี สุภาภรณ์
- คุณวรชัย กิจสิริวิศาล
- คุณเปริยานุช ศิลภรณ์
- คุณทรงศิริ เดชะโกศยะ
- คณะศรัทธาจากสหรัฐอเมริกา
- คุณเพิ่มพงศ์ - ด.ช.เอกสิทธิ์ ธนพิพัฒน์สัจจา

๑๑. บริจาคช่วยค่ารถซาเอกชน ๕ คัน

- คุณสุคุณ - คุณจินดารัตน์ คุณทวีลาภ
- คุณฐิติรักษ์ นิธิสันถวะคุปต์
- คุณเมยรี ตัลยารักษ์ และคณะ
- คุณวิไลษฐ์ สุขแสนไกรศร และครอบครัว
- คุณจรัสลักษณ์ ขวัญนวล
- คุณวิไลวรรณ จตุรภัทรพงศ์ และครอบครัว
- นพ. หล - คุณโลภิตรา - ด.ช.ธีรุตม์ ติระชัย
- คุณวิชัย - คุณสุนทร โพธิ์นทีไท
- คุณพ่อฉัตร - คุณแม่บุญเลื่อม กลิ่นสุวรรณ
- คุณแม่ทัศนีย์ ลีทวิสมบูรณ์
- คุณศิริลักษณ์ ลีทวิสมบูรณ์
- คุณทิพย์รัตน์ ลีทวิสมบูรณ์
- คุณนงกรณ์ จิวจรรย์กุล
- คุณพิริยา อธิกสุรพงศ์
- คุณจินตนา ลีทวิสมบูรณ์
- คุณภาคกรณ์ รุจาชนันท์
- คุณพิชัย - คุณมาลี - คุณฐานิตา - คุณพิสุทธิ์ จันทร์วัชรังกุล
- คุณเฉลิม พันธุ์ สัมครพันธ์ุ
- คุณสมใจ ทองศรี
- คุณเป็ทมาสน์ ศิลภาภรณ์
- คุณศรีลลนา แดงทองดี
- คุณมณีรัตน์ ภาณุภาค
- คุณอารีสา ภูทอง
- คุณเป็ยพันธ์ุ - พลิชฐ์ - เศรษฐ์สุนทร เรียบร้อยกมน
- คุณสุภารัตน์ วังจินดา
- คุณประโยชน์ กลิ่นกรอง
- คุณนพพร สุดแดง และครอบครัว
- หจก. อาอาพานิชย์
- ครอบครัวคงสวัสดิ์ - ธรรมกาวนิช
- คุณสิทธิเดช - คุณลักขณา ชวนะเวศน์
- รศ.วรรณพร วนิชชาณุกร
- ครอบครัววิจจรรยา
- คุณสุวิวัฒน์ ปฐมภาควัฒน์
- คุณมหัทพงษ์ - คุณนวลจันทร์ สุนทรพิพิธ
- คุณเป็นิศร์วิ์ เอื้อสุดกิจ
- ครอบครัววิมลอรุณ
- คุณปรีดา สักกานนท์
- คุณอมร - คุณวิภาพร - ด.ญ.รินลดา ติระศิริชัย
- ผศ.เกลียวพันธ์ุ ขจรมดุงกิตติ
- คุณเพิ่มพงศ์-ด.ช.เอกสิทธิ์ ธนพิพัฒน์สัจจา

๑๒. ร่วมสมทบทุนค่าอาหารผู้พิการ

- คุณศักดิ์ชาย - คุณแคร์อีวรรณ วงศ์ชัยสุริยะ
- คุณนาคเสน ๕๕
- คุณอัปสร ตั้งมโนกุล
- คุณชวิน ยงยุทธ
- คุณเพลินพิศ นาวารสุจิตร์
- คุณภารดี จิตรประพัทธ์
- คุณจักรกฤษณ์ วิจิตรมาลา
- คุณจารุวรรณ รักตระกูลวิทยา
- คณะพนักงานธนาคาร UOB
- คุณสุคุณ - คุณจินดารัตน์ คุณทวีลาภ
- คุณมยุรี ตัลยารักษ์ และคณะ
- คุณสุรเดช - ทพญ.สุชาดา - คุณชญาดา วัฒนบุรานนท์
- คุณธวัชรัตน์ สร้อยเพชร และครอบครัว
- คุณสมจิตร ชื่นชมชาติ
- คุณวัชร - คุณรัตนา - คุณชินกฤต เมธาพิรุฬห์โชค
- คุณอรทัย ภูวเศรษฐ์
- คุณเฉลิมพันธ์ุ สัมครพันธ์ุ
- คุณวรรณมา กิตติมหาคุณ และคณะ
- คุณนิสาชล พงษ์พาชำนาญเวช
- คุณแสวรัช พงษ์พาชำนาญเวช
- คุณนียดา พงษ์พาชำนาญเวช
- คุณปัทมาสน์ ศิลาวีภาพร
- คุณวรชัย กิจสิริวิศาล
- ครอบครัวคำแสง
- คุณเพชรมน แสงเดือน
- คุณมณฑา แสงเดือน
- คุณจิตาภา เศรษฐ์รัตน์ และครอบครัว
- คุณนิพนธ์ - คุณทัศนีย์ นันทิ์คานต์
- คุณสมพร ศรีสุทัศน์กุล
- บริษัท ยู.เอ.ซี จำกัด
- คุณสิทธิเดช- คุณลักขณา ชวนะเวศน์ และครอบครัว
- คุณพรชัย - คุณสุพิศตรา ศรีประเสริฐ และครอบครัว
- คุณชาญชัย - คุณบุญจมาศ เกียรติไกรกังวาน
- คุณแม่ทองอยู่ สัมเขี้ยว
- คุณสรเดช - คุณมธุรส เตชะศรีสุขโข
- ร้านศรีพัฒนา และครอบครัว
- คุณสุริสา จิ้งรุ่งเรืองกิจ และครอบครัว

- คุณพรณทิพย์ สมสงวน และครอบครัว
- คุณคุณทิพย์ บุรณะศักดิ์
- คุณธันวา ภัทรพรไพศาล
- คุณชนิษฐา เขียวนาวัน
- คุณธีระ - คุณวิภาดา วิริยะชินการ
- คุณส่งเสริม วิริยะ
- คุณมัลลิกา วณิชติสุวรรณ
- คุณวิภาส - คุณลลิตารัตน์ พร้อมพันธ์ุ และครอบครัว
- คุณมนัส - คุณอมรรัตน์ กุลวานิช และครอบครัว
- ครอบครัวคงสวัสดิ์ศักดิ์-ตรรกาวณิช
- คุณอุบลวรรณ วิสุทธิพันธ์ุ และครอบครัว
- ครอบครัววิจิตรฉายา
- หจก.อาอาพาณิชย์
- บจก. อินเตอร์บิโตรเลียม
- คุณบุญเลิศ - คุณปัทมา สิริภัทรวณิช และครอบครัว
- คุณบุญชัย เตียวมรกต
- คุณสุรศักดิ์ จินดาพิสุทธิ์
- คุณปัทมาธิริย์ จิตรไคร้ครวญ
- คุณนวรรตน์ จิตรไคร้ครวญ
- รศ. วรรณพร วณิชชานุกร
- ผู้ไม่ประสงค์ออกนาม
- คุณสมโภชน์ - คุณอมรา ลิ้มปเสนีย์
- คุณพิเศษ ปรีชญภัทร
- คุณสุนี แสงมณีทอง
- คุณสุนทรี เต็มวิสุทธิกุล
- คุณสุวัฒน์ ปฐมภควันต์
- คุณอรนุช พงษ์พิบูลธรรม
- คุณทัตพงศ์-คุณนวลจันทร์ สุนทรพิพิธ
- คุณปณิธิศวี เอื้อสุดกิจ
- ครอบครัวลิ้มอรุณ
- คุณสุรภา วรจิตวรณากุล และครอบครัว
- บจก.น.เจริญผลการ (๒๕๔๖)
- คุณนัชชา วรจิตวรณากุล
- คุณสุพัตร พิสุทธิชินวงศ์
- คุณเนงลักษณ์ เศรษฐ์วัชรวานิช
- คุณอมร-คุณวิภาพร-ด.ญ.รินลดา ตีระสิริชัย
- ผศ.เกสยาวพันธ์ุ ขจรผดุงกิตติ
- คุณเพิ่มพงศ์-ด.ช.เอกสหัส ธนพิพัฒน์สัจจา

๑๓. ร่วมสมทบค่าน้ำดื่ม - น้ำชา - กาแฟ - โอวัลติน

- คณะพนักงาน ธนาคาร UOB
- คุณพิชัย - คุณมาลี - คุณฐานิตา - คุณพิสุทธิจันทร์วัชรกุล
- คุณวรรณมา กิตติมหาคุณ
- คุณพ่อเทียนชัย - คุณแม่บุญเรือน ตรีวัฒนา และบริวาร
- คุณคำแก้ว เทพวงศ์
- พญ. แหวตา หรืออารีย์สูงธรรม
- คุณพวงทิพย์ หวังหลี
- คุณวีระ ภัทรวรางกูร
- คุณสุกัญญา อัครพงศ์ไพศาล
- คุณสุจิตรา วรรณศิริสุข
- คุณเสวิภา ปานเจริญ
- คุณสายชล ไชยพันธ์ุ
- คุณดาววดีลิว คักดีไพบูรณ์
- คุณชนิษฐา สิทธิสาร
- คุณสุคุณ - คุณจินดารัตน์ คุณทวีลาภ
- คุณเบญจวรรณ เจียรวงค์
- คุณปัทมาสน์ ศิลาวีภาพร
- คุณพัชรา ธรรมลิขิตชัย
- ครอบครัวศรีภูมิติ
- คุณแสวณีย์ เกียรติสิงห์นคร
- คุณสุปรีดา ไชติพงศ์
- คุณสันติ พุ่มกระจำง
- คุณดารณีนี ลีลาภัทร์
- ด.ญ.อรรณา - ด.ช.อนณ เภาวิริยศิริพงศ์
- คุณเอนิวรรณ - วรรณทนา ลีลาภัทร์
- คุณเม้งกร ลีลาภัทร์
- คุณราตรี ศิริวงศ์รังสรร
- ผู้ไม่ประสงค์ออกนาม สุขุมวิท
- คุณนพพร สุตแดง และครอบครัว
- ครอบครัว สุขสมัย
- คุณเพิ่มพงศ์-ด.ช.เอกสหัส ธนพิพัฒน์สัจจา

รายนามเจ้าภาพน้ำดื่มของ บจก.ชงโควิศวกรรม

- ด.ญ.อรรณา - ด.ช.อนณ เภาวิริยศิริพงศ์
- คุณเอนิวรรณ - วรรณทนา ลีลาภัทร์
- คุณปพนพัชร์ จาตุพรภัทรพันธ์ุ
- คุณวัชร วิชราชนกิจ
- คุณไพรัช คำประมุข และครอบครัว
- คุณสุวัฒน์ ภูมิโคกกรวด
- คุณพรศักดิ์ ชัยวันชัย

- คุณใหม่
- อนุโมทนาเจ้าภาพเครื่องดื่มสำหรับทีมงานโยธา
- คุณคุณวุฒิ สมุทรรัตนกุล

๑๔. ค่าอาหารทีมงาน

- คุณพรพิมล จรุงจิตราวี
- คุณพิชัย - คุณมาลี - คุณฐานิตา - คุณพิสุทธิจันทร์วัชรกุล
- คุณบุหงา แสงทอง
- คุณเฉลิมพันธ์ุ สัมครพันธ์ุ
- คุณสุชาติ เทียงแท้เจริญ
- คุณเมตตา อุทกะพันธ์ุ
- คุณพ่อวัชร - คุณแม่ทองสุก โลหารักษ์พงศ์
- คุณเชษฐ ตรรกาวณิช
- คุณวรรณมา กิตติมหาคุณ
- คุณประไพศรี วัฒนาธรรมศิริ
- ชมรมช็อก โรงพยาบาลสมุทรปราการ
- คุณเพิ่มพงศ์-ด.ช.เอกสหัส ธนพิพัฒน์สัจจา

๑๕. บริจาคค่าเช่าพัดลมไอน้ำ ๑๕ ตัว

- คุณลลิตาธิษฐาน นิธิสันถวะคุปต์
- คุณณัฐจักร ทริพจน์พรกุล และครอบครัว
- อ.ดร. ประไพศรี สุทัศน์ ณ อยุธยา
- คุณวุฒิกร ทริพจน์ทวีกุล และครอบครัว
- คุณธนาอุทข สิริรัตนานนท์
- คุณเอกภามาศ สิริรัตนานนท์
- คุณเพิ่มพงศ์-ด.ช.เอกสหัส ธนพิพัฒน์สัจจา

๑๖. ค่าแรงพนักงานขนของ

- คุณชญาดา เกษมคานต์
- คุณณณินทร์ พริงช่อม
- คุณพิชัย - คุณมาลี - คุณฐานิตา - คุณพิสุทธิจันทร์วัชรกุล
- ลูกหลานคุณพ่อเตี้ยซัง - คุณแม่เขียงแจ็ก บางมูลนาก
- คุณวรรณมา กิตติมหาคุณ และคณะ
- ส.สุวิษ คำข้าว และครอบครัว
- คุณพ่อเทียนชัย - คุณแม่บุญเรือน ตรีวัฒนา และบริวาร
- คุณคำแก้ว เทพวงศ์
- คุณเพิ่มพงศ์-ด.ช.เอกสหัส ธนพิพัฒน์สัจจา

๑๗. เจ้าภาพค่าสถานที่

- กราบขอบพระคุณมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคล กรุงเทพมหานคร โดยท่านอธิการบดี ผศ.เฉลิม มัติโก กรุณาอนุญาตให้ใช้สถานที่หอประชุม และบริเวณมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพพิตรพิมุขมหาเมฆ และวิทยาลัยเทคนิคกรุงเทพจัดงานแสดงธรรมโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น

๑๘. เจ้าภาพเดินผ้าใบ

- กราบอนุโมทนาบุญ พรไพศาลผ้าใบ โดยคุณปกรณ์ ชินพงศ์สุวรรณ ให้ความอนุเคราะห์เดินที่ผ้าใบ จำนวน ๒๓ หลัง โดยไม่คิดค่าใช้จ่ายใดๆ
- กราบอนุโมทนาบุญ คุณแม่จวีพรรณ ภูทอง อนุเคราะห์เดินที่ผ้าใบ ๓x๓ จำนวน ๑ เต็นท์ และผ้าใบกันแดดอีกหลายผืน
- กราบอนุโมทนาบุญ คุณเชษฐ ธรรมกานิช อนุเคราะห์เดินที่ผ้าใบ ๓x๓ จำนวน ๒ เต็นท์

๑๙. เจ้าภาพค่าบริการรถขยะ กทม. จำนวน ๒ คัน

- กราบอนุโมทนาบุญ คุณพ่อวัชร คุณแม่ทองสุก เลขาธิการพงศ์ และครอบครัว ช่วยเป็นเจ้าภาพและติดต่อประสานงาน

๒๐. แก้วอัลพลาสติก

- กราบอนุโมทนาบุญ พระพิพิธพัฒนารักษ์ ท่านเจ้าอาวาสวัดปรีวาส และพระปลัดบุญเรือง ปุณณวโร ผู้ช่วยเจ้าอาวาสที่เมตตาให้ความอนุเคราะห์แก้ว จำนวน ๒,๕๐๐ ตัว (ประสานงานโดยคุณสมจิตต์ ครอบมงคลกุล)
- กราบอนุโมทนาบุญ พระครูสังฆวิกรม์บุญเลิศ ปัญญวธโร วัดหนามแดง จ.สมุทรปราการ เมตตาอนุเคราะห์แก้ว จำนวน ๑,๐๐๐ ตัว (ประสานงานโดยคุณแม่จวีพรรณ ภูทอง)

๒๑. ระบบไฟฟ้าในบริเวณงาน

- กราบขอบพระคุณมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ บพิตรพิมุข มหาเมฆ เอื้อเฟื้ออุปกรณ์และช่วยติดตั้งอุปกรณ์ไฟฟ้า
- กราบอนุโมทนาบุญ บริษัท ชงโควิศวกรรม จำกัด เอื้อเฟื้ออุปกรณ์ และช่วยติดตั้งอุปกรณ์ไฟฟ้าและจัดทีมช่างประจำตลอดงาน

๒๒. พัดลมธรรมชาติ ๓๓ ตัว

- กราบขอบพระคุณท่านเจ้าอาวาสวัดด่านสำโรง ให้ความอนุเคราะห์พัดลมจำนวน ๘ ตัว
- กราบขอบพระคุณพระปลัดสมพร คณะ ๓ วัดหนามแดง จ.สมุทรปราการ ให้ความอนุเคราะห์พัดลมจำนวน ๘ ตัว
- กราบอนุโมทนาบุญ ท่านเจ้าอาวาสวัดปรีวาส ให้ความอนุเคราะห์พัดลมจำนวน ๑๐ ตัว

๒๓. รถบรรทุกอาสาสมัครขนของธรรมทาน ขออนุโมทนาเจ้าภาพทุกท่านดังนี้

- บริษัท แสงเจริญพัฒนาเอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด โดยคุณสันติ-คุณนิสระ-คุณสุชาติ ศิริวงศ์พัฒนา อนุเคราะห์รถ ๖ ล้อ ๑ คัน และรถบรรทุก ๔ ล้อใหญ่ ๑ คัน
- หจก. สหรุ่งกิจโลหะ โดยคุณวีระภัทรวงกูร และคุณสุกัญญา อัครพงษ์ไพศาล อนุเคราะห์รถบรรทุก ๖ ล้อ ๑ คัน
- บริษัท พุ่มทองอุตสาหกรรมและการพิมพ์ จำกัด โดยคุณไพบูลย์ พิทยธนากุล อนุเคราะห์รถบรรทุก ๔ ล้อ และพนักงานโยธา
- บริษัท อินเตอร์ปิโตรเลียม จำกัด โดยคุณเชษฐ ธรรมกานิช อนุเคราะห์รถกระบะ ๒ คัน และพนักงานช่วยงาน ๗ คน
- บริษัท สตาร์ครีออฟ โปรดักชั่น จำกัด โดยคุณธีรพล เปาจีน พร้อมทีมงาน
- บริษัท ชงโควิศวกรรม พร้อมทีมงาน
- คุณชัชวาล สีใสพร และครอบครัว
- คุณฉวีพรรณ ภูทอง และครอบครัว
- บริษัท วีที การ์เม้นท์ จำกัด
- บริษัท อมรินทร์พรีนติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน) อนุเคราะห์ รถตู้รับ-ส่ง องค์บรรยาย (พระอาจารย์มานพ อุปสโม)
- บริษัท สหรุ่งพัฒนา ๑๕ จำกัด โดยคุณอังศิร กฤตยานุกูล และคุณเดชชนา กฤตยาพงศ์กร ให้ความอนุเคราะห์รถหกล้อขนาดใหญ่ ๒ คัน
- คุณมาโนชญ์ จารุชัยมนตรี
- คุณสรวิวัฒน์ เจนกิจจาไพบูลย์
- ด.ต.อาทิตย์ วัฒนปฤดา

ขอขอบคุณ

- เจ้าหน้าที่ตำรวจ สน.ทุ่งมหาเมฆ ที่อำนวยความสะดวกในงานแสดงธรรม ณ มหาวิทยาลัย

เทคโนโลยีราชมงคล เมื่อวันที่อาทิตย์ที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๒

๑. ร.ต.ท.จักรพันธ์ สิทธิไพศาลกุล (รองสารวัตรจราจร สถานีตำรวจนครบาลทุ่งมหาเมฆ)
๒. ด.ต.อาทิตย์ วัฒนปฤดา
๓. ด.ต.อัศวภูมิ พุทธิฤทธิ์
๔. ด.ต.สาริน อารมณ
๕. ด.ต.บุญส่ง ชัยณรงค์
๖. ด.ต.ประหยัด โพธิสาร

๒๔. พยาบาลจากโรงพยาบาลสมุทรปราการ

กราบขอบพระคุณนายแพทย์ บุญสืบ สีนิวา ท่านผู้อำนวยการโรงพยาบาลสมุทรปราการ กรุณาอนุมัติพยาบาลอาสาเพื่อดูแลตรวจสุขภาพเบื้องต้นและดูแลความเจ็บป่วยฉุกเฉิน แก่ทีมงานและผู้ฟังธรรม รายนามพยาบาลอาสา มีดังนี้

๑. คุณประไพศรี วัฒนาศรมศิริ (หัวหน้าทีม)
 ๒. คุณรำไพ รุ่งรัตนอุบล
 ๓. คุณศิริพรรณ นักร้อง
 ๔. คุณเสถวัลย์ สามิภักดิ์
 ๕. คุณสุนันหา ตัณฑสุวรรณ
 ๖. คุณวันเพ็ญ เพชรรักษ์
 ๗. คุณพิกุล จันทร์เจริญกิจ
 ๘. คุณจันทิมา สกุลภักดิ์
 ๙. คุณอรุณ ไยศิริ
- อนุโมทนาบุญคลินิกอัจฉราทันตแพทย์ บริจาคหน้ากากอนามัย ๕,๐๐๐ แผ่น เพื่อร่วมป้องกันไข้หวัดใหญ่ ๒๐๐๙
- อนุโมทนาบุญคุณอักษรา ชุดิมารพินธุ์และเพื่อน บริจาคสบู่เหลวสำหรับทำความสะอาดล้างมือ

๒๕. เจ้าภาพดินสอเขียนแบบประเมินผล

- ปรุณี นิยมพูลสุข บริจาค ๑,๐๐๐ แท่ง (บริจาคเพิ่มเติมจากเดิมอีก ๑,๐๐๐ แท่ง)

๒๖. โต๊ะขาวใหญ่ ๑๐๐ ตัว

- กราบขอบพระคุณมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ บพิตรพิมุข มหาเมฆ ให้ความอนุเคราะห์

๒๗. ผู้รับบริจาคเงินที่จุดบริจาคเงิน กราบขอบพระคุณ ทุกท่านผู้มีอุปการคุณ ดังนี้

- รศ. วรณพร วณิชชานุกร
- ครอบครัววงสวัสดิ์ศักดิ์ - ธรรมกานิช
- ครอบครัววิวัฒน์พิชญ์พงศ์
- ครอบครัววสุนันท์พิทักษ์
- ครอบครัวเอกสิทธิ์พงษ์

๒๘. เครื่องนับเงิน Accura

- กราบขอบพระคุณ ครอบครัววงสวัสดิ์ - ธรรมกานิช บริจาคเครื่องใหม่เอี่ยมให้ชมรม ๑ เครื่อง

๒๙. แฝงกั้นจราจร ๑๒๐ แฝง

- กราบขอบพระคุณ พ.ต.อ.ประจักษ์ นาคศิริสุข ท่านรอง ผบ.ก.๑ กรุณาให้ความอนุเคราะห์และอำนวยความสะดวกประสานงานเสมอมา

๓๐. แก้วน้ำ - งาน - ซาม พลาสติกจำนวนมาก

- บริจาคโดยบริษัท อีสเทิร์น โพลีแพค จำกัด จำนวน ๙๙,๙๐๐.๕๕ บาท

๓๑. ไข่ไก่สด เบอร์ ๐ จำนวน ๓๐๐ แฝง บริจาคเพื่อจำหน่ายเป็นรายได้ธรรมทาน

- รายนามเจ้าภาพไข่ไก่สด ได้แก่ :
- คุณธีรวิวัฒน์ - คุณสมรพล วิฑูรย์ปกรณ์ จำนวน ๒๐๐ packs
 - ฝ่ายขาย Traditional Trade EPP จำนวน ๕๐ packs
 - คุณบัวขาว เลี้ยวกุล จำนวน ๕๐ packs

๓๒. ซ้อนพลาสติกสำหรับทานอาหารทั้งหมด

- ขออนุโมทนาบุญคุณสมจิตต์ ครอบมงคลกุล

๓๓. ลังกระดาษใส่หนังสือและธรรมทานต่างๆ

- ขออนุโมทนาท่านเจ้าภาพผู้ให้ความกรุณา ได้แก่
- คุณพัชรา อิงอริจิตร บ.โดมอนด์คอนเทนท์ จำกัด ผลิตรายการ ๒๐๐ ใบ
 - คุณแคทลียา พิงอุดม บริจาค ๑๕๐ ใบ
 - คุณฉวีพรรณ ภูทอง บริจาค ๕๐ ใบ
 - บริษัท เอ็กซีแลม จำกัด (เชียงใหม่) บริจาค ๕๐ ใบ

๓๔. ถุงผ้าใส่หนังสือแจกเป็นธรรมทาน และของที่มุงานชมรมกัลยาณธรรม

- กราบขอบพระคุณคุณพ่อวัชระ - คุณแม่ทองสุก โลทาร์พงษ์พงศ์ และบริษัทวี.ที. การ์เมนต์ บริษัทผ้า และตัดเย็บให้ฟรีจำนวนมาก (รวมทั้งบริจาคผ้าสำหรับตัดเสื้อที่มุงานของชมรม)
- กราบขอบพระคุณครอบครัว สมุทรวรตัญญู ช่วยตัดเย็บถุงผ้าใส่หนังสือแจกเป็นธรรมทาน

๓๕. ซองใส่วารสารกัลยาณธรรมส่งถึงบ้านสมาชิก และถุงขยะที่ใช้ในงานนี้

- กราบอนุโมทนาบุญบริษัท ภัณฑิ์ดีพลาสติก โดยคุณปราโมทย์ นาคทศนพล ให้ความอนุเคราะห์เสมอมา

๓๖. ถุงใส่หนังสือในร้านธรรมทาน

- ขอขอบพระคุณ บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน) บริจาคถุงร้านนายอินทร์ จำนวน ๔๐๐๐ ใบ

๓๗. โครงเหล็กเสารงญี่ปุ่น (ตั้งป้าย) ๑๒ อัน และบันไดเหล็กทางลงสวนหย่อม

- บริจาคและติดตั้งโดย บริษัท ชงโควิศวกรรม จำกัด

๓๘. ออกแบบโฆษณาประชาสัมพันธ์

ขออนุโมทนาที่มุงาน ดังนี้

- คุณสุวดี ผ่องใสภา
 - คุณพรเทพ อมรวัฒนา
 - คุณนงนุช บุญศรีสุวรรณ
 - คุณแคทลียา พึ่งอุดม
 - คุณแซชชูลี ธรรมภาณี
 - คุณชญติ คงสวัสดิ์ศักดิ์
 - คุณนุชจรินทร์ ตั้งอ่าวขนากการ
- ขออนุโมทนาเจ้าภาพบอร์ตนิตรรคการ และบัตริเชิญ
- คุณแซชชูลี ธรรมภาณี
 - คุณวิชัย โพธิ์นทีไท
 - คุณสุวดี ผ่องใสภา
 - ขออนุโมทนาร้านจุฑาภรณ์ จ.สมุทรปราการ บริจาคอุปกรณ์จัดทำบอร์ตพลาสติก (future board) และป้ายพลาสติกรับฝากของ

๓๙. ซองชิปใส่เอกสารคู่มือตอนลงทะเบียน (user guide)

- กราบอนุโมทนา บริษัท ไทยกรีฟเทค จำกัด โดยคุณสิทธิศักดิ์ - คุณยุวดี ล้วนพิชญ์พงศ์ ผลิตซองชิปใส่ ๑๐,๐๐๐ ถุง เป็นธรรมทาน

๔๐. โรงทานกัลยาณธรรม

- คุณพ่อวัชระ-คุณแม่ทองสุก โลทาร์พงษ์พงศ์ บริจาคอาหารสำหรับที่มุงานในวันเตรียมสถานที่ (วันเสาร์) ตลอดวัน รวม ๕๐๐ กล่อง และในวันอาทิตย์ได้เป็นเจ้าภาพอาหารเช้าได้แก่ ข้าวไข่เจียว (๒,๐๐๐ ซาม), แกงเขียวหวานลูกชิ้นปลาอินทรีใส่ฟัก (๕๐๐ ซาม), จับฉ่ายเจ (๕๐๐), กะหล่ำปลีหัดหอม (๕๐๐) และข้าวต้มเจลือยังม้วย (๑,๐๐๐)
- คุณณัฐวัฒน์ บริจาคขาหัดหอม ๒๐ กก.
- คุณสุชาติ เทียงแท้เจริญ บริจาคข้าวมันไก่ ๑๐๐ ห่อ
- คุณสุนี แสงมณีทอง บริจาคเครื่องต้มชงและข้าวต้มเครื่อง
- คุณนันทน์ภัส นันทชาติทรัพย์มณี บริจาคซาลาเปา ๒๐๐ ลูก
- คุณชัชภิตต์-คุณสุวรี เทียงทัศน์ บริจาคขนมจีนแกงเขียวหวานไก่ใส่ยอดมะพร้าว ๕๐๐ ซาม และลอดช่องสิงคโปร์ ๕๐๐ ถ้วย
- คุณไก่อ บริจาค ลอดช่องไทย ๔,๐๐๐ ถ้วย
- คุณชัชวาล ศรีไสวพร บริจาคข้าวขาหมูกระเทียม ๕๐๐ และไอเลียง ๒,๐๐๐ แก้ว
- บริษัท ดอกบัวคู่ จำกัด บริจาคก้วยจับ ๓๐๐, ข้าวขาหมู ๓๐๐, ปะหมี่หมูแดง ๓๐๐ , กระเพาะปลา ๓๐๐ และขนมบัวลอยกับไอศกรีม
- คุณวีรภัทร ลิโพบูลย์ บริจาคซูปของ ๑,๐๐๐ แก้ว
- บ.ธรรมะพรสิญ์ไรท์พลัส และคุณรักใจ พนาอภิชน บริจาคน้ำชาวล่องอก ๒,๐๐๐ ถ้วย
- คุณวินชัย บริจาคปะหมี่แห้ง ๒๔๐ ห่อ
- คุณยุวรัตน์ วัชรินทร์กาญจน์ บริจาคซาลาเปา ๕,๒๐๐ ลูก
- คุณอภากร บริจาคกาแฟสด-ชาเย็น ๒๐๐ ขวด
- เพื่อนๆ บริษัท ชงโควิศวกรรมบริจคน้ำเต้าหู้ ๑,๐๐๐ ถ้วย

- คุณนงลักษณ์ บริจคน้ำเต้าหู้ ๕๐๐ ถ้วย
 - ครอบครัวต้นธนาสุวัฒน์ บริจคน้ำเต้าหู้รสสด ๓,๐๐๐ ถ้วย
 - คุณปัทมา บุญทาม บริจคน้ำดื่ม ๖๐๐ มล. ๑,๘๖๐ ขวดและ ๑,๓๒๐ ถ้วย
 - คุณณณิรัตน์ ภาณุภัค บริจคน้ำชาลูกกะปิ ๕๐๐ จาน
 - คุณธีรพล เปาจีน บริจคน้ำชากระเพาไข่ดาว ๗๐๐ จาน
 - ร้านน้ำพริกแม่เล็ก โดยคุณณภาพร บริจคน้ำชาไข่เจียวน้ำพริก ๑,๐๐๐ จาน ประกอบด้วย น้ำพริกมันกุ้ง, น้ำพริกคูกฟู, น้ำพริกเผากุ้ง, น้ำพริกตาแดง
 - คุณเจริญช บริจคนมใส่ไส้ ๕๐๐ ห่อ, ขนมจีบ ๕๐๐ ลูก, กระทอนลอยแก้ว ๖๐ กิโลกรัม, ข้าวต้มมัด ๑๐๐ มัด
 - คุณพ่อวัชชัย-คุณแม่วันิดา ธนาสุวรรณดิถี บริจคน้ำชาพะแนงไก่ ๕๐๐ ห่อ
- (ขออภัยหากเอ่ยนามไม่ครบถ้วน ขออนุโมทนาทุกท่าน)

๔๑. กราบอนุโมทนาบุญ คณะศรัทธาจากสหรัฐอเมริกาที่ช่วยสนับสนุนกิจกรรมเผยแผ่ธรรมของชมรมกัลยาณธรรม ด้วยศรัทธาอย่างต่อเนื่องเสมอมา

- ๑ กลุ่มแก้ววัชบุญ \$ ๒๐
- ๒ คุณเสีียง \$ ๑๐
- ๓ คุณวิภาวดี - คุณชัย ทับแก่น \$ ๑๐๐
- ๔ คุณชนิตต์ศักดิ์ - ธัญทิพย์ อภิโชคเจริญศรี \$ ๒๐
- ๕ คุณBee + มีมี Parrot \$ ๒๐
- ๖ คุณนพวรรณ เจริญวงศ์ \$ ๒๐
- ๗ คุณคำป้อง เลียงผาสุข \$ ๒๐
- ๘ คุณอมรา จันทศิริรัตน์ \$ ๒๐
- ๙ คุณจันทนี อิทธิวิบูลย์ + แม่ชีนุช \$ ๒๐
- ๑๐ คุณศรีวรรณ ไทรงาม \$ ๑๐
- ๑๑ คุณปริศนา เลี้ยว \$ ๒๐
- ๑๒ คุณบุญศรี กุลวุฒิวิลาส \$ ๒๐
- ๑๓ คุณนุ้ย - แดง มุมวงค์ \$ ๘๐
- ๑๔ คุณศศิธร บุณนาค \$ ๔๐
- ๑๕ คุณเขาวพิชญ์ วัฒนากการ \$ ๒๐
- ๑๖ คุณทองดิน เหมวงค์วิทยา \$ ๒๐
- ๑๗ คุณเมียบรรณ รัตนสงวน \$ ๖๐
- ๑๘ คุณรวรรณ บุญหนัก \$ ๒๐

- ๑๙ คุณจันทร์ชุ่ม จันทร์พฤกษา \$ ๒๕
- ๒๐ คุณสุภาภรณ์ พัฒนดิศักดิ์กุล \$ ๔๐
- ๒๑ คุณApipast Spencer \$ ๒๐
- ๒๒ คุณนันทวิมล อนุญูร \$ ๑๓
- ๒๓ ไม่ประสงค์ออกนาม \$ ๑๐
- ๒๔ คุณฉวีวรรณ เรืองอุทัย และครอบครัว \$ ๒๐
- ๒๕ คุณอมรินทร์ ศชรินทร์ และครอบครัว \$ ๑๕
- ๒๖ คุณสุธิตา ตีวัฒนานนท์ \$ ๒๐
- ๒๗ คุณเดือนกมล ยัลลัน \$ ๓๐
- ๒๘ คุณสุภาภรณ์ พันธุ์พฤกษ์ \$ ๔๐
- ๒๙ คุณดาวลิริ พึ่งพรพันธุ์ - พิมลา ขจิตสรพรโร \$ ๒๐
- ๓๐ คุณนุชนาฎ ตั้งวีร์เกียรติ \$ ๒๐
- ๓๑ คุณเมณีนีวัฒน์ ไตรพิพัฒน์ \$ ๕๐
- ๓๒ คุณจารุวรรณ พรหมาคมณี \$ ๔๐
- ๓๓ คุณสุวรรณ อมรวิวัฒน์ \$ ๕๐
- ๓๔ คุณ Dang Marino \$ ๑๕
- ๓๕ คุณ Tun Pungtrirat \$ ๑๐
- ๓๖ คุณ Punkum Tammavongchi \$ ๒๐
- ๓๗ คุณสมปารารถนา \$ ๑๕
- ๓๘ คุณเมณฑา ไมค์เซลล์ \$ ๒๐
- ๓๙ คุณประยูร มณีดำ \$ ๑๐
- ๔๐ คุณสมส่วน-Jeff Van Hook \$ ๑๐
- ๔๑ คุณสุวรรณ DATHCHER \$ ๑๐
- ๔๒ คุณคุณสมบัติ \$ ๕
- ๔๓ คุณLuu \$ ๕
- ๔๔ คุณพ่อตื้น้อย \$ ๕๐
- ๔๕ คุณการะเกด สุพันธ์ชาติ \$ ๒๐
- ๔๖ คุณสมหมาย เสรีจิต \$ ๒๐
- ๔๗ คุณแม่ทีน รัตติยานนท์ \$ ๒๐
- ๔๘ คุณจินตนา สุทธิชัย \$ ๒๕
- ๔๙ ไม่ประสงค์ออกนาม \$ ๖๐
- ๕๐ คุณสวัสดิ์ กางนวิจิตร \$ ๒๐
- ๕๑ คุณสุนันท์ สุวรรณคาม \$ ๑๐๐
- ๕๒ คุณชินชูลา Pfinsten \$ ๑๐๐
- ๕๓ คุณเปรี๊ยนุช เตชะสินธุ์ \$ ๒๐
- ๕๔ คุณทิพย์วรรณ จันทร์ศรีน้อย \$ ๒๐
- ๕๕ คุณอินทรา สิทธิรสเดช \$ ๑๐๕
- ๕๖ คุณอลิส ศรีณย์ \$ ๔๐
- ๕๗ ครอบครัวตั้งใจอยู่ \$ ๑๐๐
- ๕๘ คุณบุศราภรณ์ - วิเชียร เอี่ยมรานนท์ \$ ๕๐

ใบคำขอลงทะเบียนทางไปรษณีย์ เพื่อเข้าฟังการบรรยายธรรม ครั้งที่ ๑๕
ณ หอประชุมมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ท่าพระจันทร์) ในโอกาสที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

สำหรับผู้ที่สนใจสมัครเข้าฟัง

แบบฟอร์มที่ส่งมา ๑ แผ่น ต่อผู้สมัคร ๑ ท่านเท่านั้น

(กรุณาถ่ายเอกสารหนึ่งใบ เพื่อใช้กรอกข้อมูลสำหรับแต่ละท่าน)

เลขที่สมาชิก

ตำแหน่งชื่อ ชื่อ นามสกุล

**รหัสประจำตัวประชาชน เลขที่ -

ผู้สมัครทุกท่าน ต้องกรอกข้อมูลตำแหน่งที่ได้รับงาน เพื่อสิทธิของท่าน

ผู้สมัครทุกท่าน ต้องอ่านคำแนะนำในการลงทะเบียนโดยละเอียดที่หน้า ๓๕

ในวันงาน ท่านต้องแนบบัตรที่ได้รับพร้อมบัตรประชาชนของท่าน
ยื่นให้เจ้าหน้าที่ เพื่อติดหมายเลขหนึ่ง

กรุณาส่งแบบฟอร์มในหน้านี้มาทั้งหมด อย่ขาดเฉพาะส่วนใดส่วนหนึ่งส่งมา ถือเป็นโมฆะ

กำหนดการจัดงานแสดงธรรม - ปฏิบัติธรรม
เป็นธรรมทาน ครั้งที่ ๑๕ เพื่อถวายเป็นพระราชกุศล
แด่องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
และฉลองครบรอบ ๓๕ ปี แห่งการสถาปนา
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

จัดโดย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ร่วมกับ ชมรมกัลยาณธรรม
ณ หอประชุมใหญ่ และหอประชุมศรีบูรพา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ท่าพระจันทร์)
วันอาทิตย์ที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ เวลา ๐๘.๐๐-๑๖.๓๐ น.

- ๐๗.๐๐ น. ลงทะเบียนและรับประทานอาหารเช้า (เริ่มให้บริการก่อน ๐๖.๐๐ น.)
- ๐๘.๓๐ น. พิธีเปิดงานโดย ศ.ดร.สุรพล นิติไกรพจน์ ท่านอธิการบดี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กล่าวรายงานโดย รศ.ดร.กำพล รุจิวิชัย ผอ.สำนักเสริมศึกษาและบริการสังคม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ๐๘.๔๕ น. พระอาจารย์ชาญชัย อธิปญโญ ร่มอารามธรรมสถาน คลอง ๑๐ อ.หนองเสือ จ.ปทุมธานี แสดงธรรม เรื่อง **“ภาวนาเพื่อพัฒนา”**
- ๑๐.๑๕ น. เจริญสติ ๕ นาที และถวายสังฆทาน
- ๑๐.๓๐ น. พระครูวินัยธร (พระมหาทรงศักดิ์ วิโนทโก) สำนักวิปัสสนาวิังสันติบรรพต (วังเนียง) อ.เมือง จ.พัทลุง แสดงธรรม เรื่อง **“ปฏิบัติจนสบาย”**
- ๑๑.๔๕ น. เจริญสติ ๕ นาที และถวายสังฆทาน
- ๑๒.๐๐ น. พักรับประทานอาหารกลางวัน (มีบริการทุกท่าน)
- ๑๓.๓๐ น. ดร.สนอง วรอุไร บรรยายธรรม เรื่อง **“ลงทุนข้ามชาติ”**
- ๑๔.๓๐ น. เจริญสติ ๕ นาที และมอบของที่ระลึก
- ๑๔.๔๐ น. พระอาจารย์मितซูโอะ เคเวสโก วัดสุหน้หนวนราม อ.ไทรโยค จ.กาญจนบุรี แสดงธรรม เรื่อง **“ดวงตาเห็นธรรม”**
- ๑๖.๐๐ น. ประธานชมรมกัลยาณธรรมกล่าวอนุโมทนา
- ๑๖.๑๐ น. พิธีถวายสังฆทาน พระอาจารย์मितซูโอะให้พร และปิดงาน

กาเลนะ ธัมมัสสะวะนัง เอตัง มังคะละมุตตะมัง.
การฟังธรรมตามกาล เป็นมงคลอันสูงสุด
www.kanlayanatam.com
สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม ที่ชมรมกัลยาณธรรม โทร. ๐๒-๗๐๒๗๓๕๓, ๐๒-๗๐๒๗๖๒๔

คำแนะนําในการลงทะเบียน เพื่อเข้าฟังบรรยายธรรมล่วงหน้า ทางไปรษณีย์

๑. เพื่อความสะดวกของท่าน กรุณาแจ้งขอลงทะเบียนล่วงหน้าทางไปรษณีย์ ภายในกำหนด (ถึงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๒)
๒. การลงทะเบียนล่วงหน้าทางไปรษณีย์ ไม่ใช่เป็นการจองที่นั่งล่วงหน้า แต่เป็นการประเมินยอดผู้ประสงค์จะมาฟังธรรมให้ใกล้เคียงความเป็นจริงในวันงาน และเพื่อลดขั้นตอนการลงทะเบียนที่หน้างานให้สะดวกรวดเร็วขึ้น ผู้ที่ลงทะเบียนล่วงหน้าทุกท่าน ควรแน่ใจว่าท่านสามารถเดินทางมาในวันงานได้จริงๆ
๓. ในการแจ้งลงทะเบียนทางไปรษณีย์ ทุกท่านต้องกรอกข้อมูลในแบบฟอร์มให้ครบถ้วนชัดเจน เพื่อสิทธิ์ของท่าน และต้องส่งแบบฟอร์มในการสมัครหน้านั้นๆ มาทั้งหน้า (เช่นแบบฟอร์มสำหรับผู้เป็นสมาชิก หรือแบบฟอร์มสำหรับผู้ไม่ได้เป็นสมาชิก แล้วแต่กรณี) แบบฟอร์มที่ส่งมา ๑ แผ่น ต่อผู้ลงทะเบียน ๑ ท่านเท่านั้น อย่าตัดหรือตัดแปลงแบบฟอร์ม พร้อมทั้งต้องแนบซองเปล่า ติดแสตมป์เจ้าหน้าที่ท่านเองมาด้วย (กรุณาอย่าผนึกซองเปล่าที่แนบมา) เพื่อที่ทางชมรมฯ จะได้จัดส่งบัตรลงทะเบียนล่วงหน้ากลับไปให้ท่าน
๔. ผู้สมัครลงทะเบียนล่วงหน้าแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้สมัครใหม่หรือผู้ที่ยังไม่ได้เป็นสมาชิกทุกท่าน ควรกรอกแบบฟอร์มและส่งเอกสารด้วยตัวเอง ไม่ควรสมัครแทนกัน เนื่องจากที่ผ่านมา มักมีการส่งใบสมัครแทนผู้อื่น และส่วนใหญ่ข้อมูลจะไม่ชัดเจน และไม่ครบ จึงไม่ได้รับบัตรตอบรับเป็นส่วนใหญ่
๕. ผู้สมัครลงทะเบียนล่วงหน้าที่ยังไม่ได้เป็นสมาชิกของชมรมทุกท่าน ****ต้องแนบสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน (ของผู้สมัคร) ที่ชัดเจน**** มากับแบบฟอร์มใบคำขอลงทะเบียนล่วงหน้าด้วย ส่วนผู้สมัครลงทะเบียนล่วงหน้าที่เป็นเด็ก อายุต่ำกว่า ๑๕ ปี ให้กรอกเลขประจำตัวประชาชน (๑๓ หลัก) พร้อมแนบสำเนาหลักฐานอื่นๆ แทน อนึ่ง หากท่านสมาชิก ได้แนะนำผู้สมัครใหม่ให้สมัครเข้าลงทะเบียนทางไปรษณีย์ในครั้งนี้ ขอความกรุณาแจ้งข้อมูลทั้งหมดตามคำแนะนำในหน้านี้ ให้ผู้สมัครใหม่ได้ทราบด้วย
๖. ท่านที่ได้รับบัตรลงทะเบียนล่วงหน้าแล้ว ที่บัตรจะระบุเพียงชื่อ และรหัสสมาชิกของท่าน ยังไม่ได้มีการระบุเลขที่นั่ง เนื่องจากมีผู้ได้รับบัตรลงทะเบียนล่วงหน้าจำนวนหนึ่ง ไม่ได้

หมายเหตุ :

๑. การสมัครลงทะเบียนล่วงหน้าเพื่อเข้าฟังธรรม ในวันอาทิตย์ที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ต้องใช้แบบฟอร์มนี้เท่านั้น
๒. ต้องการกรอกข้อมูลให้ครบถ้วนสมบูรณ์ เพื่อสิทธิในการสมัครลงทะเบียนของท่าน หากมีการถ่ายสำเนาเพิ่มเติมในการกรอกข้อมูลของแต่ละท่าน กรุณาถ่ายสำเนาจากต้นฉบับจริง
๓. พิมพ์ใบคำขอลงทะเบียน (**กรุณาอย่าตัดแบบฟอร์มนี้ลงเป็นชิ้นย่อยๆ**) ในซองติดแสตมป์ ส่งกลับมายัง ชมรมกัลยาณธรรม
๑๐๐ ถนนระโศกชัย ต.ปากน้ำ อ.เมือง จ.สมุทรปราการ ๑๐๒๓๐
๔. ท่านต้องแนบซองเปล่าเจ้าหน้าที่ท่านเอง พร้อมติดแสตมป์ ส่งมาพร้อมกับใบคำขอลงทะเบียนฯ นี้ เพื่อทางชมรมฯ จะได้จัดส่งบัตรลงทะเบียนให้ท่านต่อไป
๕. ชมรมฯ สามารถรองรับผู้เข้าร่วมฟังธรรมบรรยายในครั้งนี้ ได้ประมาณ ๓,๕๐๐ ท่าน เพื่อความพร้อมในการจัดเตรียมอาหาร ของที่ระลึก และข้อจำกัดของจำนวนที่นั่งในหอประชุม
๗. สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมที่ชมรมกัลยาณธรรม ๐๒ ๗๐๒ ๗๓๕๓, ๐๒ ๗๐๒ ๘๖๒๔ และ ๐๒ ๗๐๒ ๘๗๖๓ หรือที่ <http://kanlayanatam.geranon.com/> (กระดานสนทนา)

เดินทาง มาในวันงานตามที่แจ้งไว้ จึงไม่สามารถระบุเลขที่หนึ่งล่วงหน้าได้ ท่านที่มีบัตรลงทะเบียนแล้ว ในวันงานต้องนำบัตรที่ได้รับแนบพร้อมบัตรประชาชนของท่าน** แสดงต่อเจ้าหน้าที่ เพื่อติดสติ๊กเกอร์เลขที่หนึ่ง

๗. ชุมนวมขอความร่วมมือในทุกกรณี ให้ท่านสมาชิกที่ประสงค์จะเข้าฟังธรรม โปรดดำเนินการขั้นตอนต่างๆ ด้วยตัวของท่านเอง ไม่ว่าจะเป็นการสมัครขอบัตรลงทะเบียนทางไปรษณีย์ หรือการติดสติ๊กเกอร์หมายเลขที่หนึ่งในวันงาน ยกเว้นกรณีที่สภาพร่างกายของท่านไม่เอื้ออำนวยเท่านั้น ทั้งนี้เพื่อความสะดวกของท่าน ความรวดเร็วและประสิทธิภาพในการบริการ จากเจ้าหน้าที่ของชมรม และเป็นการเคารพสิทธิ์ของผู้อื่นด้วย โปรดรณรงคเว้นการติดสติ๊กเกอร์เพื่อจองหมายเลขที่หนึ่งแทนกัน ซึ่งเป็นการทำลายสิทธิ์ของผู้อื่น
๘. การจัดลำดับที่หนึ่งในวันงาน จะทำการติดสติ๊กเกอร์หมายเลขที่หนึ่ง ให้กับผู้ที่มีบัตรลงทะเบียนล่วงหน้า และมาแสดงตัวที่จุดลงทะเบียนตามลำดับไป (ใครมาก่อน - ใด้ที่หนึ่งก่อน) จนกว่าที่นั่งบนหอประชุมจะเต็ม หลังจากนั้นจะทำการติดสติ๊กเกอร์สำหรับที่นั่งเสริมอื่นๆ ต่อไป
๙. ชมรมฯ ขอสงวนสิทธิ์ ในการพิจารณาจัดส่งบัตรลงทะเบียนล่วงหน้าแก่ท่านที่ไม่ได้ปฏิบัติตามคำแนะนำนี้

๑๐. *ที่อยู่ในการจัดส่งจดหมายถึงชมรมฯ ในการขอลงทะเบียนล่วงหน้า หรือสมัครสมาชิก* คือ **ชมรมกัลยาณธรรม**

๑๐๐ ถ.ประโคนชัย ต.ปากน้ำ อ.เมือง จ.สมุทรปราการ ๑๐๒๗๐
โทรศัพท์ ๐๒ ๗๐๒ ๗๓๕๓, ๐๒ ๗๐๒ ๙๖๒๔, ๐๒ ๗๐๒ ๘๗๖๓
โทรสาร ๐๒ ๗๐๒ ๗๓๕๓, ๐๒ ๗๐๒ ๘๗๖๓

๑๑. รูปแบบของงาน ทางชมรมฯ พยายามจะจัดการให้เรียบร้อยและเรียบง่าย เพื่อให้ทุกท่านรักษากุศลเจตนา กุศลจิตไว้ในงานครั้งนี้ หากมีสิ่งใดที่ทำให้ท่านรู้สึกไม่สบายใจ ทางชมรมฯ ขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วย และหวังว่าทุกท่านจะให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี อนึ่ง หากมีข้อสงสัยประการใด สอบถามโดยตรงได้ที่ชมรมกัลยาณธรรม ตามหมายเลขโทรศัพท์ข้างต้น กราบอนุโมทนาบุญกับทุกท่าน

๑๒. สำหรับสมาชิกที่มีข้อสงสัยเกี่ยวกับการลงทะเบียน หรือต้องการสอบถามกิจกรรมอื่นๆ ของชมรมกัลยาณธรรม สามารถติดตามอ่าน หรือตั้งกระทู้สอบถามได้ที่ **กระดานสนทนาของชมรมกัลยาณธรรม** ทาง <http://kanlayanatam.geranun.com/>

ข่าวประชาสัมพันธ์จากชมรมกัลยาณธรรม

- ขอเชิญท่านสาธุชนติดตามรับฟังรายการวิทยุ "สองโลก - สองธรรม" ออกอากาศทุกเช้าวันเสาร์ เวลา ๐๕.๓๐ น. - ๐๖.๓๐ น. และทุกวันเสาร์ - อาทิตย์ เวลา ๒๓.๐๐ น. - ๒๔.๐๐ น. ทางสถานีวิทยุพุทธทวารอากาศ ๐๑ มีนบุรี AM ๙๔๘ KHz ดำเนินรายการโดยท่านอาจารย์มนตรี จตุรภัทร
- ชมรมกัลยาณธรรมแจกสื่อธรรมบรรณาการทุกๆ เดือน ติดตามข้อมูลได้จากเว็บไซต์กัลยาณธรรม (www.kanlayanatam.com) หรือโทรสอบถามข้อมูลได้ที่ชมรมกัลยาณธรรม โทร. ๐๒ ๗๐๒ ๗๓๕๓
- ห้องสมุดหรือสถาบันการศึกษาใด ที่มีความประสงค์จะรับสื่อธรรมะเพื่อเป็นความรู้แก่สมาชิกในสถาบัน กรุณาทำจดหมายแจ้งความจำนงขอสื่อธรรมะต่างๆ มามายังชมรมกัลยาณธรรม ทางชมรมจะพิจารณาจัดให้ตามความเหมาะสม
- ท่านสาธุชนผู้สนใจร่วมเป็นเจ้าของในการเผยแผ่ธรรม หรือจัดพิมพ์หนังสือธรรมะ กรุณาโอนเงินเข้าบัญชีของชมรมชื่อบัญชี **อัจฉรา กลิ่นสุวรรณ บัญชีออมทรัพย์ ธนาคารกรุงเทพลำชาสมุทรปราการ เลขที่บัญชี ๑๕๕-๗๐๐-๘๒๒๒ (โทรสาร ๐๒ ๗๐๒ ๗๓๕๓)**
- ขอเชิญทุกท่านร่วมเป็นเจ้าของในงานแสดงธรรม วันอาทิตย์ที่ ๒๒ พฤศจิกายน ที่จะถึงนี้ ตามกำลังศรัทธา เพื่อสนับสนุนกิจกรรมอันเป็นประโยชน์แก่สังคม และพระศาสนาสืบไป

ขอกราบอนุโมทนาบุญท่านผู้มีจิตกุศลทุกท่าน

อ่านต่อหน้า ๒๘

๕๙ คุณแหววดี สุรนนท์	\$ ๕๐
๖๐ คุณนิจสุภางค์ ณ ถลาง	\$ ๒๐
๖๑ คุณพรชิต ณ ถลาง	\$ ๒๐
๖๒ คุณจิรวดี พิสุทธิพิทยประการ	\$ ๒๐
๖๓ คุณกนิษฐา รัตนแก้ว	\$ ๑๐
๖๔ คุณแพม คุณ	\$ ๓๐
๖๕ คุณรุ่งตะวัน (คชรัตน์) แม็กเนส และครอบครัว	\$ ๑๒๗
รวมเป็นยอดเงิน (ดอลลาร์)	\$๒๑๐๐

๔๒. กราบอนุโมทนาบุญอาสาสมัครธรรมะปริกรทุกท่าน

- คุณอาจารย์-นศ.จาก ม.สยาม นำทีมโดย อ.เบญจวรรณ อุซุพงษ์อมร
- เพื่อนๆ น้องๆ บมจ.ปูนซีเมนต์ไทย นำโดย คุณณรงค์ฤทธิ์ อุปถัมภ์
- เพื่อนๆ บมจ.บางจากปิโตรเลียม จำกัด
- บจก.ซงโควิศวกรรม นำโดย คุณภาคกรณ์ รุจาชนันท์
- บจก.อินเตอร์ปิโตรเลียม นำโดยคุณเชษฐ ธรรมภาณินช และคุณชยุดิ คงสวัสดิ์ศักดิ์
- บจก.วิทีการเหมันท์ นำโดยคุณพ่อวัชร คุณแม่ทองสุก โลหารักษ์พงศ์
- มศว. องค์กรวิชาชีพวิทยาศาสตร์การกีฬา นำโดย อ.สาลิ สุภาภรณ์
- บจก.สตาร์ครีฟประเทศไทยนำโดยคุณธีรพล เป่าจีน
- นักเรียนโรงเรียนบางแก้วประชาสรรค์
- บจก.ชุมทองอุตสาหกรรมและการพิมพ์
- บมจ.อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง
- คุณชัชวาล สีเสาวพร และญาติๆ
- คุณวิชัย โปรินทร์ไท และญาติๆ
- คุณแม่ฉวีพรรณ ภูทอง และลูกหลานบริวาร
- พ.ต.อ.บุญเสริม ศรีชมภู และญาติ

กราบขอบพระคุณและกราบอนุโมทนาบุญ ทุกหยาดเหงื่อ แรงกาย แรงใจ แรงศรัทธาของทุกท่านที่ไม่อาจเอ่ยนามได้ทั้งหมดที่ได้ร่วมเสียสละมาเป็นธรรมะปริกร ทำหน้าที่บุตรของพระพุทธะ ขอน้อมกราบขอบพระคุณ และระลึกในคุณงามความดีของทุกท่านตลอดไป สาธุ สาธุ สาธุ

๔๓. กราบขอบพระคุณทีมงานประชาสัมพันธ์นำโดย อ.มนตรี จตุรภัทร และรายการสองโลก-สองธรรม ออกอากาศทางสถานีวิทยุ AM ๙๔.๕ khz ทุกวันเสาร์ เวลา ๕.๓๕ - ๖.๓๐ น. และทุกวันเสาร์อาทิตย์เวลา ๒๓.๐๐- ๒๔.๐๐ น.

๔๔. กราบขอบพระคุณแนวหลังทางธรรม ที่อุทิศพื้นที่ให้เป็นร้านธรรมทานของชมรมกัลยาณธรรม

- บจก. บางกอกเอนเนอรัล เอกซ์เพรส โดยคุณชัยสิทธิ์ และคุณธนวรรณ เอกสิทธิ์พงษ์
 - คุณฉวีพรรณ ภูทอง ร้านสะดวกซื้อ ปากซอยฉิมพลูสุข ศรีนครินทร์ สมุทรปราการ
- ขอกราบขอพระคุณในความเมตตาของท่านจากใจจริง

๔๕. ร่วมอนุโมทนาเจ้าภาพธรรมทานต่างๆ ที่ออกในงาน ๑๒ กรกฎาคม มหาฤกษ์

- จัดบรรจุในถุงผ้า จำนวน ๕๐๐๐ ชุด อนุโมทนา บ.วิที การเหมันท์ ตัดเย็บถุงผ้าบริจาคทั้งหมด
- ๑. หนังสือ รวมพระธรรมเทศนา หลวงปู่ชาวอนาลโย ร่วมบริจาคโดย คุณพรทิพย์ จงเร่งเพียร
- ๒. หนังสือ วิธีดูแลผู้ป่วยระยะสุดท้าย ของโรงพยาบาลศิริราช ร่วมบริจาคโดย คุณมยุรี ตัลยารักษ์ และคณะ
- ๓. หนังสือ คลื่นกระแสกรรม ของ พระธรรมสิงหนราวาจาจารย์ (หลวงพ่อรังษิ ฐิตธัมโม) บริจาคโดยคุณพัชรา ธรรมลิขิตชัย และคณะ
- ๔. หนังสือ วิธีแห่งพุทธะ ของ อ.สุเมธี ทุมทอง
- ๕. หนังสือ ระลึกถึงความตายสายนัก ของ พระอาจารย์ไพศาล วิสาโล
- ๖. หนังสือ อริยสัจ ของหลวงพ่อบราโมทย์ ปาโมชฺโช ร่วมบริจาคโดย บ.ชุมทองอุตสาหกรรม และการพิมพ์จำกัด
- ๗. หนังสือ สันทนาภาษาธรรม เล่มที่ ๑๔ ของ ดร.สนอง วรอุไร
- ๘. หนังสือ ทางเลือกแห่งชีวิต ของ ดร.สนอง วรอุไร บริจาคโดย คุณพ่อวัชร-คุณแม่ทองสุก โลหารักษ์พงศ์
- ๙. หนังสือ รู้จักใจคือก้าวชีวิต ของ หลวงพ่อบราโมทย์ ปาโมชฺโช บริจาคโดย บ.อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน)

- ๑๐. หนังสือ ธรรมะมงคล ของ พระอาจารย์กัณหา สุขกาโม บริจาคโดย คณะศิษย์ วัดแพ้ว ธรรมาราม
- ๑๑. หนังสือ ได้เวลาชำระจิตชำระ บริจาคโดย คุณนุฉิมเวช กวีรสกุลและคณะเพื่อน
- ๑๒. หนังสือ คู่มือปฏิบัติ ของ สันตินันท์ บริจาคโดย คุณดั่งตฤณ และเพื่อนกลุ่มวิมุตติ
- ๑๓. หนังสือ ทำอย่างไรให้ใจเป็นสุข ของหลวงพ่อบราโมทย์ ปาโมชฺโช ร่วมบริจาคโดย พญ.ปารมีตา มารศรีและคณะ
- ๑๔. หนังสือประมวลพระธรรมเทศนา ของหลวงพ่อบราโมทย์ ปาโมชฺโช จำนวน ๕๐๑ เล่ม บริจาคโดย คุณองอร-คุณอรนุช เตชะมหพันธ์ บริษัทมหพันธ์ไฟเบอร์ซีเมนต์
- ๑๕. หนังสือประทีปสองธรรม ของหลวงพ่อบราโมทย์ ปาโมชฺโช จำนวน ๙๐๐ เล่ม บริจาคโดย คุณองอร-คุณอรนุช เตชะมหพันธ์ บริษัท มหพันธ์ไฟเบอร์ซีเมนต์ จำกัด
- ๑๖. หนังสือวิถีแห่งความรู้แจ้ง ของหลวงพ่อบราโมทย์ ปาโมชฺโช จำนวน ๑๕๔๐ เล่ม บริจาคโดย คุณองอร-คุณอรนุช เตชะมหพันธ์ บริษัทมหพันธ์ไฟเบอร์ซีเมนต์
- ๑๗. MP3 ก่อนจะเป็นหนังสืออริยสัจ ของ หลวงพ่อบราโมทย์ ปาโมชฺโช บริจาคโดย คุณแม่จำนุญ ฐิตะฐาน
- ๑๘. MP3 รวมพระธรรมเทศนา ชุดที่ ๑ ที่ศาลากาญจนภิเษก ของ หลวงพ่อบราโมทย์ ปาโมชฺโช บริจาคโดย คุณแม่จำนุญ ฐิตะฐาน
- ๑๙. VCD เจริญสติในชีวิตประจำวัน ของ หลวงพ่อบราโมทย์ ปาโมชฺโช ร่วมบริจาคโดยคุณ อุดม พยานานนท์ และคณะ
- ๒๐. MP3 เสียงอ่านหนังสือ วัฏจักรชีวิต ของ อ.สุ ทัสสา อ่อนน้อม บริจาคโดย คุณเศรษฐสิทธิ์ ดันทอง และคณะ
- ๒๑. MP3 ชุด Secret สติปัญญาฐานสี่ ของ หลวงพ่อบราโมทย์ ปาโมชฺโช บริจาคโดย บ.อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน)
- ๒๒. MP3 ชุด โลกไร้คนใจเย็น ของ พระอาจารย์ไพศาล วิสาโล
- ๒๓. MP3 วิปัสสนากรรมฐาน ของ หลวงพ่อบราโมทย์ ปาโมชฺโช บริจาคโดย พญ.ปารมีตา มารศรี
- ๒๔. MP3 พุทธวจน ๒ ของ คณะสงฆ์วัดนาป่าพง บริจาคโดย คุณดวงวิภา ยุทธสุริยพันธ์ุ และกลุ่มธรรมะลีลาวดี

- ๒๕. MP3 รวมธรรมบรรยายของ ดร.สนอง วรอุไร
 - ๒๖. VCD รวมบรรยายคาถาแสดงธรรม ครั้งที่ ๑๓ ของชมรมกัลยาณธรรม
 - ๒๗. VCD เกิดขึ้น ตั้งอยู่ ดับไป ของหลวงปู่พุทธะอิสระ บริจาค ๓,๐๐๐ ชุดโดยคุณชรินทร์ วิเศษศักดิ์
- ชมรมกัลยาณธรรมขอนอบน้อมกราบขอบพระคุณทุกๆ แรงกาย แรงใจ แรงศรัทธาที่มีต่องานกิจกรรมเผยแผ่ศาสนาอย่างต่อเนื่องของพวกเราทุกคน
- ด้วยแรงสนับสนุนและกำลังใจจากทุกท่านที่ ถักทอสานต่อกันไม่เคยเสื่อมคลาย ชมรมกัลยาณธรรมจึงยังยืนหยัดอยู่ได้และดำเนินกิจกรรมอันนำประโยชน์และสันติสุขมาสู่สังคมอย่างต่อเนื่องเสมอมา
- ขอนอบน้อมแทบบาทพระบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า
- ขอนอบน้อมบูชาพระธรรม อันเป็นที่พึ่งทุกกาลสมัย
- ขอนอบน้อมบูชาพระสงฆ์สาวกผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ
- ขอนอบน้อมเกล้าน้อมกระหม่อม ถวายมหาบุศย์มหาทานนี้ แต่องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและพระบรมวงศานุวงศ์ ของทรงพระเจริญ มีพระชนมายุยิ่งยืนนาน
- ขออุทิศบุญกุศลจากมหาทานนี้แก่พ่อแม่ครูบาอาจารย์และวิญญูแห่งบรรพชนเจ้าที่เจ้าทาง สัมภเวสีทั้งหลาย ที่อยู่บริเวณสถานที่แห่งนี้ และทุกภพภูมิ
- ขออุทิศบุญกุศลแต่ทุกท่านที่มีส่วนร่วมในงานครั้งนี้
- บัดนี้ทุกท่านได้ร่วมกันสร้างมหาทาน มหาบุศย์อันยิ่งใหญ่คือ การให้ธรรมะเป็นทาน ซึ่งเป็นทานที่มีอันสงฆ์สูงสุดเห็นอกการให้ทั้งปวง
- ขอให้ทุกท่านตั้งใจตนทั้งสามให้เป็นที่มหาบุศย์จิตตลอดไป
๑. ปุพพเจตนา (เจตนาก่อนจะให้)
 ๒. ปุญญเจตนา (เจตนาขณะให้)
 ๓. อปรเจตนา (เจตนาหลังจากให้แล้ว)
- สามองค์ประกอบนี้ช่วยให้ท่านอันบริสุทธิ์ของท่านมีผลมาก มีผลไพศาล
- ขอกราบอนุโมทนาบุญแต่ทุกท่าน และขอแบ่งปันบุญอันดีนี้ให้แก่กันและกัน แบ่งปันทั่วถึงสรรพสัตว์ทุกภพ ทุกภูมิ

ขอได้โปรดจงมาอนุโมทนาและรับผลบุญจง
ทั่วกันเทอญ สาธุ สาธุ สาธุ

พระพุทธเจ้าตรัสถึงอันสงส์ ของการให้ทาน

บุคคลให้ข้าว ชื่อว่าให้กำลัง
ให้ผ้า ชื่อว่าให้วรรณะ
ให้ยานพาหนะ ชื่อว่าให้ความสุข
ให้ประทับโคมไฟ ชื่อว่าให้แสงสว่าง
ส่วนผู้ที่ให้ ธรรมะ ชื่อว่าให้อมฤตธรรม
ขอกราบขอขมา หากขาดตกชื่อใดและคณะใด
ไปโดยมิได้เจตนา ขอกราบอนุโมทนาในหยาตน้ำใจ
ทุกท่านอีกครั้งด้วยสำนึกในพระคุณอย่างยิ่ง

**ด้วยความเคารพและศรัทธา
คณะทำงานชมรมกัลยาณธรรม**

เมนูภัตตาหารธรรม

๑. อาหารที่มุงาน

- วันเสาร์เช้า ๒๐๐ กล้อง
- วันเสาร์กลางวัน ๑๕๐ กล้อง
- วันเสาร์เย็น ๑๐๐ กล้อง
- วันอาทิตย์เช้า ๕๐๐ กล้อง
 - ข้าวมันไก่ ๒๐๐ กล้อง
 - ข้าวผัดพริกขิงไก่ ๑๐๐ กล้อง
 - ข้าวไข่เจียวผัก ๑๐๐ กล้อง

๒. อาหารองค์บรรยายและวิทยากร โดยที่มุงาน

๓. อาหารเช้าแขกรับเชิญ + พระสงฆ์ + แม่ชี

- น้ำชา + กาแฟ
- ข้าวต้มทรงเครื่อง
- ข้าวต้มมัด ๑๕๐ มัด
- ชาลาเปา ๒๐๐ ลูก
- ข้าวมันไก่ ๑๐๐ กล้อง
- กาแฟสด+ชาเย็น ๒๐๐ ขวด
- ข้าวพะเนางหมู ๑๐๐ กล้อง

อาหารเพล แขกรับเชิญ + พระสงฆ์ + แม่ชี

๑. กระจ่างปลา ๓๐๐ ซาม
๒. ข้าวหมู่มุข ๓๐๐ กล้อง
๓. ก้วยจับ ๓๐๐ ซาม
๔. บะหมี่หมูแดง ๓๐๐ ซาม

ขนม ไอศกรีม ๑ ถึง

อาหารผู้ฟังธรรม

อาหารเช้า ๕,๐๐๐ ชุด ประกอบด้วย

๑. ข้าวไข่เจียว ๒๐๐ ซาม
๒. แกงเขียวหวานผักกุกซิมปลาอินทรี ๕๐๐ ถ้วย

๓. จับจ่ายเจ ๕๐๐ ถ้วย
๔. กะหล่ำปลีหั่นหอม ๕๐๐ ถ้วย
๕. ข้าวต้มเจ (ลือยังม้วย) โรงเจ ๑,๐๐๐ ถ้วย
๖. ข้าวหมู่มุขเทียม ๕๐๐ ห่อ จากตลาดนางเลิง
๗. ชาหัดหอม (ไว้ทานกับข้าวต้ม) ๕ กิโล

ขนมและน้ำอื่นๆ มื้อเช้า ของผู้ฟังธรรม

๑. ชาลาเปา ๕,๒๐๐ ลูก
๒. น้ำข้าวกล้องงอก ๒,๐๐๐ ถ้วย
๓. น้ำเต้าหู้ ๑,๕๐๐ ถ้วย
๔. ข้าวต้มมัด ๑๐๐ มัด

อาหารกลางวัน

๑. ขนมจีนเขียวหวานไก่ใส่ยอดมะพร้าวอ่อน ๕๐๐ ซาม
๒. บะหมี่แห้ง ๒๔๐ ห่อ
๓. ข้าวหมู่มุขเทียม ๑,๐๐๐ กล้อง
๔. ข้าวกะเพราไก่ไข่ดาว ๗๐๐ กล้อง
๕. ก้วยเตี่ยวผัดไทย ๕๐๐ กล้อง
๖. ข้าวหมู่มุขเทียม ๕๐๐ กล้อง
๗. ข้าวไข่เจียว ๑,๐๐๐ จาน (น้ำพริกมันกุ้ง, น้ำพริกปลาตุ๋น, น้ำพริกเผากุ้ง, น้ำพริกตาแดง)
๘. ก้วยจับ ๓๐๐ ซาม
๙. บะหมี่หมูแดง ๘๐๐ ห่อ
๑๐. ข้าวเหนียวหมูทอด ๒๐๐ ห่อ
๑๑. ข้าวพะเนางไก่ ๕๐๐ กล้อง

อาหารเจ

๑. ข้าวคลุกกะปิ ๕๐๐ กล้อง
๒. ก้วยเตี่ยวผัดไทย ๕๐๐ กล้อง

ขนม+น้ำต่างๆ มื้อกลางวัน

๑. ลอดช่องไทย ๔,๐๐๐ ถ้วย
๒. ลอดช่องสิงคโปร์ ๕๐๐ ถ้วย
๓. ขนมปังร้านอามา ๕๐๐ ชิ้น
๔. กระจ่างลอยแก้ว ๖๐ กก.
๕. ขนมจับ ๕๐๐ ลูก
๖. ข้าวต้มมัด ๑๐๐ มัด
๗. ไอศกรีม ๔ ถึง

น้ำดื่ม

๑. กาแฟสด-ชาเย็น ๒๐๐ ขวด
๒. น้ำแร่คริส ๖๐๐ มล. ๖๐๐ ขวด
๓. น้ำดื่มคริส ๖๐๐ มล. ๑,๒๖๐ ขวด
๔. น้ำดื่มถ้วยคริส ๒๒๕ มล. ๑,๓๒๐ ถ้วย

- อนุโมทนา สาธุ -

คิดถึงแม่ คิดถึงความดี

พระอาจารย์ไพศาล วิสาโล

แม่^เนั้นไม่ได้^{อยู่}เพื่อลูกเท่านั้น กล่าวอย่าง
ถึงที่สุดแล้ว แม่ยังเกิดมาเพื่อลูกด้วย ชีวิตของแม่
ตั้งแต่เกิดมา ล้วนเป็นการเตรียมพร้อมทั้งกายและใจ
รวมทั้งสะสมความดีงามไว้มากมายเพื่ออุทิศให้แก่ลูก
ทั้งหมดที่ได้ก่อเกิดมาเป็นแม่ ทั้งหมดที่ได้พุ่มพัก
สะสมมาแต่กำเนิด ไม่ว่าจะรูปธรรมหรือนามธรรม
ล้วนมอบให้แก่ผู้เป็นลูกด้วยความเต็มใจ

แม่คือครูผู้ยิ่งใหญ่ซึ่งสอนลูกด้วยการกระทำว่า **ความสุขนั้นเกิดจากการให้**
แม่มีความสุขที่ได้ทำทุกอย่างเพื่อลูกแม่จะเหนื่อยยากก็ตาม **คราใดที่นึกอยากเอาเปรียบ**
ผู้อื่น หมดศรัทธาในมนุษย์เพราะคิดว่าทุกคนล้วนเห็นแก่ตัว ขอให้^{นึกถึง}ความ
เสียสละของแม่ แล้วดู^{ชีวิตว่า}ศรัทธาและมโนธรรมในใจเราจะยังสงบ^{ยังสงบ}ยังอยู่^{อยู่}อีกหรือ^{หรือไม่}

รูปธรรมของความดีนั้นคือแม่ของเรา การระลึกถึงความดีของแม่ ช่วยให้เรา
เกิดกำลังใจที่จะทำความดี ใช่หรือไม่ว่า เป็นเพราะผู้คนเดี๋ยวนี้คิดถึงแม่น้อยเกินไป
จึงเผลอทำสิ่งผิดบาปกันมากมาย เราจดจ่อกับสิ่งอื่นมากเกินไป จึงขาดพลังที่จะ
ทำความดี

แม่^{นั้น}อยู่กับเราตลอดเวลา แม้กายท่านอยู่ไกลหรือหาไม่แล้ว แต่อย่างน้อย
ความดีของแม่ก็ยังสถิตอยู่ในมโนสำนึกของเรา อย่าย่ำแย่ให้ความดีของแม่สูญสลาย
ไปประหนึ่งเมล็ดพันธุ์ที่ถูกทิ้งให้ลืบทายไป **ขอให้ช่วยกันทะนุถนอมความดีของแม่**
ด้วยการหมั่นทำบุญกุศลอยู่เสมอ บุญกุศลที่เราทำนั้นแล จะเป็น
ประหนึ่งน้ำฝนที่หล่อเลี้ยงเมล็ดพันธุ์นั้นให้เติบโตใหญ่ จากต้นกล้า
เป็นต้นไม้ใหญ่ ผลิดอกออกผล สืบไปไม่จบสิ้น

สืบทอดความดีของแม่ด้วยการเป็นผู้ให้อย่าง^{ที่}แม่เคย
สอนเรา **นี่คือวิธีเดียวที่จะช่วยให้แม่ดำรงคงอยู่กับเราต่อไป**
อย่างไม่ม้วยมลาย

พระอาจารย์มิตซูโอะ คเวสโก

พระอาจารย์มิตซูโอะ คเวสโก เป็นชาวญี่ปุ่น เป็นสังฆิ วิหาริกกรุ่นแรกของหลวงพ่ **พระโพธิญาณเถร** (ชา สุภัทโท) อุปสมบทเมื่อ พ.ศ.๒๕๑๘ เป็นท่านหนึ่งในคณะสงฆ์ ผู้บุกเบิก วัดป่านานาชาติ ท่านได้บำเพ็ญเพียรมาหลายรูปแบบ ได้รู้ดั่งค มาแล้วหลายแห่ง ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ทั้งที่อุดม สมบูรณ์และที่ทุรกันดาร ปัจจุบันท่านเป็น**เจ้าอาวาสวัดสุนันทวนาราม** บ้านท่าเตียน ตำบล ไทรโยค อำเภอไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งเป็น**วัดสาขาลำดับที่ ๑๑๗** ของวัดหนอง ปาง จังหวัดอุบลราชธานี

การทำท่านพระอาจารย์ได้เดินทางมาประเทศไทย และได้อุปสมบทเป็นศิษย์ต่างชาติ ท่านหนึ่งของหลวงพ่ชา สุภัทโท นั้น ท่านว่าเป็นเรื่อง**ที่ “เป็นไปเอง”** ตั้งแต่เด็กๆ ท่าน คิดเสมอว่า อะไรคือชีวิตที่น่าพอใจ ...ชีวิตน่าจะมีอะไรที่มีคุณค่ามากกว่านี้... ท่านพระ อาจารย์จึงออกสัญจรรอนแรม จากบ้านเกิดเมืองนอน ตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๑๔ และมีได้ กลับไปประเทศญี่ปุ่นอีกเป็นเวลาานถึง ๑๔ ปี ท่านเดินทางสู่อินเดีย เนปาล อิหร่าน และ ยุโรป แล้วเปลี่ยนความตั้งใจที่จะไปแอฟริกา วกกลับสู่อินเดีย เมื่อเดินทางถึงพุทธคยา เห็นพระพุทธรูปที่ประดิษฐานอยู่ ก็ระลึกถึงพระธรรมคำสอนของพระพุทธองค์ และ ประจักษ์ต่อใจว่า **“นี่คือสิ่งที่แสวงหา ลัจจะความจริงอยู่ภายในกายกับใจของเราเอง ความสุขที่แท้จริงอยู่ที่ใจ ทุกคนทุกชีวิตสามารถค้นพบทุกซั่ได้”** ท่านจึงหยุดการแสวงหา จากภายนอก เข้าสู่การค้นหภายใน

ท่านพระอาจารย์พูดถึงชาวตำบลปงหวายและชาวบ้านก่อนอก อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ผู้ปลุกท่านด้วยศรัทธาว่า **“เปรียบเสมือนพ่แม่พี่น้องของอาตมา อุปการะเลี้ยงดูอาตมาตั้งแต่ครั้งยังเป็นสามเณร”**... และนี่คือที่มาของ**มูลนิธิมายา โคตมิ** ที่ท่านริเริ่มก่อตั้งขึ้นในปี พ.ศ.๒๕๓๓ เพื่อช่วยเหลือให้ทุกการศึกษาแก่เยาวชนด้อยโอกาส ในจังหวัดอุบลราชธานี เพื่อเป็นการตอบแทนบุญคุณ การให้ทุนการศึกษาได้ขยายออกไปยังอีกหลายจังหวัดของประเทศไทย ในเวลาต่อมา รวมทั้งเหตุการณ์สึนามิ

ท่านพระอาจารย์ได้สอนสมาธิวิปัสสนากรรมฐาน โดยจัดอบรมอานาปานสติที่วัด สุนันทวนาราม ครั้งแรกเมื่อวันที่ ๑๙-๒๗ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๓๙ และได้มีการจัดอบรม เป็นระยะๆ ตั้งแต่นั้นมาจนถึงปัจจุบัน

หลวงพ่เอี้ยน วิโนทโก

พระครูวินัยธรทรงศักดิ์ วิโนทโก (หลวงพ่เอี้ยน) ท่าน มีนามเดิมว่า เอี้ยน ชูศรี ถือกําเนิดทางภาคใต้ เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๑๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๗๙ ในครอบครัวชาวไร่ชาวนา

ขณะที่หลวงพ่เอี้ยน อายุได้ ๑๓ ปี เรียนอยู่ ป.๓ โยมบิดาได้เสียชีวิตลงด้วย โรคกระเพาะ โยมมารดาจึงเลี้ยงดูลูกทั้ง ๑๒ คน ไปตามปกติของชาวบ้าน เมื่อถึง เวลาปิดภาคเรียน **พระอาจารย์แท่น** สมภารวัดบ้านใหม่ มักขอตัวเด็กชายเอี้ยน ให้ถือย่าม ติดสอยห้อยตามไปทำธุระใน จังหวัดต่างๆ ด้วยเสมอ

หลวงพ่เอี้ยนบรรพชาเป็นสามเณร เมื่ออายุได้ ๑๖ ปี ๕ เดือน ที่วัดพระ อาจารย์แท่น ตามพินัยกรรมที่โยมบิดา สั่งไว้ก่อนเสียชีวิต ซึ่งหลวงพ่เอี้ยน ยอมรับด้วยความเต็มใจ เพราะท่านจะได้ มีโอกาสได้ออกจากบ้าน เพื่อที่จะได้เรียน หนังสือต่อ เนื่องจากท่านต้องออก ป.๔ เมื่อ ตอนอายุ ๑๔ ปี

ปี พ.ศ. ๒๔๙๕ ท่านออกจากวัด บ้านใหม่ ไปอยู่วัดราษฎร์บำรุง เนื่องจาก ที่นั่นมีสำนักเรียนบาลี

ปี พ.ศ.๒๔๙๗ ออกจากวัด ราษฎร์บำรุง รอนแรมไปที่ต่างๆ แล้วเดิน เข้าสู่กุหาสวรรค์ ไปขอฝากตัวอยู่กับคณะ **อาจารย์เคว๊จ เกสโร** เพื่อเรียนบาลี ท่าน เริ่มเรียนรู้การทำสมาธิวิปัสสนาด้วยตัว ท่านเอง ท่านสอบได้มหาเปรียญตั้งแต่

ยังเป็นสามเณร
ปี พ.ศ. ๒๕๐๐ ท่านได้เข้ามาสู่ กรุงเทพฯ และลาสิกขาเมื่ออายุ ๒๒ ปี ออก ไปหาประสบการณ์จากการเป็นฆราวาสอีก ๓ ปีแล้ว จึงคิดอยากจะบวชอีก เพราะ เห็นว่าชีวิตฆราวาสนี้คับแคบ และตั้งใจไว้ ว่าจะบวชเมื่อได้พบพระปฏิบัติและพระที่ รู้จริง ท่านทำงานไปพลางสืบหาพระจริงไป พลาง จนวันหนึ่งท่านได้อ่าน **“คู่มือมนุษย์”** ของ**ท่านอาจารย์พุทธทาส** จนมีความแน่ใจ จึงลาออกจากการ มาอยู่สวนโมกข์ อยู่ ๑๐ ปีกว่าๆ จึงได้อุปสมบท

บวชได้พรรษาที่ ๓ ได้ขอลาท่าน อาจารย์พุทธทาส มาอยู่วัดกุหาสวรรค์ จน กระทั่งเมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ หลวงพ่เอี้ยนได้มาปักหลักอยู่ที่ **สำนักวิปัสสนาวิถีสันติบรรพต** ทำงานทุก อย่างพร้อมการปฏิบัติ จนถึงปัจจุบัน

เมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๒ หลวงพ่เอี้ยนท่านอายุครบ ๗๓ ปี ท่านตั้งใจว่าอายุจะเหลือเท่าไรก็ตาม ท่าน จะถวายพระพุทเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ และทำประโยชน์ให้เพื่อนมนุษย์ จนกว่า จะหมดลมหายใจ

พระอาจารย์ชาญชัย อธิปญฺโญ (ธวัธสังขมา)

ท่านเกิดเมื่อ ๖ สิงหาคม ๒๔๙๖ ที่ อ.สีคิ้ว จ.นครราชสีมา บุตร นางหมวย นายแจ็กเม้ง แซ่ลิ้ม

ใฝ่ฝันอยากเป็นนักประพันธ์แต่เด็ก จึงเข้ากรุงเทพฯ เรียนต่อที่ ร.ร.สวนกุหลาบวิทยาลัย และ ร.ร.เตรียมอุดมศึกษา จบปริญญาสาขาวารสารศาสตร์จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ระหว่างทำงานก็จบปริญญาโทสาขารัฐประศาสนศาสตร์ จากสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๔

เคยทำงานเขียนบทภาพยนตร์ งานธนาคาร เป็นอาจารย์สอนมหาวิทยาลัยรามคำแหง บริษัทในเครืออังกฤษตรางู, สหพัฒนพิบูล สุดท้ายเมื่อปี ๒๕๔๒ เป็นผู้อำนวยการฝ่ายบริหารยุทธวิถีสมาคมแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์

มาเริ่มเข้าวัดฟังธรรมเมื่อปี ๒๕๒๒ จนปี ๒๕๒๗ ได้มีโอกาสเข้าอบรมปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน กับคุณแม่สิริ กรินชัย ๗ วัน จากที่เคยหลงผิดๆ มาเป็นรู้งี้แจ่มเห็นจริง เป็นจุดเปลี่ยนชีวิต ต่อมาไม่ว่าจะทำงานที่ใด มักจะได้รับการมอบกิจกรรมด้านธรรมะในองค์กรเสมอ ยิ่งเพิ่มศรัทธาในพุทธศาสนายิ่งขึ้น ได้เข้าปฏิบัติกรรมฐานทุกปี และได้แสวงหาครูบาอาจารย์และศึกษาแนวทางปฏิบัติต่างๆ อยู่เสมอ

ในปี ๒๕๓๐ มีความประสงค์จะออกบวชยาวไม่มีกำหนด แต่ติดภาระบุตรชาย ๒ คนยังเรียนอยู่ จึงบอกความประสงค์ให้ภรรยาและบุตรทราบเพื่อเตรียมตัวเตรียมใจไว้แต่เนิ่นๆ แล้ววันนั้นก็มาถึง เมื่อบุตรทั้งสองจบปริญญา มีงานทำเรียบร้อย ท่านได้อุปสมบทที่วัดป่าบ้านค้อ ซึ่งหลวงพ่อคุณ **ชิปฺปญฺโญ** เป็นเจ้าอาวาส เมื่อ ๘ กรกฎาคม ๒๕๔๓ แล้วไปจำพรรษาอยู่วัดตาดน้ำพุ อ.บ้านฝืด อุดรธานี

ปัจจุบันท่านจำพรรษาอยู่ที่ **วัดอารามธรรมสถาน** ซึ่งเป็นสำนักปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน คลอง ๑๐ (ฝั่งธัญบุรี) ต.บึงบา อ.หนองเสือ ปทุมธานี

ท่านได้เขียนหนังสือธรรมะไว้อย่างประโยชน์แก่ผู้ศึกษาหลายเล่ม เช่น จริตตามความเป็นจริง, กรรมใดใครก่อ : เรื่องของกรรมและการระลึกชาติ, ปมปริศนาสันนิษฐาน, บัญชีชีวิต, ชีวิตคือละคร, จากหอคอยสู่ดวงดาว และล่าสุดเรื่อง บัญชีบุญ-ดอกเบ็ญบาป

ทำงาน **ที่ดี** และทำให้ **ดี** คือได้ **ทำบุญตลอดเวลา**

พระธรรมเทศนาของ
พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตโต)
วัดญาณเวศกวัน จ.นครปฐม
ในงานเปิดโครงการสมุนไพรมะ

จากหนังสืออนุสรณ์นางกิมวา แซ่ฮ่วย

การทำบุญในวันนี้เป็นการกระทำอันหนึ่งที่เป็นบุญ คือเป็นส่วนหนึ่งของการกระทำและการดำเนินชีวิตอันเป็นบุญที่เราได้บำเพ็ญเป็นปกติอยู่แล้ว เพราะว่างานโครงการสมุนไพรมะนี้ ทำให้ผู้ที่มีส่วนร่วม และผู้ทำงาน ได้ทำบุญอยู่เรื่อยๆ

อาชีพบางอย่าง การงานบางอย่างเป็นกลางๆ ทำไปแล้วเป็นบุญได้ ไม่เป็นบุญก็ได้ งานการบางอย่าง บางอาชีพมีลักษณะเป็นบาปด้วยซ้ำไป แต่โครงการสมุนไพรมะนี้ เป็นเรื่องของการทำให้เกิดยาที่จะนำมาใช้รักษาโรค ช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ เพราะฉะนั้น ตัวงานเองก็เป็นบุญโดยสภาพของมันอยู่แล้ว พูดในเชิงเปรียบเทียบว่า ถ้าจะเอาบุญกันแล้วผู้ที่อยู่ในโครงการฯ นี้ ก็ได้เปรียบคนอื่นในแง่ที่มีโอกาสจะได้บุญอยู่เสมอ โดยที่ว่างานของตัวเองเป็นงานที่ทำบุญอยู่ตลอดเวลา คือการทำงานที่เกี่ยวกับสมุนไพรมะนี้ ก็อย่างที่กล่าวแล้วว่าทำให้เกิดยารักษาโรค ยารักษาโรคนั้นก็เอามาช่วยเหลือชีวิตเพื่อนมนุษย์ให้รอดพ้นจากความตายในเมื่อยังไม่สมควรแก่เวลาทำให้อวดชีวิตอยู่เพื่อทำประโยชน์ต่อไปได้หรือบางครั้งก็เอามาช่วยในแง่รักษาอวัยวะบางอย่างให้ดำรงอยู่ ให้ทำงานได้ต่อไป

อย่างน้อยยานั้นก็ช่วยเหลือเกื้อกูลในเรื่องสุขภาพ ทำให้เกิดความไม่มีโรค ในทางพระพุทธศาสนา เราจำกัดที่เป็นพุทธศาสนิกชนหนึ่งได้กันแน่น รู้กันทั่วไปในสังคมคนไทยเรามากจะพูดกันติดปากว่า **“อโรคยา ปรมา ลาภา”** ความไม่มีโรคเป็นลาภอย่างยิ่ง ซึ่งถ้าจะพูดกันตามภาษาบาลีแท้ๆ ก็เป็น **“อาโรคฺยปรมา ลาภา”** ลาภทั้งหลายมีความไม่มีโรค

เป็นอย่างยิ่ง ก็ได้รับความหมายเดียวกันว่า ความไม่มีโรคหรือความมีสุขภาพดี เป็นลาภอย่างสูงสุด ในเมื่อเราช่วยให้อันมีสุขภาพดี ไม่มีโรค และความไม่มีโรคเป็นลาภสูงสุด ก็เท่ากับว่า เราได้ให้ลาภสูงสุดแก่เขา เป็นทานอันประเสริฐ จึงได้บอกว่างานโครงการสมุณไพเราะ เป็นการทำบุญกุศล คือในแง่ตัวงานเองก็เป็นการทำบุญอยู่แล้ว

ในเมื่อเรามีข้อที่ได้เปรียบหรือเป็นโอกาสอันดี สามารถทำบุญได้เรื่อยๆ อยู่แล้ว เราก็ควรจะเสริมความมีบุญหรือได้บุญนั้นให้หนักแน่นยิ่งขึ้นโดยทำให้เกิดเป็นบุญจริงขึ้นมา **ซึ่งบุญจริงๆ จะเกิดขึ้นได้ก็ด้วยจิตใจเป็นบุญแท้ๆ คือการช่วยเหลือผู้อื่นที่เป็นการกระทำภายนอกนั้นต้องเกิดจากจิตใจที่ต้องการช่วยเหลือ มีเจตนาต้องการช่วยเหลือ** เกื้อกูลมนุษย์ล้าหลังไปอีกชั้นหนึ่ง จึงจะเกิดความเป็นบุญอย่างแท้จริง ซึ่งทำให้บุญที่กระทำนั้นเป็นบุญที่สมบูรณ์ ที่นี้บุญในการช่วยเหลือผู้อื่นนั้น ถ้าเราจะทำด้วยความตั้งใจจริง ให้เป็นบุญแท้ๆ ก็ควรปฏิบัติตามหลักธรรม เพราะการปฏิบัติที่ถูกต้องตามหลักธรรมนั้น เป็นการแสดงถึงจิตใจที่มีความตั้งใจจริงที่จะช่วยเหลือเกื้อกูล หลักธรรมอย่างหนึ่งที่จะช่วยให้เกิดผลอย่างนั้นก็คือ สังคหวัตถุ ๔ ประการนั่นเอง

งานช่วยเหลือจะดำเนินไปได้ ต้องให้ครบองค์สี่

สังคหวัตถุ คือหลักแห่งการช่วยเหลือสงเคราะห์หรือหลักของการยึดเหนี่ยวจิตใจ คนและยึดเหนี่ยวสังคัมไว้ ให้อยู่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

ไม่ว่าจะเป็นการผูกใจในระดับบุคคลหรือการยึดเหนี่ยวสังคัมในระดับหมู่ชนให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันก็ตามก็เริ่มต้นด้วย**ทาน**ก่อน อย่างที่กล่าวเมื่อกี้ งานของโครงการนี้ก็เริ่มต้นด้วยการให้ เราทำให้มีสมุณไพเราะขึ้นมา ทำให้มียารักษาโรค แล้วก็นำมาให้แก่กัน จะให้เปล่าหรือไม่ให้เปล่านั้นก็ตาม ก็เป็นทาน แม้จะไม่ให้เปล่า แต่ถ้าเรามีเจตนาที่จะช่วยเหลือ ก็เป็นทาน เพราะเริ่มต้นด้วยเจตนาที่จะให้ ในทางพระศาสนาท่านตัดสินกันด้วยเจตนาเจตนาที่จะให้ ในกรณีนี้คือให้ลาภอันประเสริฐ ได้แก่ความมีสุขภาพดี ความไม่มีโรค

การให้นั้นบางทีก็ดำเนินไปด้วยดี บางทีก็ดำเนินไปได้ยาก เพราะว่าคนเราต้องมีความเข้าใจด้วย บางทีที่เจตนาที่จะให้ความช่วยเหลือ ให้ลาภแก่เขา แต่ถ้าเขาไม่เข้าใจดี เขาอาจจะไม่ยอมรับลาภที่เราจะมอบให้ด้วยซ้ำไป เราจึงต้องวิธีที่จะสร้างความเข้าใจให้เกิดขึ้น คือวิธีที่จะเข้าถึงซึ่งกันและกัน ด้วยเหตุนี้ท่านจึงสอนหลักข้อต่อไปว่า จะต้องมียิวาจาด้วย

ยิวาจา คือถ้อยคำ หรือคำพูดที่เกิดจากน้ำใจปรารถนาดี อย่างน้อยตอนต้นก็เป็นเครื่องเชื่อมโยงเข้าหากันให้ยอมรับฟังกัน ยิวาจาในขั้นต้นก็คือวาจาที่ทักทายปราศรัย

ที่ช่วยให้คนเข้าถึงกันและสื่อสารสัมพันธ์กันได้ พอสื่อสารสัมพันธ์กัน เริ่มติดต่อกันได้แล้ว ยิวาจาก็ก้าวคืบหน้าไปสู่การให้ความเข้าใจ แนะนำอธิบายให้เขาเข้าใจถึงการรักษาสุขภาพ เรื่องของโรคภัยไข้เจ็บ เรื่องของการที่จะแก้ไขเยียวยาว่าจะทำได้อย่างไร จะใช้อะไรแก้ไข เมื่อเรามีสมุณไพเราะก็แนะนำสมุณไพเราะที่ถูกต้องซึ่งจะแก้ไขโรคนั้นได้ และอธิบายสรรพคุณอะไรต่างๆ ให้เขาเข้าใจและพร้อมใจด้วย เหล่านี้ก็เป็นเรื่องของการใช้ยิวาจาใช้คำพูดให้เป็นประโยชน์ ยิวาจาที่มีความสำคัญมาก สำคัญทั้งในการเข้าถึงกันในเรื่องต้นและในการที่จะให้งานดำเนินต่อไป ตลอดจนจะให้ประโยชน์ที่ต้องการนั้นสำเร็จแก่ตัวเขาผู้ที่เราจะไปช่วยเหลือด้วย

ต่อไปอย่างที่ ๓ ก็คือ นอกจากจะให้สิ่งของ ให้ยา และเอาวาจาเป็นเครื่องเชื่อม แล้วต้องเอาแรงงานไปช่วยด้วย การช่วยด้วยแรงงาน ด้วยแรงกำลังของเรานั้น ก็มีทางที่จะทำได้หลายประการสุดแต่โอกาส แม้แต่การที่เราไปหาเขาในสถานที่ที่ไปได้ยาก หรือปกติไม่อยากจะไป ไม่น่าไป แต่ด้วยจิตใจประสงค์ที่จะช่วยเหลือก็เดินทางไปหาอย่างนี้ก็เรียกว่าบำเพ็ญประโยชน์แก่ผู้อื่น เป็นการช่วยเหลือที่เรียกทางพระว่า **อตถจริยา** อตถจริยาก็คือการช่วยเหลือด้วยแรงกำลัง หรือแรงงานของเรา

ต่อไปข้อสุดท้ายก็คือ เมื่อเข้าถึงกันแล้ว มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ก็ต้องมีการวางตัวให้เหมาะสม ทำตัวให้เข้ากันได้ สิ่งทีกล่าวมาเบื้องต้นทั้งหมดนั้น จะเป็นทานก็ดี ยิวาจาก็ดี อตถจริยาก็ดี ก็เป็นเครื่องที่จะทำให้เข้ากันได้ดีอยู่แล้ว แต่การปฏิบัติตนในชีวิตประจำวันในการที่เข้าไปสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันนั้นจะได้ผลสำเร็จด้วยดี ก็ต้องอาศัยการมีอัธยาศัย มีท่าทีอะไรต่างๆ เช่น การไม่ถือเนื้อถือตัว ความเป็นกันเองเป็นต้น เป็นเครื่องช่วยเสริมเข้าไปอีกด้วย เรียกว่า **สมานัตตตา** คือทำตัวให้เข้ากันได้ วางตัวเสมอต้นเสมอปลาย ปฏิบัติตัวเหมาะสม ปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอทำให้เกิดความรู้สึกว่าเราพร้อมสุขร่วมทุกข์กับเขา แล้วก็ร่วมมือกัน ไม่เฉพาะจะร่วมมือกับคนที่เราไปช่วยเหลือเท่านั้น แม้แต่คนที่ร่วมงานก็ต้องมีการร่วมมือกันอยู่ด้วยกันปฏิบัติตนเหมาะสมสม่ำเสมอโดยทั่วไป ก็เป็นเรื่องของหลักที่เรียกว่า สมานัตตตา

งานเพื่อสังคมจะได้ผลสมบูรณ์ต้องมีฐานที่มั่นคงอยู่ในใจบุคคล

ถ้าได้นำเอาหลักธรรม ๔ ประการนี้มาใช้ปฏิบัติในการดำเนินงาน ก็คิดว่าการทำงานโครงการสมุณไพเราะ คงจะสำเร็จผลได้ดี แต่การที่สำเร็จผลได้ดี ความจริงมันยังมีอะไรอีกซึ่งลงไปอีก ที่ลึกซึ้งก็คือ เมื่อกี้ได้พูดถึงว่าบุญนั้นมีบุญภายนอกกับบุญภายใน บุญที่เรากระทำหรือแสดงออกมานี้เป็นส่วนที่มองเห็นๆ กันอยู่ แต่เรายังไม่รู้จิตใจแท้จริง แม้ว่าการกระทำจะเป็นเครื่องแสดงเจตนา แต่เจตนาของจิตใจที่ประกอบด้วยความ

ปรารถนาดีอย่างแท้จริงเท่านั้นที่จะเป็นรากฐานของการกระทำที่มั่นคง เพราะฉะนั้นการ แสดงออกภายนอกอันเป็นการให้ความช่วยเหลือที่เรียกว่าทานกัฏฐิ การใช้คำพูดเพื่อสื่อ สัมพันธ์กันให้เกิดผลดีที่เรียกว่าปิยวาจา กัฏฐิ การช่วยเหลือด้วยแรงกำลังบำเพ็ญ ประโยชน์ที่เรียกว่าอัตตจริยา กัฏฐิ และการปฏิบัติตนให้เข้ากันได้โดยเหมาะสม ร่วมมือกัน ร่วมงานกัน ร่วมทุกข์ร่วมสุขกัน ปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอต่อกัน ที่เรียกว่าสมานัตตตาทกัฏฐิ จะต้องมียุทธธรรมเกิดมาจากคุณธรรมในใจ ซึ่งหนีไม่พ้นหลักการที่เรียกว่า พรหมวิหาร ๔ ประการ

พรหมวิหาร ๔ ประการ นั้นเป็นคุณธรรมที่เมื่อถูกปลูกฝังขึ้นมาในใจแล้ว ก็เป็น รากฐานของการกระทำในทางปฏิบัติที่เรียกว่าสังคหัตถุ ซึ่งเป็น การแสดงพฤติกรรม ออกมาภายนอก หมายความว่า การกระทำของเราจะหนักแน่นจริงจังได้นั้น ในใจของเรา จะต้องมียุทธธรรมที่เรียกว่า

๑. **มีเมตตา** ต้องมีความรักความปรารถนาดีต่อเพื่อนมนุษย์อย่างแท้จริง นี่เริ่มต้น ก่อน ถ้าเรามีความรัก ความปรารถนาดีต่อเพื่อนมนุษย์อย่างแท้จริง เราก็ต้องการให้เขามี ความสุข เห็นเพื่อนมนุษย์ก็อยากให้เขามีสุขภาพดี อยากให้เขามีร่างกายแข็งแรง ความ รักความปรารถนาดีอันนี้จะนำไปสู่การกระทำในภายนอกขึ้นมาเอง

เมื่อเราได้เล่าเรียนมีความรู้ เราก็ทำการได้อย่างสำเร็จผล แต่ถ้าไม่มีคุณธรรมคือ ความรักความปรารถนาดีแล้ว การกระทำภายนอกก็จะไม่ยั่งยืน ไม่มั่นคง ไม่เป็นไปอย่าง จริงใจ ทำไปนานๆ เข้าก็เบื่อหน่ายหรือว่าทำโดยบางทีกลายเป็นลักแต่ว่าทำไปอย่างนั้นเอง ซ้ำร้ายอาจจะแปรไปในทางแสวงหาผลประโยชน์อะไรต่างๆ ไปก็ได้ แต่ถ้ามีคุณธรรมคือ ความรักความปรารถนาดีอยู่ในใจแล้ว พฤติกรรมและแรงจูงใจจะไม่แปรเปลี่ยนไป มัน จะทำให้พฤติกรรมของเราที่เป็นบุญนั้น เป็นบุญอยู่ได้ตลอดไป ดังนั้น คุณธรรมในใจ ข้อแรกคือเมตตา ความรักความปรารถนาดีต่อเพื่อนมนุษย์นี่จึงเป็นรากฐานสำคัญ เป็น คุณธรรมประการที่ ๑

๒. **กรุณา** ความรักความปรารถนาดีนั้น เมื่อเราไปเห็นเพื่อนมนุษย์ประสบความทุกข์ ยากลำบากเดือดร้อน มันก็จะแสดงออกในคุณธรรมข้อที่ ๒ ที่อยากจะช่วยเหลือเขาให้ พ้นจากทุกข์ เห็นเขาเป็นทุกข์แล้วจิตใจก็หวนไหวทวนอยู่ไม่ได้ นั่งเฉยอยู่ไม่ได้ ต้อง พยายามชวนชวยเดินหนไปเพื่อช่วยเหลือ เรามีการรักษาโรค เมื่อไปเห็นคนมีความทุกข์เรา ก็ต้องรีบมาเอายาไปให้หรือแนะนำให้ความรู้แก่เขาให้เขาใช้ยารักษาโรค อย่างนี้ก็เข้าสู่คุณ ธรรมที่เรียกว่า **กรุณา** คือความคิดที่จะช่วยเหลือ หรือความสงสารอยากให้เขาพ้นจาก ความทุกข์

๓. **มุทิตา** ต่อไป ถ้าคนเขามีความสุขสบาย มีสุขภาพดีเป็นปกติหรือว่าเขาได้รับการ เยียวยารักษาแล้วหายโรค เราก็พลอยยินดีด้วยแล้วก็ส่งเสริมให้คนที่มีความสุขที่ดี มีสุขภาพดียั่งยืน รักษาสุขภาพไว้ได้ หรือมีสุขภาพดีแข็งแรงยิ่งขึ้นไป นี่เป็นการช่วยในด้าน ส่งเสริม เมื่อก็กู้ช่วยให้พ้นจากทางลบ คือมีกรุณาช่วยให้พ้นขึ้นมาจากความทุกข์ ให้พ้นจากโรค คราวนี้ก็คือบั่นหน้ามาถึงหลัก **มุทิตา** ช่วยดำรงรักษาความสุข ความมีร่างกายแข็งแรงไว้โรค และส่งเสริมให้เขามีสุขภาพดียิ่งขึ้นไป

๔. **อุเบกขา** ประการสุดท้าย ในการปฏิบัติงานนี้จะต้องเป็นคนรู้จักวางใจเฉยคอย ดูได้ด้วย เรียกว่า **วางใจเป็นกลาง** คือบางที่ต้องเฝ้าดูอยู่ก่อนโดยรู้จักรอจังหวะ รู้จักรอเวลา รอได้ คอยได้ ไม่ทุนทวายกระวนกระวาย แม้จะมีเมตตาอยากช่วยเหลือให้ผู้อื่นมีความสุข แต่บางครั้งก็จะทำการช่วยเหลือแทนที่ไม่ได้ หรือจะให้อะไรแก่ใครในทันทีบางทีกลายเป็นเกิดโทษ จึงต้องรอให้เขาพร้อมเสียก่อน บางทีจะทำอะไรเขายังไม่พร้อม ต้องรอไว้ แล้วใช้ปิยวาจาช่วยทำให้ใจเขาพร้อม แล้วจึงทำได้ จะทำอะไรๆ ก็มักต้องรอดูให้เหตุ บัศจรรย์พร้อม บางทีเรียกว่าต้องรอให้สูงงอม จึงจะทำได้ผล จึงต้องรู้จักวางใจให้เรียบสงบ เฉยไว้ รอจังหวะเวลา ทำในเวลาที่เหมาะสม ให้เกิดผลอย่างแท้จริงโดยใช้ปัญญาพิจารณา อันนี้เข้าหลักธรรมที่เรียกว่า **อุเบกขา** คือวางใจให้พอดี เป็นกลางไว้ เฝ้าดูเฉยรอจังหวะได้ อย่างนี้เป็น การเฉย ดูรอเวลาที่จะทำ

แต่อุเบกขาไม่ใช่เพียงเท่านั้น ถึงแม้ทำไปแล้ว ก็ต้องวางใจเฉยรอดูได้ คือรอดูผลที่ จะเกิดขึ้นมาตามเหตุปัจจัย ไม่ใช่เข้าไปแทรกแซงทำอะไรให้ปั่นป่วนวุ่นวาย ซึ่งบางทีก็เลย เสียผล และก็ไม่ใช่มัวกระสับกระส่ายครุ่นคิดกังวลถึงผลนั้น จนจิตใจไม่มีความสงบสุข ยิ่งกว่านั้น ถ้าทำไปแล้ว อะไรก็ไม่เป็นไปอย่างใจหวัง เช่น ช่วยเหลือเขาไปแล้ว เขาไม่ทำ ตามบ้าง อะไรๆ ไม่เป็นไปตามที่ใจหวังคิดคาดหมายบ้าง ก็ต้องไม่วุ่นวาย ไม่กระสับกระส่าย ทุนทวาย รู้จักวางใจเรียบเป็นกลาง สงบเฉยอยู่ พร้อมนั้นก็มองดูพิจารณาดูว่าจะแก้ไข อย่างไร ตามวิถีทางแห่งเหตุปัจจัย การทำอย่างนี้หรือการมีอุเบกขาอย่างนี้ก็จะช่วยให้ ทำงานได้ผลดี จิตใจตัวเองก็มีความสุขด้วย แล้วก็สามารถรักษาสถานการณ์ให้เป็นไป ด้วยดีด้วย

หลักธรรม ๔ อย่างนี้ เป็นหลักปฏิบัติในพระศาสนา เป็นพื้นฐานอยู่ในใจ เป็นภาค คุณภาพที่จะให้แสดงออกภายนอก ที่จะปรากฏเป็นพฤติกรรมในการช่วยเหลือที่เรียก ว่าสังคหัตถุ ๔ ประการนั้น ถ้ามีคุณธรรมเหล่านี้อยู่ในใจแล้ว ฝ่ายคุณภาพภายในใจ ของเราก็จะออกมาเชื่อมประสานกับพฤติกรรมภายนอก ทำให้การงานของเราเป็นไปด้วย ความจริงใจและจริงจัง ดำเนินไปสมตามวัตถุประสงค์ บรรลุเป้าหมายได้อย่างแท้จริง

ช่างมันฉันไม่เกลียด

บทสัมภาษณ์ **ดร.สนอง วรอุไร** โดย จุติขวัญ เหลี่ยมศิริวัฒนา
จากนิตยสารซีเคร็ต

อาจารย์คะ ความรู้สึกเกลียดมาจากอะไร

เป็นวิบากเก่าที่เคยผูกเวรกันไว้ โดยมีอัตรตาเป็นตัวต้นเหตุ อัตรตา คือ ความรู้สึก “นี่ตัวเรา” “นี่ของเรา” ใช้ตนเองเป็นเกณฑ์ เมื่อคนอื่นทำอะไรที่เราไม่ชอบหรือไม่เป็นไปตามที่เราหวัง หากเราไม่มีสติ ขาดปัญญา และไร้เมตตา ความรู้สึกขัดใจและความรู้สึกเกลียดจะเกิดขึ้น

ความเกลียดนี้เป็นอกุศลหรือเปล่าคะอาจารย์

เป็นอกุศลแน่นอน ความเกลียดนั้นเป็นน้องๆ ของความโกรธ คือ โทสะ ซึ่งเป็นกิเลสอย่างหนึ่ง และจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อเราพ่ายแพ้ต่อกิเลส ปล่อยให้จิตคิดปรุงอารมณ์ที่ไม่ดีขึ้นนั่นเอง

แล้วจะต้องได้รับผลอย่างไรบ้างคะ

ผลที่จะได้รับแน่ๆ คือ ความทุกข์ หากเกลียดบ่อยๆ โรคภัยไข้เจ็บจะถามหา เพราะเมื่อจิตมีอารมณ์ติดลบนานเข้าจะส่งผลกระทบต่อร่างกาย ทำให้เจ็บไข้ได้ป่วย และหากสั่งสมความเกลียดมากเข้าๆ จนกลายเป็นความโกรธ จะมีผลส่งให้ตายแล้วไปเกิดใหม่ในนรก

แล้วเราควรทำอย่างไรเมื่อรู้สึกเกลียดล่ะคะ

ความรู้สึกเกลียดสามารถทำให้หมดไปได้สองวิธี

วิธีแรกคือ **เจริญเมตตา** เมตตา คือ ความรัก ความปรารถนาให้ผู้อื่นมีความสุข เกิดขึ้นจากการให้อภัยถ้ามีสิ่งใดขัดใจ หากให้อภัยได้ทุกอย่างจะกลายเป็นความเมตตา เช่น หากเราเห็นอะไรแล้วรู้สึกขัดใจ ให้เราฝึกให้อภัย ด้วยการคิดเสียว่า “ช่างมันเถอะๆ” เมื่อเราทำแบบนี้ไปเรื่อยๆ เมตตาจะสั่งสมอยู่ในจิต เกิดเป็นเมตตาบารมี ทำให้เราเป็นคนสงบเย็น ไม่โกรธ ไม่เกลียดใคร

วิธีที่สองคือ **ดับอัตรตาของตนเองให้ได้** ด้วยการฝึกกรรมฐาน แล้วนำปัญญาเห็นแจ้งที่ได้มาดับขั้นห้า (รูป เวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณ) เมื่อขั้นห้าดับ อัตราก็จะดับ แล้วเราจะไม่โกรธ ไม่เกลียดใคร

ในทางปฏิบัติ เราจะให้อภัยคนที่ไม่ชอบซึ่งหน้ากันได้อย่างไรคะอาจารย์

ทำได้ด้วยการฝึกให้เคยชินโดยท่องไว้ในใจเสมอว่า “ช่างมันเถอะ” เมื่อเห็นหน้าเขาบ่อยๆ “ช่างมันเถอะ” เขาเดินผ่านก็ “ช่างมันเถอะ” เขาทำอะไรไม่ถูกใจก็ “ช่างมันเถอะ” เมื่อเรา “ช่างมันเถอะ” ได้บ่อยๆ เมตตาจะเกิดขึ้นเอง

ทุกวันนี้ปัญหาต่างๆ ในสังคมเกิดขึ้นเพราะคนส่วนมากไม่รู้จัก “ช่างมันเถอะ” มีแต่จะนำสิ่งที่กระทบตา หู จมูก ลิ้น กาย ใน มาปรุงเป็นอารมณ์ต่างๆ เมื่อสิ่งกระทบต่างๆ ไม่เป็นไปตามที่ใจปรารถนา ก็เกลียด แล้วก็ทำร้ายกันเหมือนแต่ก่อนสมัยที่อาจารย์ยังสอนอยู่ที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีนักศึกษาชายสองคนอยู่กันคนละคณะ แต่เมื่อเดินสวนกันทีไรจะต้องต่อยกันทุกที นี่เป็นเพราะผูกเวรกันไว้แต่ชาติปางก่อน

เมื่อเกิดปัญหาอย่างนี้ การเรียกคู่กรณีมาเคลียร์กัน จัดว่าเป็นการแก้ปัญหาที่ถูกทางไหมคะ

นั่นคือการแก้ปัญหาที่ถูกทางโลก แต่ผู้ที่มีความเห็นถูกต้องตามธรรมจะไม่ทำอย่างนั้น เพราะไม่ต้องการโต้แย้งโต้เถียงกับใคร พระพุทธเจ้าไม่เคยสอนให้เราแก้ปัญหากับคนอื่น แต่สอนให้เราแก้ทุกปัญหาที่ตัวเอง เนื่องจากที่เรายังโกรธ ยังเกลียดคนอื่นอยู่นั้น ไม่ใช่เพราะคนอื่นไม่ดี คนอื่นนะดีของเขา แต่เรานะไม่ดีเองที่นำเอาเรื่องของเขามาเป็นปัญหาของเรา

แล้วการจับแยก พยายามไม่ให้ทั้งสองฝ่ายพบเจอกัน เพื่อจะได้ไม่ต้องสร้างเวรสร้างกรรมกันต่อไปล่ะคะ ใช้ได้ไหม

นี่ก็ใช้ได้ แต่เป็นการแก้ปัญหาทางโลก การหนีปัญหาแบบนี้ไม่ใช่วิธีที่ถูกต้อง พระพุทธเจ้าไม่เคยสอนให้เราหนีปัญหา เพราะในความเป็นจริง ต่อให้หนีปัญหาอย่างไรก็หนีใจตนเองไม่พ้น จับแยกจากคนนี้ เดียวก็ไปขัดแย้งกับคนอื่นอีก ดังนั้นวิธีแก้ปัญหากับคู่กรณีในทางธรรมคือ อยู่กับปัญหาแล้วแก้ปัญหาให้หมดไปจากใจด้วยปัญญา

**ในเมื่อต่างฝ่ายต่างกำลังจมอยู่ในความเกลียด แล้วจะเอาปัญญาที่ไหนมาแก้
ปัญหาได้ล่ะคะอาจารย์**

ด้วยเหตุนี้จึงต้องมีศรัทธาก่อน แล้วเริ่มจากการฝึก “ช่างมันเถอะ” ให้เคยชิน
อย่างไรล่ะลูก เมื่อใดที่จิตใจสงบลงแล้วจึงเร่งปฏิบัติธรรมเพื่อสร้างปัญญาเห็นแจ้ง
ในทางธรรม แล้วจึงใช้ปัญญานั้นมาแก้ปัญหาก

ถ้าเราไม่เห็นด้วยกับสิ่งที่อีกฝ่ายทำล่ะคะ จะ “ช่างมันเถอะ” ได้อย่างไร

ไม่เห็นด้วยนะได้ แต่อย่าไปโกรธ ไปเกลียดเขา ไม่ว่าเขาจะเป็นอย่างไร หน้าที่
ของเราคือ ต้องให้อภัยเขา เมตตาเขา แล้วในที่สุดเราจะสงสารเขา ไม่ว่าเขาจะดีจะชั่ว
เราก็จะสงสารและคิดช่วยเหลือเขา

ถึงเขาจะไม่ดี จะร้ายอย่างไร ก็ต้องทำให้ใจให้ชอบเขาให้ได้หรือคะ

การที่เรามองว่าเขาไม่ดี เขาร้ายนั้น เป็นเพราะเราโปรแกรมจิตไว้ผิด จึงมอง
ไม่ออกว่าการมองคนอื่นไม่ดีนั้น หมายความว่าตัวของเรายังไม่ดี ยังมีขยะ ยังปล่อย
ให้กิเลสครอบงำใจอยู่ ดังนั้นแทนที่เราจะนำเขามาเป็นอารมณ์ ทำไม่ไม่ใช่เขาเป็นครู
สอนเราล่ะว่าอย่าทำเช่นเขา เมื่อทำอย่างนี้ได้ ศัตรูจะกลายมาเป็นครูผู้มีอุปการคุณต่อเรา
เพราะเราได้เรียนรู้จากเขา มองอย่างนี้ดีไหม

แล้วถ้าเขาเบียดเบียนเราด้วยล่ะคะอาจารย์ ยังต้อง “ช่างมันเถอะ” อีกหรือเปล่า

ถ้าเขาเบียดเบียนเราก็น่าดี เพราะหมายถึงว่าเรามีดีให้เขาเบียดเบียน ในทาง
ตรงกันข้าม ถ้าเราไปเบียดเบียนเขาแสดงว่าเราแยแล้ว สังคมโลกมักจะมองว่าการ
ถูกกลั่นแกล้ง ถูกเอารัดเอาเปรียบเป็นเรื่องเสียหาย แต่ในทางธรรมไม่มองอย่างนั้น
ดูอย่างพระโพธิสัตว์ทั้งหลายสิต้องถูกเบียดเบียนซ้ำแล้วซ้ำเล่ากว่าจะได้เป็นพระพุทธเจ้า
หรือดูจากตัวอย่างพระเทวทัตที่ตามจองเวรพระพุทธเจ้าตั้งไม่รู้กี่ภพกี่ชาติ แต่ใน
ที่สุดเมื่อทำนอตหนได้ให้อภัยได้ เมตตาบารมีก็เกิด ขันติบารมีก็เกิดและขณะเดียวกัน
ปัญญาในการแก้ปัญหาก็คงเกิดขึ้นด้วย เพราะฉะนั้นเวลาใครเข้ามาเบียดเบียน เราต้อง
ใช้ปัญญาทางธรรมมองให้ออกว่า เขานั้นละเป็นครูที่ดีของเรา

**ถ้าเราเกลียดใครแล้วพยายามแผ่เมตตาให้เขา จะได้ไม่ต้องมาพบเจอกันอีก
อย่างที่ในเพลงเขาร้องว่า “สิ้นสุดกันที่ ไม่ว่าชาตินี้ชาติไหน” อย่างนี้จะได้ผลไหมคะ**

นี่เป็นเครื่องบ่งชี้ได้ชัดว่าเรายังไม่มีเมตตา เพราะถ้ายังเกลียดยังโกรธเขาอยู่
แปลว่าเรายังไม่มีเมตตา จึงยังไม่สามารถแผ่เมตตาให้ใครได้ เหมือนเราไม่มีเงินอยู่
ในกระเป๋า จะควานหาเท่าไรก็ไม่มีเงินให้ใครได้ เพราะฉะนั้นก่อนจะแผ่เมตตา เรา
ต้องมีเมตตาให้ได้ก่อน ด้วยการฝึกให้อภัย “ช่างมันเถอะ” จนเคยชิน แล้วเมตตาจะ
ค่อยๆ เกิดขึ้นและสั่งสมอยู่ในจิตเป็นเมตตาบารมี

เราจะทราบได้อย่างไรคะว่าเรามีเมตตาหรือยัง

ง่ายนิดเดียว หนึ่ง ดูว่าความโกรธ ความหงุดหงิด ยังมีไหม สอง ดูว่าสัตว์
เดรัจฉานเข้าใกล้เราไหม ไปไหนมาไหนแล้วสุนัขกระดิกหางให้ นกกาไม่บินหนี สาม
มีสีหน้าผ่องใส

คนที่ไม่มีเมตตา ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหน ไฟ ยาพิษ อาวุธ และสัตว์ร้าย จะไม่กลัวร้าย
และไม่ว่าจะตื่นหรือหลับก็เป็นสุข ด้วยเหตุนี้พระพุทธเจ้าจึงตรัสว่า **“ธรรมะย่อม
รักษาผู้ประพฤติกุศลธรรม”**

เมื่อรู้ว่าเรามีเมตตาแล้ว เราควรแผ่เมตตาอย่างไรจึงจะได้ผลคะ

ไม่ยากเลยเวลาศัตรูเข้าใกล้ให้พูดว่า **“เป็นสุขเป็นสุขเถิดอย่าได้มีเวรต่อกันเลย”**

ถ้ามีคนจะมาทำร้ายเรา เราแผ่เมตตาให้เขาได้ไหมคะอาจารย์

ถ้าเรามีเมตตา ทำได้สบายมาก เพราะจิตมีความว่องไวแค่พูด **“ไม่มีเวรกัน”**
เท่านั้น จบเลย

**จริงหรือคะอาจารย์ ถ้ามีคนชี้หน้าจะด่าเรา แล้วเราสวนว่า “ไม่มีเวรกัน” เขา
จะจบกับเราหรือคะ**

ถ้าเรามีสติ มีเมตตาจริงๆ นะจบ เหมือนเวลาสุนัขจะกัดอาจารย์ แต่อาจารย์พูดว่า
“ไม่มีเวรกัน” มันก็หุบปาก เดินถอยหลังกลับไป เวลาขับรถก็เหมือนกัน ถ้ามีรถคัน
อื่นแซงเข้ามาในเลนของเรา ถ้าเราพูดว่า “ไม่มีเวรกัน” รถจะไม่ชน แต่ถ้าเราไม่มีสติ
จิตยังหวั่นไหว ไม่มีเมตตา แล้วพูดสวนออกไปว่า “ไม่มีเวรกัน” อย่างนี้ก็จบเหมือน
กัน คือเขาซัดเราแน่ๆ เพราะเราพูดออกไปโดยที่ยังไม่มีเมตตาอยู่กับใจ ฉะนั้นระหว่างผู้
รู้ ว่าเมตตาทำอะไร กับผู้ มี เมตตา จึงเป็นคนละเรื่องกัน และสามารถพิสูจน์ได้ก็
ตอนที่เกิดอุบัติเหตุตัวเอง เข้าใจไหมลูก

เข้าใจแล้วค่ะ อาจารย์

ประวัติศาสตร์ แห่งจิตวิญญาณ

๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๒

งานแสดงธรรมเป็นธรรมทาน ครั้งที่ ๑๔ ของชมรมกัลยาณธรรม ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ บพิตรพิมุข มหาเมฆ ได้ปิดฉากลงอย่างสง่างาม ปีติ อิ่มเอม สมฉายานามของ**แนวหลังทางธรรม** ในเย็นวันอาทิตย์ที่ ๑๒ กรกฎาคม ที่ผ่านมา ยิ่งกว่าคำว่ายี่ใหญ่ ยิ่งกว่าความว่าบลาบปลื้ม เกินความรู้สึกรักที่จะถ่ายทอดเป็นภาษามนุษย์ได้ แต่ในฐานะที่ได้ร่วมกันปั้นแต่งงานมาแต่ต้น ขอรายงานไว้ให้สาธุชนได้รับทราบประวัติศาสตร์แห่งจิตวิญญาณ ในครั้งนี้

เตรียมพร้อม

ในวันเสาร์ ๑๑ กรกฎาคม ทีมงานได้เตรียมขนย้ายหนังสือธรรมบรรณการ ๕,๐๐๐ ชุด และอุปกรณ์ต่างๆ แก้อื้อพัคลม จากวัดหนามแดง, วัดด่านสำโรง จำนวนนับพันตัวโดยรถบรรทุก ๖ ล้อ ๓ คัน จากสมุทรปราการ ตั้งแต่อรุณรุ่ง ตามด้วยรถสองแถว รถกระบะอีกหลายคัน ชนคนมาช่วยงานเตรียมจัดสถานที่ ที่จุดนัดพบคือบพิตรพิมุข มหาเมฆ ทักล้ออีกคันไปชนแพ่งกัน ๑๒๐ แพง อีกคันไปชนจอแบน เครื่องเสียง พอทักล้อขบวนจากปากน้ำมาลงของแล้วก็ไปชนแก้อื้อ ๒,๕๐๐ ตัว และพัคลมที่วัดปริวาส พวกเราก็จัดๆ เตรียมกันไปทั้งวัน

ทีมทำดอกไม้ประดับเวทีของ**พีดีสพร เอ็ฟเฟนด์** ก็พาน้องๆ มาจัดแต่ง ตั้งแต่เย็นวันศุกร์ กว่าจะเสร็จก็ป้ายวันเสาร์ งดงามไม่ซ้ำแบบในแต่ละครั้งที่มา ก็มีไอเดียบรรเจิดทุกครั้ง

ตกบ่าย **ดร.สนอง** ท่านเดินทางมาถึง เราได้กราบท่าน ได้กำลังใจท่วมท้นทั่วหน้า แล้ว**ท่านรองฯ อุ่นใจ** นำท่านอาจารย์และพวกเราไปกราบศาลพ่อปู่ ตอนแรกลมแรงมาก พออาจารย์ท่านจุดเทียนลมก็สงบ เทียนติดทุกเล่มเป็นแถวยาว ท่านรองฯ อุ่นใจ นำจุดธูป พาพวกเราอธิษฐานรวมพลังกันสว่างไสว คณะคลั่งควันธูป เจ้าประคุณ...ขอให้งานราบรื่นสำเร็จ อย่าให้ฝนตก อย่าให้มีอุปสรรค ให้บุญกุศลที่ได้ถวายเทวดาเจ้าที่ด้วย สาธุ...ท่านรองฯ อุ่นใจ แอบกระซิบว่า “ถ้าพ่อปู่ ท่านตอบรับ เทียนจะไม่ดับเลย เนี่ย ท่านตอบรับพวกเราแล้วสบายใจได้...”

เพื่อความมั่นใจได้ขอความเมตตา ท่านรองฯ อุ่นใจ ปักตะไคร้ ๑ กอ ท่านก็เมตตาปักให้ตรงเสาชงเหมือนเดิม แล้วพวกเราถือต่างน้ำกันทั้งวัน ยิ่งตอนบ่ายๆ เย็นๆ เหลือแต่ตัวจริงเสียงจริง เหงื่อไหลไคลย้อยแค่นั้น ก็บ่ย่น จนเวลาเย็นหกโมงจึงได้กลับบ้าน ปวดไหล่ ปวดน่อง ปวดฝ่าเท้า จนต้องยอมรับว่า เออ... เราแก่แล้วจริงๆ

เช้าวันงานเบิกบานใจ

ก่อนตี ๓ ฝ่ายเตรียมอาหารเข้าโรงทาน มาถึงแล้ว จัดเตรียมอาหารไว้รอทุกท่าน **อาม่า คุณแม่สมจิตต์** หัวหน้าที่มีรับบริจาคเงิน และเจ้าภาพโรงทานอาหารเช้า ท่านมาบัญชาการเองแต่เช้า วันสองวันก่อนก็เตรียมอาหารเอง หน้าตาอัมมบุญ เดินดูงานจนลืมนว่าอายุเท่าไร ได้ข่าวว่าจัดงานคราวนี้ อาม่าทำบวม เดินไม่ได้ อาม่าตกใจลูกสาวพาไปหมอ โดนฉีดยา เอกซเรย์ ตอนนั้นลุกขึ้นใส่บาตรได้แล้ว อาม่าดีใจยิ้มหัวเราะใหญ่เลย ลูกบอกว่าเป็นแหละ เขามาเตือนแล้วว่า อาม่าไม่ใช่สาว ๆ แล้วนะจ๊ะ

ผู้ฟังธรรมอาวุโส มาไกลจากบึงกาฬ หนองคาย ฆ่าประจำชมรม คือ **คุณตาคำใหม่** ทับซ้ายวัย ๘๐ มารดเมิ้ล นั่งรอหน้าประตูรั้ว ตั้งแต่เขายังไม่เปิดประตู นำชื่นใจในความศรัทธาของผู้อาวุโสจริงๆ เรามาถึงงานตอนตีห้าก็เห็นเพื่อนๆ ทีมงานมากันเยอะ คุณหมูกำลังโบกรถให้จอดเข้าที่ จากนั้นตัวใครตัวมัน

รำลึกถึงครูบาอาจารย์ พระผู้รู้ ผู้เมตตา

วันนี้เป็นวันที่เรียกว่า จุดนัดพบสิ่งที่ตั้งใจจริงๆ มีความประทับใจหลายอย่างที่ไม่น่าจะบังเอิญเกิดขึ้นมาพอดีๆ สอดคล้องเข้าลือลือไปหมดทุกอย่าง จะยกตัวอย่างให้ฟังย่อๆ คือ

ในช่วงเปิดงาน ท่านอธิการบดี **ผศ. เฉลิม มัติโก** ท่านขึ้นกล่าวเปิดงานอย่างอบอุ่น ชื่นชมพลังมตของชมรมกัลยาณธรรม ก้องกังวานไปทั้งบริเวณมหาวิทยาลัย ก่อนลงเวที ท่านบอกว่า ท่านจะหมดวาระการเป็นอธิการบดีในเดือนหน้า ท่านแนะนำอธิการบดีคนใหม่ **ดร.สาธิต พุทธชัยยงค์** มารับตำแหน่งต่อจากท่าน แล้วท่านก็เชิญ ดร.สาธิตขึ้นมานบนเวที นั่งข้างๆ ท่าน ให้ อ.ดร.สาธิต กล่าวอะไรกับพวกเรา สิ่งที่ท่านว่าที่อธิการบดีคนใหม่กล่าวจากปากท่านทุกถ้อยคำ ทุกประโยค ทั้งน้ำเสียง บุคลิก เหมือนการรับมอบภารกิจสืบสานงานธรรมอย่างเต็มใจ สำนึกในภารกิจ จนเสียงปรบมือกระหึ่มก้องทั้งบพิตรพิมุข “ผมรู้สึกขอบคุณ ที่ท่านผู้มีบุญจำนวนมากได้มาเหยียบบนแผ่นดินของมหาวิทยาลัยของเรา ... ผมรับปากว่า จะอนุญาตให้ชมรมกัลยาณธรรมมาจัดงานแสดงธรรมที่นี่ได้ตลอดไป... ชั่วกาลปาวสานครับ...” เสียงปรบมือก็ก้องหอประชุมและด้านนอก

ฉันฟังแล้ว อยากจะก้มลงกราบพื้นแผ่นดินบพิตรพิมุขนี้ ด้วยสำนึกในบุญคุณของแผ่นดินธรรมนี้อย่างยิ่ง มีคนแอบกระซิบกันหลังเวทีว่า “นี่แหละ... มหาตัวจริงเลย” สิ่งที่น่าชื่นใจและเป็นกำลังใจมากๆ คือ ท่านว่าที่อธิการบดีคนใหม่ นั่งฟังธรรมร่วมกับพวกเรา

ตลอดวัน จนจบงานจริงๆ ขอกราบด้วยความเคารพ และอยากจะบอกท่านว่า พวกเรารักท่านซะแล้ว ตอนกล่าวรายงานก็ได้รับเกียรติจาก ท่าน **รศ.ดร. กำพล วัชรวิเศษ** ผอ.สำนักเสริมศึกษา ม.ธรรมศาสตร์ (ธรรมศาสตร์จะเป็นเจ้าภาพคราวหน้า) ในภาพที่นั่งโซฟา จึงได้เห็น ดร.กำพล, ดร.สนอง, อธิการบดี และว่าที่อธิการบดี นั่งคุยกันอย่างอบอุ่น เป็นภาพประวัติศาสตร์แห่งความเมตตาของผู้หลักผู้ใหญ่ ผู้บริหาร ที่หาได้ยากจริงๆ

ในวันงาน **ท่านอาจารย์ ดร.สนอง** เดินทางมาจาก บ.ดอกบัวคู่ จำกัด พร้อมคุณแม่สุนันทา ส่วน**พระอาจารย์ มานพ อุปสโม** ท่านเดินทางมาจากยุพทูตฯ ศูนย์ ๒ โดยรถตู้ของ บ.อมรินทร์ฯ มาถึงประมาณ ๘.๐๐ น. ก็เข้ามานั่งในห้องประชุมเลย ท่านอาจารย์ ดร.สนอง ก็มากราบ นั่งคุยกัน กระทบกระทั่ง สนทนาสนมมีความสุข พวกลูกศิษย์ลูกหา ก็ผลัดเปลี่ยนเวียนกันเข้ามากราบไม่ขาดสาย **พี่ตึก (เมตตา อุทกะพันธุ์)** กรุณามาร่วมงานตลอดวัน ทีมงานแต่ละส่วนก็ทำหน้าที่ของตัวเองอย่างเต็มความสามารถเรียกว่า เทหมดกระบะเป่า

ห้องติ้วติ้ว **พุทธชาติ พงศ์สุชาติ** มาช่วยเปิดเวที และเป็นโฆษกสนามด้านล่างกับน้องแจง อาหารเช้าหมดเกลี้ยงทั้ง ๖,๐๐๐ เพราะศรัทธาหลังไหลมาอย่างต่อเนื่องล้มลามเกิดคาดหมาย แต่ฝ่ายลงทะเบียนก็รับมือไหวอยู่ เพราะเรามีพี่ๆ ผู้มีวุฒิภาวะ มาช่วยคลี่คลายปัญหา

วันนี้ น้องบอย **พรเทพ อมรวัฒนา** เว็บบาสเตอร์ภาคภาษาอังกฤษของเรา เดินทางจากสิงคโปร์มาเพื่องานนี้ และตั้งใจจะมาส่งการบ้านหลวงพ่อบราโมทย์ในช่วงบ่าย แล้วฝั่งก็เป็นจริงตามที่น้องตั้งใจไว้ ทั้งได้พบปะพูดคุยกับ**พี่เฉลิมพันธุ์** เว็บบาสเตอร์กัลยาณธรรมภาคภาษาไทย ผู้ยื่นหยัด ได้กราบ ดร.สนองด้วยกัน และยังได้กราบพระภิกษุต่างชาติเว็บบาสเตอร์อีกเว็บหนึ่งร่วมหารืองานกัน ท้ายสุดทั้งคุณเฉลิมพันธุ์ และคุณบอยก็ได้ขึ้นเวทีส่งการบ้านหลวงพ่อบราโมทย์ด้วยกันเป็นจุดนัดพบ ที่ยังความปลื้มปิติและเป็นประวัติศาสตร์ทางจิตวิญญาณของพวกเราจริงๆ

พูดถึงส่งการบ้านหลวงพ่อบราโมทย์ **น้องเชษฐกับน้องยุติ** สองพี่น้อง กำลังหลักของชมรมก็ได้ขึ้นส่งการบ้านทั้งคู่ ส่วนคุณหนูซึ่งทำหน้าที่หัวหน้าทีมต้อนรับองค์บรรยายตัวเองไม่ได้ขึ้นเวที มัวแต่ระแวงระวังทำหน้าที่อย่างไม่ขาดตกบกพร่อง แต่หันมาดูอีกที ลูกทีมคุณหนูคือหมอบีและเพื่อนอีกสองสาว ก็ขึ้นไปนั่งหน้าได้ส่งการบ้านกันหมดทีมเลย

ถึงเวลาประมาณเที่ยงเศษ หลังจากพักกลางวัน **ท่านพระอาจารย์ ไพศาล วิสาโล** ท่านเดินทางมาถึงงาน ถึงห้องรับรอง ฉันทน์ป่านะแล้ว ท่านเดินมาเยี่ยมชมชมเต็นท์เครือข่ายพุทธิก

ทางด้านหน้าตึก คิษย์วัดจำเป็นคือคุณหนูก็ติดตามถ้อยยามระแวงระวัง แล้วนิมนต์ท่านขึ้นหอประชุม ฟังเด็กๆ น่ารักของโรงเรียนวัดบางตลาดสวมนต์ และสวดไอ้เอ๋วิหารายแล้วท่านได้แสดงธรรมต่อเรื่อง **มรณานุสติ**

จบแสดงธรรมแล้ว หลวงพ่อไพศาลท่านลงมาก็คพบ**หลวงพ่อบราโมทย์ ปาโมชฺย** ตรงโซฟา ต่างองค์ต่างไหว้กัน แยมยิ้ม อบอุ่น คู่แค้น ประคองนั่งลงบนโซฟาเดียวกัน คุยกันกระทบกระทั่ง พวกเราลูกศิษย์ลูกหา เห็นแล้วก็ปลื้มปิติ เป็นภาพประวัติศาสตร์จริงๆ

หลวงพ่อบราโมทย์ ครูบาอ้า คุณแม่เชิอรนุช คุณจี๊ และพี่ธนา เดินทางมาห้องถึงรับรองตอนเกือบบ่ายสอง รอสัญญาณจากหน่วยเวทีที่จะกราบนิมนต์ท่านขึ้นมายังหอประชุมในเวลาที่เหมาะสม เพราะต้องการให้ท่านได้พักผ่อนตามอัธยาศัย ไม่พลุกพล่าน และมีความเป็นส่วนตัว ตามที่พวกเราวางแผนไว้ล่วงหน้า ถือว่าเรียบร้อยราบรื่น

จนใกล้เวลา ๑๔.๓๐ น. จึงกราบนิมนต์ท่าน เดินลัดมาทางสวนหย่อมสักพักหนึ่ง จึงได้เห็นภาพท่านกับหลวงพ่อไพศาล ที่พบกันอย่างอบอุ่น ประทับใจดังกล่าวแล้ว นี่คือนัดพบแห่งประวัติศาสตร์ที่น่าชื่นชมอีกจุดหนึ่ง

คุณมาลี ลูกศิษย์ใกล้ชิดแอบกระซิบว่า หลวงพ่อท่านเมตตามากเลย เราเห็นท่านยิ้มแยมมีเมตตา เทศน์โปรดพวกเราอย่างหมดยาม (สำนวนท่าน) เมตตาชี้แนะพื้นฐานความเข้าใจการปฏิบัติแบบง่ายๆ ให้พวกเราเข้าใจ อย่างมีอารมณ์ขัน ไร้เรื่อง ไม่มีวีแววจิตโรยหรือเหนื่อยอ่อน ใครจะทราบที่ท่านอาพาธ ท้องเสียอย่างหนัก นี่แหละ ที่เขาว่าพระปฏิบัติ เวลาท่านอาพาธดูยากมาก เพราะท่านแยกธาตุ แยกชั้นธออกเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อย ไม่ยึดถือมั่นหมายสิ่งใด ลูกขอน้อมกราบในความเมตตาขององค์หลวงพ่อบราโมทย์ ปาโมชฺย พระผู้รู้ในดวงใจของพวกเราทุกคน

เมื่อเทศน์จบสักชั่วโมง (เรื่องการเจริญสติในชีวิตประจำวัน) ท่านก็มีเมตตาตรวจการบ้าน ให้บรรดาลูกศิษย์ลูกหาทั้ง ๑๔ คน ที่ไปนั่งรออยู่บนเวที ไม่มีใครผิดหวังสักคน ท่านเมตตาทุกคนเสมอกัน และทั้งเมตตาชื่นชม การจัดงานของชมรมกัลยาณธรรมไม่ขาดปาก ยังความปลื้มปิติและเป็นกำลังใจแก่พวกเราเป็นอย่างยิ่ง

จบพิธีการถวายสังฆทาน (ซึ่งมียอดปัจจัยถวายท่านเกือบ ๒๕๐,๐๐๐ บาท) แล้วท่านก็เดินทางกลับทันที พร้อมๆ กับท่านพระอาจารย์ไพศาล ก็ออกรถไปเกือบจะพร้อมกัน ทั้งไว้แต่ความทรงจำ ความปลื้มปิติ ประทับใจของพวกเราทุกคน ไม่มีวันลืม (ชวักัลปาวสาน ... สำนวนท่านอธิการคนใหม่)

สนุกสนาน ทีมงานสู้สุดใจ

ทีมงานของชมรมกัลยาณธรรม ณ มหาชน ไม่มีเงินเดือนเงินเดือน ไม่มีโบนัส ไม่มีสำนักงานใหญ่ มีแต่ตัวกับหัวใจที่ทุ่มเทให้พระศาสนาสุดชีวิตจิตใจ เป็นดริมทีมที่สร้างความมหัศจรรย์ นับวันยิ่งแข็งแกร่ง แม้บางคนจะหายหน้าไปด้วยภาระหน้าที่ความจำเป็นส่วนตัว แต่ดอกไม้ก็ผลิบานใหม่อย่างต่อเนื่อง ส่วนรากแก้ว ต้นแก่นก็ยังคงแน่นปึก ทำให้พวกเราไม่มีวันตายไปจากใจของมวลชน หากท่านยังเมตตาช่วยรดน้ำพรวนดินกันแบบนี้

ขอขอบคุณธรรมะบริการทุกท่าน ที่อาบเหงื่อต่างน้ำตั้งแต่เช้ามืด ถ้าเป็นธุรกิจก็ต้องขายดิบขายดีเป็นเทน้ำเทท่าทุกหน่วยทุกร้าน นี่เป็นบุญล้นๆ ใครทำอะไรก็รับไปเต็มที่ตามเหตุตามปัจจัย

เข้ามาก็เจอทีมต้อนรับ **คุณแอนนี่ คุณหมวย** นำทัพหน้า ดูแลท่านจากปากประตู ทั้งยังมีจราจรใจดีจาก**เจ้าหน้าที่ตำรวจ สน.ทุ่งมหาเมฆ** มาช่วยอำนวยความสะดวกด้านนอก ทีมงานนักการภารโรง คุณอาจารย์ของบพิตรพิมุขทุกท่าน พร้อมประสานมือร่วมด้วยช่วยกัน ถึงฝ่ายลงทะเบียน ก็มีแม่ทัพใหญ่ **พีณรงค์ฤทธิ์ พีรตนา คุณชนก** นำทีมดูแลทุกท่าน อย่างอบอุ่น แจกผ้า mask (หน้ากากอนามัย) ท่านละ ๑ ผืน อินเทอร์เน็ตป้องกันไข้หวัด ๒๐๐๙ แล้วยังมีซองคู่มือลงทะเบียนกับนิตยสาร secret ก็มาเหมือนเดิม ๕,๐๐๐ เล่ม ไม่เหลือสักเล่ม มีทีมพี่ๆ มาช่วยแก้ปัญหาและบรรเทาความร้อนใจที่จุดลงทะเบียน นับว่าแก้ปัญหาไปได้มาก ขอขอบคุณอาสาสมัครทุกท่าน

ทีมโรงทานกับทีมน้ำดื่มก็เข้าหากันดี ไม่ได้หยุด ไม่ได้พัก ข้าวเช้า ๖,๐๐๐ หมดเกลี้ยง น้ำดื่มก็มีมาช่วยมากหลาย ทั้งน้ำข้าวกล้องอก น้ำเต้าหู้ น้ำผลไม้ ขายดี (เงินไม่ได้) จนแขนกับขาจะพันกัน ทั้งกาแฟโอวัลติน มาบริการกันฟรีทุกอย่าง เรียกว่าทะเลาะปากกันจริงๆ พี่ชวย พี่เลิศ พี่ต่าย แทบจะใส่สเก็ต เพราะบริการไม่ทันใจตัวเอง

จุดรับบริจาคเงิน ยังแข็งแกร่งโดยอาม่านำทีม เพิ่มจุดรับบริจาคที่โรงอาหารอีก ๑ จุด ส่วนจุดถวายสังฆทานในห้องโถงนั้น ก็ล้มหลามศรัทธามหาชน จนต้องต่อโต๊ะกันหลายรอบ จุดรับสมาชิกมี**น้องแก๊งกับน้องปุก** นำทีมอย่างแข็งแกร่ง ยอดปัจจัยที่ท่านสนใจของดีชีวิต งานแสดงธรรมครั้งนี้ ทะลุหลักแสน นำปลื้มใจจริงๆ

จุดฟังธรรมในโถงมี**คุณเชษฐ คุณเชี่ยว และอาจารย์สาตี** เป็นแม่ทัพ ดูแลทั้งส่วนหอย่อมด้วย จุดรับสังฆทานด้วย และยังคงดูแลรถสูชาติดีแอร์อีก ๕ คัน เป็นบริการที่พวกเราภาคภูมิใจเพิ่มขึ้น มารองรับ แก้ไขปัญหาเรื่องห้องนำได้อย่างน่าชื่นชม ใครยังไม่ได้ลองใช้น้ำเสียดายจริงๆ ของเขาทั้งสะอาด ทั้งหอม และเย็นสบายมากๆ (ใช้แล้วจึงบอกต่อ)

ทีมต้อนรับที่โรงอาหาร จุดฟังธรรมนี้ก็มี**คุณจิตรา** นำทีมแทน**คุณวิษ** แม่ทัพใหญ่ที่ลาพักเพราะไข้หวัด แต่งานก็ราบรื่นเรียบร้อย เต็มเก้าอี้หลายรอบ ยอดผู้นั่งฟังที่โรงอาหาร ทะลุ ๑,๒๐๐ คน

ส่วนในโถงและในสนามบอล และสวนหอย่อมก็ไม่ต่ำกว่า ๒,๕๐๐ คน มองไปทางไหน ก็มีแต่คน คน คน ในห้องประชุมอีกเกือบ ๒,๐๐๐ คน ลองรวมๆดูคร่าวๆ ก็จจะรู้ว่าเกือบ ๖,๐๐๐ กว่าคน ที่มาร่วมมหากุศลในวันนี้ **อาจารย์เบญญ อาจารย์เจี๊ยบ** ดูแลความเรียบร้อยในห้องประชุมร่วมกับ**คุณนิตย์** ทีมดูแลแขกรับเชิญ ซึ่งทำหน้าที่แทน**อาจารย์เอ** ซึ่งติดธุระสำคัญนำเสียดาย (ขอส่งบุญให้ห้องเอ และคุณแม่ผู้ล่วงลับไว้ ณ ที่นี้)

นำปลื้มใจแทน**ทีมงานร้านหนังสือ** ตั้งแต่**แม่แ้ว น้องเจ และน้องตุ้ม** เข้ามาช่วยวางแผนจัดการ ถือเป็นงานผ่าตัดกิจการสุนัวจิตกรรมใหม่ จนขายดิบขายดีเป็นงานทะเลาะจาดจริงๆ ทั้งยังมีทีมแม่บ้านสมองไว ที่อยู่เบื้องหลังความสำเร็จมาโดยตลอด แล้วยังกระโดดมาช่วยเบื้องหน้าในงานนี้ด้วย ช่วยกันสร้างสรรค์ยุทธวิธีใหม่ๆ จัดชุดสังฆทานมาขาย จนหายใจแทบไม่ทัน ชั่วพริบตาก็หมดแล้ว กราบขอบคุณ**บริษัท ธรรมสินสังฆภัณฑ์** บริจาคผ้าไตร ๒ โหล และผ้าอาบ ๕ โหล โดยไม่คิดราคา เงินทุกบาทเข้าชมรมหมดเลย ขอขอบคุณเจ้าภาพไข่มุกเบอร์ศุนย์ ๓๐๐ แพ็ค มาขายเป็นทุนให้ชมรมอีกแรง ขอขอบคุณพี่ๆ น้องๆ ทุกคนที่มาช่วยกันขาย ช่วยกันโฆษณา จนยอดปัจจัยรับจากร้านหนังสือ ทะลุหลักสามแสน ไปตั้งเยอะ นับเป็นประวัติศาสตร์ของพวกเรา และเป็นกำลังใจในการทำงาน ที่เห็นพวกท่านสนใจสนับสุนนุทนุรอนอย่างท่วมท้น (มีเงินใช้หนี้โรงพิมพ์แน่นอนคราวนี้)

ทีมงานโยธาก็มากันหลายหน่วยหลายพวก ประทับใจทีมงานชาวนาของ**บริษัท สตาร์ครอป โปรเทคชั่น จำกัด** จากอยุธยาของคุณดาวมาก ที่มาช่วยทั้งวันเตรียมงานทั้งวัน แล้วยังมาช่วยจนเก็บของเสร็จเกือบ ๓ ทุ่มในวันอาทิตย์ที่เลิกงานแล้ว หนุ่มน้อย-หนุ่มใหญ่ ประมาณ ๑๐ คน ด๋าๆ ล๋าๆ เหมือนกำลังจะไปทำไร่ไถ่จริงๆ แต่สู้งาน บ่ย่นเลยจริงๆ ส่วนทีม**บริษัท ชงโค วิศวกรรม** มีนายใหญ่ใจดีคือคุณหมู ออกค่าเครื่องบินให้ลูกน้องบินมาจากต่างจังหวัดเพื่อช่วยงานแบบครบทีม เป็นทั้งช่างไฟ ช่างแอร์ ช่างประปาและเลเบอร์ตัวจริง โดยเฉพาะน้องบี ที่ผิวขาวอ่อนแอ่นสะอืดสะออง แต่คนจะงงเมื่อเห็นชายกของ มันไม่น่าเชื่อจริงๆ เป็นไปได้ยังไง งานนี้**พี่ชัชวาลและครอบครัว**ยังเต็มร้อยเหมือนเดิม

ทีมคุณดาวและภรรยาคนสวยคุณบุญ มาช่วยกันทำกระเปาะไก่ไขดาว เสริฟทั้งทีมงานและผู้ฟังธรรมมือกลางวัน คุปองไม่สน แจกทุกคนไม่มีเงื่อนไข ทั้งห่วงใยเพื่อนๆที่ไม่มีเวลากระดิกตัวไปไหนมาเสริฟกันถึงที่ อย่างนี้ได้ใจพวกเราไปเต็มๆ

ยากที่จะขอบคุณทีมงานทุกท่านได้ครบถ้วน ขอจารึกคุณงามความดีของท่านไว้ในใจ

ความเมตตาของท่านอาจารย์

ท่านอาจารย์ สนอง วรอุไร เสาหลักของชมรมกัลยาณธรรม ท่านเมตตาพวกเราอย่างที่กำลังใจไว้ว่า มาให้กำลังใจตั้งแต่วันเตรียมงาน จนวันงานก็มาถึงแต่เช้าตรู่ ดูแลให้กำลังใจไม่เคยขาด เมื่อพระอาจารย์มานพเทศนาจบลงตอน ๑๐.๐๐ น. เศษๆ แล้วไปนั่งบนเพดานที่มี **พีอาร์รี่ พีวีระ พีสุณี** และหลายๆ ท่านช่วยรับรองอยู่ ท่านอาจารย์ ดร.สนอง ก็ขึ้นแสดงธรรม เรื่อง กลยุทธิรักษาจิต จนถึงเวลาเที่ยงตรง ท่านไปร่วมรับประทานอาหาร ร่วมโต๊ะกับคุณเมตตา คุณสุนันทา และแขกผู้ใหญ่อีกหลายท่าน รวมทั้งท่าน ผอ.สำนักเสริมฯ ธรรมศาสตร์ รับประทานเสร็จแล้วมีมือดีมาฉีกนำท่านไปนั่งเป็นแม่ย่านางที่ร้านหนังสือ คอยแจกจ่ายเซ็น เมื่อมีคนอุดหนุนหนังสือดีๆ ราคาเล่มละ ๑๐-๒๐ บาท ของท่านที่ชมรมจัดพิมพ์ แต่ไม่ต้องห่วงว่าท่านจะเป็นลม เรามีพัดลมไอน้ำเตรียมไว้ดูแลท่านเป็นอย่างดี (ท่านเป็นสมบัติล้ำค่าของชมรมอย่างแท้จริง) จนเป็นชั่วโมง หนังสือก็ขายดีกระตุนยอดขายได้อีกเยอะ แล้ว **คุณวิชัย** บอดีการ์ตจำเป็นของเราที่พาท่านเดินชมรอบบริเวณงาน ไปทุกจุดทุกซุ้ม ทุกส่วน ประตูล้วนด้านหน้า เลี้ยวไปเยี่ยมทุกซอก ทุกซวย ด้วยเมตตาเกินประมาณไปจนถึงส่วนฟังธรรมที่โรงอาหาร เหยื่อไหลไคลย้อย แม้อากาศจะร้อนพอประมาณ แต่ไม่อาจจะสกัดกั้นความเมตตาของท่านไว้ได้เลย

ท่านให้ทีมงานถ่ายภาพ ถ่ายวีดีโอเก็บไว้ และกล่าวอุทานอย่างชื่นชมว่า คนเยอะมากมาจากไหนกัน ถ่ายรูปไว้นะ ถ่ายรูปไว้นะ นี่เป็นประวัติศาสตร์จริงๆ

จบภารกิจเดินชมงานแล้ว ท่านมานั่งพักอยู่หลังเวที ก็มีคนมารุมล้อมถามปัญหาอีกไม่ได้หยุด ไม่ได้พัก จนท่านไม่มีโอกาสจะไปกราบหลวงพ่อบราโมทย์ ที่กำลังแสดงธรรมอยู่เลย เพราะเมื่อจบงานครูบาอาจารย์แต่ละท่านต่างก็รีบเดินทางกลับ ก่อนที่จะถูกสกัดด้วยคลื่นมหาชนเกินครึ่งหมื่น ที่หลังไหลกันออกจากงาน จนท่านอาจจะตกเครื่องบินกลับเชียงใหม่ได้ หากไม่ชิงออกไปก่อน

กราบขอบพระคุณแทบทำในความเมตตาของท่านอาจารย์ ดร. สนอง วรอุไร ไว้ ณ ที่นี้ จากใจลูกๆ ชาวกัลยาณธรรมทุกคน

ด้านแตก

คลื่นมหาชนจากทุกสารทิศ รวมตัวกันเป็นม็อบธรรมะในบพิตรพิมุขมากมายเป็นประวัติการณ์ ตั้งแต่เข้ามีด ก่อนตี ๕ ก็มีคนมารอลงทะเบียนแล้ว แต่ละท่านหามารับประทานอาหารกันอย่างเสรี แผ่นดินธรรมนี้เมตตาต่อพวกเราอย่างอบอุ่นสนิทใจ บางท่านบินมาจากต่างประเทศ ต่างจังหวัด เพื่อมาช่วยงานและมาฟังธรรมนันทประวัติศาตร์นี้ที่พวกเรารอคอย

พวกเราแม้จะเหน็ดเหนื่อยกันสายตัวแทบขาด แต่ทุกคนมีความสุข เกิดความอิ่มใจที่มองไม่เห็น หล่อเลี้ยงจิตวิญญาณอยู่อย่างท่วมท้น มองหน้าใครก็มีแต่รอยยิ้ม มีแต่เสียงหัวเราะ เสียงสาธุก็ก้องเป็นระยะตลอดวัน

วันนี้ขอยกความดีเรื่องภาพ-เสียง กระทั่งไปทั้งบริเวณมหาวิทยาลัย ด้วยความกรุณาของ **คุณสัมฤทธิ์ ฉายอรุณ บริษัท เอสอาร์ โปรดักชั่น** ที่มาช่วยขยายเสียงธรรมะให้ทั่วถึง แถมทีวีจอแบนให้ รวมแล้วทีวีเกือบ ๓๐ เครื่อง ได้ทีมงานคอนโทรลมีอาชีพอย่าง **คุณนุช คุณจิรายุ** ก็ทำให้ทุกคนได้ดวงตาเห็นธรรมกันง่ายๆ ถึงแม้แดดจะร้อนจัดสักนิดช่วงเที่ยง แต่ได้รับความเมตตาเรื่องเต็นท์ผ้าใบ จาก **พรไพศาลผ้าใบ** กางฟรีเกือบ ๓๐ หลัง ทำให้ทุกอย่างเป็นไปอย่างราบรื่น ทั้งเต็นท์อาหารยังใช้เป็นเต็นท์ฟังธรรมได้ตลอดวัน ประโยชน์คุ้มจริงๆ

พอดกเย็น ช่วงหลวงพ่อบราโมทย์เทศน์ คนก็เพิ่มปริมาณขึ้นอีกอย่างคาดไม่ถึง ยิ่งใกล้จบงาน ตอนที่ประธานชมรมกล่าวอนุโมทนาด้วยความปลาบปลื้มปีติ ด้านล่างนั้นตัดภาพลงมา มองไม่เห็นเสื่อสีฟ้า (ทีมงาน) เลย ถูกกลืนหายไปอยู่ในคลื่นมหาชนที่เตรียมตั้งแถวคอยรับของแจก ทั้งคนที่ไม่ได้ลงทะเบียนมาช่วงหลังๆ ก็ดันกันมายืนประชิดหน้าจุดแจกของที่ระลึก จนทีมงานทำอะไรไม่ได้ ต้องบอกว่า “ด้านแตก” ท่านแตกจริงๆ ใครที่ชอบไปก่อบรรวมประທံวจะอะไรไว้ วันนีกรรรมตามทัน เพราะต้องแจกทุกคนที่ไหลมาเป็นคลื่น คลื่นมหาชน ม็อบธรรมะ ถือเป็นเหตุการณ์เฉพาะหน้าที่ต้องเรายอมรับ และมาประชุมวางแผนกันใหม่ในการจัดงานครั้งหน้า เห็น **พีณรงค์ฤทธิ์** ยืนโบกผ่าน โบกผ่านเหมือนยอมรับสิ่งที่เกิดขึ้นอยู่หน้าเต็นท์รับบริจาคของอนุโมทนา กับทุกท่านที่ทำหน้าที่อย่างดีที่สุดในวันนี้

“อันความกรุณาปราณี จะมีใครบังคับก็หาไม่หลังมาเองเหมือนฝนอันชื่นใจ จากฟ้ากฟฟ้าสุราลัยสู่แดนดิน”

อัศจรรย์ ... ฝนโปรย

“งานชมรมกัลยาณธรรมทุกครั้ง ไม่เคยเจอปัญหาเรื่องฝน” ประธานชมรมได้กล่าวในที่ประชุมเตรียมงาน เมื่อมีพวกเราถามอย่างท้วงเียง เรื่องฝนฟ้าอากาศ เพราะช่วงที่ผ่านมาฝนฟ้ากระหน่ำคะนองกันไม่เว้นวัน

แต่เรามั่นใจว่า ฟ้าดินรับรู้ และมาช่วยเป็นแนวหลังทางธรรมสนับสนุนการทำงานของเราทุกครั้ง ก่อนวันงานเราได้กราบขอพรที่ศาลพ่อปู่ นำโดยท่านอาจารย์ ดร.สนอง วรอุไร ท่านรอรฯ อุณใจ ลิ้มตระกูล และพวกเราอีกหนึ่งโขงใหญ่ ต่างคนต่างอธิษฐานต่างคนต่างตั้งใจขอพร

“ทำความดี เป็นหน้าที่ของมนุษย์ ปกป้องคนทำความดี เป็นหน้าที่ของเทวดา”

อาจารย์สนองเคยสอนไว้ความบริสุทธิ์ใจและกิจการอันศักดิ์สิทธิ์ที่พวกเราต่างทุ่มเทเพื่อชำระจิตวิญญาณของตนและผู้คนในสังคม ถือธรรมนำทาง ช่วยกันบำรุงศาสนา ยกแผ่นดินไทยให้สูงขึ้นด้วยธรรมะ เราเชื่อว่าฟ้าดินรับรู้ สวรรค์เปิดทางให้ และร่วมอนุโมทนาบุญกันทั่วทุกภพทุกภูมิ

งานของชมรม จึงไม่เคยเจอปัญหาเรื่องฝน แต่จะมีอัศจรรย์ทุกครั้ง เช่นครั้งที่ ๑๓ ที่ผ่านมา ฝนจะตก ๑ ชั่ว ตอนคนกำลังเดินลงมารับของที่ระลึกตอนเลิกงาน แล้วก็หยุดไป (คราวก่อนมีองค์บรรยาย คือ หลวงปู่เถรคำ, หลวงปู่พุทธะและหลวงปู่เลี่ยม)

ครั้งนี้ ก็เป็นเช่นนั้น แต่ตกหนักกว่าสักไม่เกิน ๕ นาทีก็หยุด สงสัยอากาศเทวดาจะปลอบปลื้มอนุโมทนากันมาก จนกลิ่น สาธุ สาธุ ไม่อยู่ ทุกคนปลอดภัย ยกมืออนุโมทนา กับท่าน ที่เมตตาให้เราได้เก็บข้าวของสมบัติบุญกันต่อไป ในฉากสุดท้าย

ลาก่อน สำหรับวันนี้

ท่านกลับบ้านแล้ว พวกเราทีมงานยังอยู่ต่อเพื่อเก็บข้าวของจนมืดแล้ว เหลือจับกลุ่มนั่งคุยกันเกือบ ๑๐ คน รอทีมงานโยธากลับมาจากวัดปริวาส (ไปคืนเก้าอี้แล้วจะได้ขนของเที่ยวสุดท้ายกลับสมุทรปราการ) คุณดาว คุณหนู คุณนก และพี่ต่าย พี่ชวย นั่งคุยกันถึงงานนี้อย่างสนุกสนาน มีหม่อมจุ่มนั่งเก็บข้อมูลอยู่ด้วยรอยยิ้ม คุณสันติและเพื่อนๆ เพิ่งลากลับไป เจนน้อยเดินสั่งงานอยู่สาละวน เด็กๆ ไปซื้อเครื่องดื่มชูกำลัง รอโยธาที่จะกลับมาขนของเที่ยวสุดท้าย แต่ละคนมีมูมมอง มีข้อมูลต่างๆ มาแลกเปลี่ยนกันฟัง คราวหน้าเราจะ.... แต่ละคนมองไปข้างหน้า แต่เราคงไม่ลืมวันนี้ที่ปิดฉากลงอย่างงดงาม ขอจารึกไว้เป็นประวัติศาสตร์แห่งจิตวิญญาณตลอดไป

ภาพแห่งความทรงจำและประทับใจ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๒

สรุบบัญชีบุญงานแสดงธรรม ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ของชมรมกัลยาณธรรม

๑. ถวาย หลวงพ่อมานพ อุปสโม ๒๐๒,๖๑๙ บาท
๒. ถวาย พระอาจารย์ไพศาล วิสาโล ๒๐๔,๒๗๗ บาท
๓. ถวาย หลวงพ่อปราโมทย์ ปาโมชฺโช ๒๔๙,๖๗๙ บาท
๔. ร่วมทำบุญกับ ดร. สนั่น วรอุไร ๒๐๔,๙๐๐ บาท
(ท่านยกให้ชมรมกัลยาณธรรมทั้งหมด กราบขอบพระคุณอย่างสูง)
๕. บริจาคให้ชมรมกัลยาณธรรม ๒๕๘,๕๔๙ บาท
๖. ร้านหนังสือขายได้ ๓๓๘,๖๕๐ บาท
๗. บริจาคให้วัดพระบาทน้ำพุ ๒๑๑,๕๐๕ บาท
๘. บริจาคให้มูลนิธิศิลปะเพื่อมวลมนุษย ๑๕๖,๑๓๗ บาท
๙. จอง DVD ในงาน ๑๑๘,๕๖๑ บาท

รวมยอดบุญ ๑,๙๔๔,๘๗๙ บาท

กราบขอบพระคุณท่านผู้มีอุปการคุณ อนุโมทนา สาธุ

ณ มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคล กรุงเทพฯ บพิธรมิมุข มหาเมฆ

